

AZƏRBAYJAN MİLLİ ELMLƏR AKADEMİYASI MƏHƏMMƏD
FÜZULİ
adına ƏLYAZMALAR İNSTİTUTU

MARAĞALI MƏHƏMMƏDHƏSƏN XAN ETİMADÜSSƏLTƏNƏ

(GÖZƏLLƏRİN SƏRVƏTİ)

XEYRATI - HİSAN

ÖN SÖZ

Müdrüklərdən biri demişdir ki, elm və tərbiyənin ibtidası qadınlardan başlayır, elm tələb etmək hər bir müsəlman kişiyyə və qadına vacibdir. Bu hökm sayəsində yer üzündə milyonlarla elmi və tərbiyəli müsəlman qadını övladına müəllim və tərbiyəçi olmuşdur. Tarix boyu ictimai və siyasi həyatda müəyyən mövqe tutmuş qadın bir çox şifahi və yazılı abidələrdə tərənnüm olunmuşdur. “Kitabi-Dədə Qorqud” yazılı abidəmizdə təsvir olunan mərd qadınların xələfləri olan Tuti Bikə, Rüstəmə, Qürrətüleyin, Həjər kimi türk qadını¹ Məhəmməd Zehni əfəndinin “Məşahirün-nisa”², Rzaəddin ibn Fəxrəddinin, “Məşhur xatunlar”³, Məhəmmədhesən xan Etimadüssəltənənin “Xeyrati-hesan”⁴, Bəhriyyə Uçokun “Müsəlman dövlətlərində qadın-hökmdarlar”⁵ və başqa əsərlərdə yaşayırlar. Belə əsərlərdən biri, marağalı Məhəmmədhesən xanın “Xeyrati-hesan”

---

¹ Çəmşidov Ş. Kitabi-Dədə Qorqud. B., Elm, 1977, 176 s.

² Məhəmməd Zehni əfəndin. Məşahirün-nisa. Jild I. İstanbul, Darültəbəyi-Amirə, 1295 h.q. 1878, 27 s. Türk dilində

³ Rzaəddin ibn Fəxrəddin. Məşhur xatunlar. Orenburq, 1904, 448 s. Tatar dilində; Bakı, Azərneşr, 1993 (Çapa hazırlayan: Zəminə Həjiyeva).

⁴ Etimadüssəltənə M. Xeyrati-hesan. J.1-3, Tehran, 1886-1888. Fars dilində.

⁵ Baxrie Uçok. Jenhini-pravitelğniüü v musulğmanskix qosudarstvax. Türk dilindən tərcümə edən akademik Z.M.Bünyadovdur. M., “Nauka”, 1982, 176 s.

(“Gözəllərin sərvəti”) əsəri diqqətəlayiqdir. Əsərin müəllifi Nəsrəddin şah Qajar dövrünün görkəmli şəxsiyyəti olmuşdur.

MƏHƏMMƏDHƏSƏN XAN ETİMAÜSSƏLTƏNƏNİN HƏYATI VƏ “XEYRATI-HESAN” ƏSƏRİ

Marağalı Məhəmmədhəsən xan 1843-jü il 16 sentyabrda Tehranda anadan olmuşdur⁶. Ana tərəfdən Ağa Məhəmməd şah Qajarin qardaşı Mustafaqulu xanın nəvəsidir. Atası Əli xan Müqəddəmdir. O, məşhur islahatçı Baş Nazir Əmiri-Kəbir Mirzə Tağı xanın 1851-ji ildə Tehranda təsis etdiyi Darülfünuna daxil olmuş, burada hərbi xidmət elmini öyrənməklə yanaşı tarix, joğrafiya, riyaziyyat elmlərini, ərəb, ingilis və rus dillərini mənimsəmişdir. O, 9 yaşında ikən piyada qoşunlar komandanı Əziz xanın yanında qulluq etməyə başlamışdır. Sonra İrənin Xuzistan, Luristan əyalətlərində polk komandiri, Şüştərin hakimi təyin olunmuş, 1863-1867-çi illərdə Parisdə İrənin səlahiyyətli səfiri Həsənəli xan Qorusinin müavini, attaşə kimi çalışmışdır. Bu müddətdə fransız dilinə mükəmməl yiyələnmiş, boş vaxtlarını ingilis dilini öyrənməyə sərf etmişdi. O, Fransadan Tehrana qayıtdıqdan sonra II dərəcəli Şiri-Xurşid ordeni ilə təltif olunaraq, Nəsrəddin şahın şəxsi mütərcimi və köməkçisi təyin edilmişdir.

1871-ji ildə Nəsrəddin şah Tehranda aparılan bir sıra islahatlarla əlaqədar bütün tərcümə işlərini və kitab nəşrini bir yerdə mərkəzləşdirmək barədə sərənjam vermişdir. Şah eyni vaxtda Məhəmmədhəsən xana Səniüddövlə titulu (dövlət sənətkarı) verərək, nəşriyyat və tərcümə idarəsinin rəisi təyin etmişdir.

---

⁶ Mehdi Bamdad. Tarixi-riçali- İrən. Çild 3. Tehran, 1966, s.330

Sonralar bu iki idarə Nəşriyyat Nazirliyi adlandırılmış və İranda bu Nazirliyin naziri vəzifəsi Etimadüssəltənə (dövlətin etimadlı adamı) titulu almış Məhəmməd həsən xana tapşırılmışdır. O, ömrünün axırınadək dövlət işləri ilə məşğul olmuşdur. Bununla yanaşı tarixi-joğrafi əsərləri ilə İran tarixşünaslığında Avropa elmi metodunun, yazıçı-tərcüməçi kimi bədii əsərləri ilə fars nəşrinin sadələşmiş nümunələrinin banisi kimi tanınır. Otuzdan artıq oricinal və tərcümə əsərlərin müəllifi Məhəmməd həsən xan 53 yaşında düşmənləri tərəfindən zəhərlənərək öldürülmüşdür. Onun əsərləri Avropa mənbələrindən, dövlət sənədlərindən, Avropa və ölkədaxili səfərləri zamanı topladığı materiallardan qidalanmışdır. 4 jildlik “Mirat ül-büldani-Nasiri” (Nasiri şəhərlərinin aynası), üçjildlik “Mətləüş-Şəms” (Günəşin çıxması), “Dürər üt-tijan fi tarixi-bəni əl-əşkan” (Əşkanilər tarixində dürlər toplusu), “əl-Məasir vəl-asar” (Hünərlər və əsərlər) onun əsərlərindəndir. Bu əsərlərdə Azərbaycan tarixi və görkəmli şəxsiyyətləri haqqında dəyərli məlumatlar vardır.

Məhəmməd həsən xan Etimadüssəltənənin üçjildlik “Xeyrati-hesan” əsəri Şərq qadınları haqqında məlumat verən bioqrafik lüğətdir.

“Xeyrati-hesan” əsəri

Etimadüssəltənənin yazdığına görə, “Xeyrati-hesan” XIX əsrin məşhur türk ədibi Məhəmməd Zehni əfəndinin “Məşahirün-nisa” əsərinin türk dilindən tərcüməsidir. Etimadüssəltənə yaradıcılığı-

nın tədqiqatçılarının heç də hamısı bu əsərin tərcümə olduğunu göstərmirlər ⁷. Əsər 1886-1888-ji illərdə Tehrandə daşbasma üsulu ilə çap olunmuşdur. Məhəmməd həsən xan, Lütfəli bəy Azərin “Atəşgədə”, Mahmud Mirzə Qajarin “Noqlə məjlis”, İzəduddövlə Əhməd Mirzə Qajarin “Tarix” əsərlərindən buraya əlavələr edərək azərbaycanlı qadınlar haqqında da məlumat vermişdir. Ümumiyyətlə 4 jilddən ibarət olan “Xeyrati-həsən”də məşhur fars, türk, azərbaycanlı, ərəb, hind və həbəş qadınlarından bəhs olunur. Şəxsiyyətlər əlifba sırası ilə verilmişdir. (Aminə-Yəhəbulla).

Əlyazmalar İnstitutunda mühafizə olunan “Məşahirün-nisə” əsərinin I jildini “Xeyrati-həsən”lə müqayisə etdikdə bəzi dəyişikliklərə rast gəlmək olar. Belə ki, Məhəmməd Zehni əfəndinin kitabında Məhəmməd (s) peyğəmbərin anası Aminə binti-Vəhəb əlifba sırasına uyğun olaraq 9-ju səhifədə verildiyi halda “Xeyrati-həsən”də 1-ji səhifədə verilmişdir. “Məşahirün-nisə”nin bu jildi “əlif” – “za” hərflərini əhatə etdiyindən həmin əsərin 2 jilddən ibarət olduğunu zənn etmək olar. Məhəmməd həsən xan yuxarıda göstərilən mənbələrdən istifadə edərək Zehni Əfəndinin əsərinə xeyli əlavələr etmiş, öz həmdini, həmdiyarları, yaxın qohumlarda olan xanımlar haqda məlumat verərək, əsəri daha da ziynətləndirmişdir. Bəlkə də elə buna görə bəzi tədqiqatçılar “Xeyrati-həsən”in tərcümə olduğu barədə söz deməmişlər.

---

⁷ Jukovskiy V.A. Muxammad Xasan Xan Gtimados-saltang.-Zapiski Vostoçnoqo otdeleniə İmperatorskoqo ruskoqo obhestva. Vip 1-4, SPb., 1896, s.186-191; Kraçkovskiy İ.Ö. İzbrannie soçineniə, t.4.M-L, 1957, s.539; Ən Ripka. İstoriə persidskoy i tadjikskey literaturı. M, 1970, s. 317; Xan Məlik Sasan. Siyasətgerani-doureyi-Qajar, j.2. Tehran, 1346 1967, s. 169-184; Yəhya Ariyənpur. Əz Səba ta Nima, j.I Tehran, 1356/1978, s.264-271; Əhməd Gülçin Məani. Tarixi-təzkirehayi-farsi. j.1. Tehran, 1348/1969, s.610-616; Ç.Stori. Persidskəe literatura, t.1, M.,1972, s.491.

Müəllif “Xeyrati-hesan”ın I jildi çap olunduqdan sonra bir nüsxə Məhəmməd Zehni əfəndiyə göndərmiş, ondan öz tərcümeyihalını yazmağı xahiş etmişdir. Zehni əfəndi də bu xahişə əməl etmiş və Məhəmmədhesən xana məktub göndərmişdir. Həmin məktub “Xeyrati-hesan” ın 2-ji jildində türk və fars dillərində dərij edilmişdir⁸.

Məhəmmədhesən xan Etimadüssəltənə əsərə maraqlı müqəddimə yazmış, yeri gəldikjə onu beytlərlə bəzəmiş, burada öz əməlindən böyük qürur duyduğunu bildirmişdir. O yazır: Nə yaxşı ki, qadir rəssam və ijraçı Fateh anaların bətnində qızlara gözəl surət bəxş etmiş, təbiət də onlara mərifət və kamal vermişdir, hikmət və ədəb qapılarını şərəfli, ağıllı qadınların üzlərinə açmışdır. Haqq bundadır ki, onlar gərək unudulmasınlar ki, bu dünyada yaşamışlar. Onlar çadra altında zehni, ağıllı olmuşlar, həqiqəti axtarıb meydana çıxarmağa çalışmışlar:

Fələyin qələmi ki, külli jahanı bəzəyir,
Jənnəti də gözəllərin ehsanı bəzəyir.

Ordu məğlub etmiş, ölkə fəth etmişlər
Yüz iş görmüşlər, yüz yol getmişlər.

Etimadüssəltənə Şərqiin həm gözəl, həm də mərd qadınını xarakterizə edərək, onların yüksək qiymətini vermişdir.

“Xeyrati-hesan”ın I jildi hijri-qəməri 1304-jü (1886) ildə çapdan çıxmış və “əlif” – “re”, yəni fars əlifbasının I-12-ji hərflərini əhatə edir. Bu jilddə Şərqiin bir çox tanınmış qadınları ilə yanaşı Qarabağ hakimi İbrahim Xəlil xan Javanşirin qızı Ağabacı, I Təhmasib Səfəvinin qızı Pərixan xanım, Əmir Çobanın qızı Bağdad

---

⁸ Ящмяд Эцлчин Мяани, чилд1, с.610

xatun, qajarlar nəslinin xeyriyyəçi qadınları və başqaları haqqında maraqlı məlumat verilir.

II jild “ze” – “fe”, yəni fars əlifbasının 13-23-jü hərflərini əhatə edir, bu jildə türk mənşəli misirli hökmdar qadın Şəjərəddürr, Fətəli şah Qajarın xanımı, şairə Tavus xanım, gözəl xəttə malik şair təbiətli qızı Teyyibə, rübailər yazan Aişə Səmərqəndi və başqaları haqqında məlumat verilir. Bu jild 1887-ji ildə nəşr edilmişdir.

III jild “fe” – “vav”, yəni fars əlifbasının 24-32-ji hərflərini əhatə edir. Bu jildə XII əsirdə yaşamış Məhsəti Gənjəvi, Fətəli şahın oğlu, Azərbaycan valisi Abbas Mirzə Naibüssəltənənin xeyriyyəçi, rəssam və xəttat qızı Fəxrüddövlə (Xanbaba xan və ya Sarı Aslan adı ilə məşhur olan İrəvan sərdarı Məhəmmədhesən xanın həyat yoldaşı olmuşdur), yaşadığı dövrü məlum olmayan Gövhər bəyim Azərbaycanı, Kirman hakimi və şairə Padşah xatun və başqaları haqqında məlumat verilir. Bu jild isə 1888-ji ildə nəşr edilmişdir.

Yuxarıda göstərildiyi kimi Məhəmmədhesən xan Zehni əfəndinin əsərinin tərcüməsini jüzi dəyişikliklərlə əsas iş kimi götürərək, öz tədqiqatını da buraya əlavə etmiş, beləliklə öz həmdini, həmdiyarları, yaxın qohumlarda olan istedadlı, məşhur xanımlar haqqında məlumatlarla əsərini zənginləşdirmişdir.

Məhəmməddhesən xan Etimadüssəltənənin tədqiqatçıları onun tarixi-joğrafi əsərindən bəhs edərkən “Xeyrati-hesan”ın tərcümə olduğunu bəzən unutmuş, onu oricinal əsərləri siyahısına daxil etmişlər. İran tədqiqatçısı Əhməd Gülçin Məani “Xeyrati-hesan”dan geniş bəhs etmişdir. O, özünün ikijildlik “Tarixi-təzkirehayi-farsi” əsərində yazır ki, Xan Məlik Sasani “Siyasətgerani-doureyi-qajariyyə” (Qajarlar dövrünün siyasi

xadımləri) kitabında Seyid Jəmaləddin “Əfqani”, Mirzə Mülküm xan, Əminüddövlə və başqaları ilə bərabər Məhəmməd həsən xanın həyat və yaradıcılığına geniş yer ayırmış, onun “Xeyrati-hesan”ından bəhs etmişdir. Əhməd Gülçin Məani göstərir ki, Şərqi qadınlarının əsərdəki diqqətəlayiq nümayəndələri arasında əlli iki nəfəri farsdilli şairədir. Məhsəti Gənjəvi, Ağabəy, Gövhər Azərbaycanı bu qəbildəndir. Türkcə yazmış şairə qadınların sayı isə iyirmi birdir. Ə.Məani “Xeyrati-hesan”da olan bəzi nöqsanları da oxujunun nəzərinə çatdırır. Məsələn, “Xeyrati-hesan”ın I jildində Şah İsmayıl Xətəinin zövjəsi kimi təqdim olunan Bəhrüzə xanım həmin jildin 81-ji səhifəsində Tajlı xanım adı ilə Şah İsmayılın məhbubəsi kimi verilmişdir. Bu qeyri-dəqiq, mübahisəli olan məsələni tarix elimləri doktoru, professor Seyidağa Onullahi öz tədqiqatında aydınlaşdırmışdır⁹.

Eləcə də I jildin 69-ju səhifəsində Padşah xatun haqqında verilmiş məlumat III jildin 47-ji səhifəsində verilmiş Lalə xatuna aid edilir və göstərilir ki, Lalə xatun elə Padşah xatunun özüdür¹⁰.

Əsərin II jildində (s.49) Şamlu Zivərin qəzəlinin sonunju misrası isə həmin jildin 18-19-ju səhifələrində məlumat verilən, teymurilərindən olan Zibünnisə bəyimə aiddir.

Əhməd Gülçin Məani maraqlı bir jəhəti qeyd edir ki, bu da Etimadüssəltənənin “Xeyrati-hesan” əsərinin Mirzə Məhəmməd Məlikülküttab Şirazi tərəfindən oğurlanıb, “Təzkirətül-xəvatin” adı ilə Bombeydə çap olunmasıdır¹¹. Əsər haqqında Etimadüssəltənə öz xatirələrində belə yazır:

---

⁹ Онуллаши С.М.Тажлы ханым. Азярбайжан ССР ЕА Хябярляри, Ядыбийят, дил вя инчясянят,1981,1, с.44-51.

¹⁰ Ящмяд Эщлчин Мяани. Жилд I, с.610

¹¹ Ящмяд Эщлчин Мяани. Силд I, с.611

“1309-ju il I səfər (1891, 7 sentyabr). Nahardan əvvəl Parisdən təzə bir kitab gətirmişdilər. İran və islam aləmi qadınları haqqında yazılmışdır. Tərif edirdilər ki, İran qadınları Fransanın qadınlarından çox fazil və alimdirlər. Onlar “Xeyrati-hesan” kitabını nümunə göstərdilər. Şah buyurdu ki, bu kitabı nə vaxt yazmışsan? Ərz elədim ki, üç jilddir, üç il bundan əvvəl hüzuruna gətirmişdim. Təəjjüb etdi ki, görməyibdir. Xahiş elədim ki, kitabı jildləyib, şah üçün gətirsinlər”¹².

Çapa hazırlanmış bu kitabda yalnız 159 azərbaycanlı-türk qadını haqqında məlumatın fars dilindən Azərbaycan dilinə tərcüməsi verilmiş və şəxsiyyətlərin əlifba sırası gözlənilmişdir. Kitaba qeydlər, jöğrafi, tarixi şəxsiyyətlərin adlar göstəriji əlavə olunmuşdur.

---

¹² Мящяммядщясян хан Етимадцссялтяня. Рузнамейи-хатерати- Етимадцссялтяня. Тещран, Мцяссисейи-интишарати-Ямири- Кябир; 1377с./1998, с.767.

AFAQI

[S.12] Aşıq Çələbi öz təzkirəsində yazır: “Afaqı tək sahibi olmuşdur və fəsaht və bələğətli danışarlardan hesab olunur. Lakin onun həyatı və şerləri barədə heç bir məlumatım yoxdur”.

AĞ QURİ BƏYİM

[S.13] Bədəq Sultanın zövjəsi və Məhəmməd xan Şeybaninin anasıdır. Şeybani xan 855-ji /1451/ ildə onun bətnində dünyaya gəlmişdir.

AĞSOLTAN XANBİKƏ

[S.12] Mirzə Uluğbəy Gürganinin arvadlarındandır. Sultan Mahmud xanın qızı idi.

AĞBAJI*

[S. 11-12] Mərhum Fətəli şah Xaqanın möhtərəm zövjələrindən olub, mərhum şuşalı İbrahim xan Javanşirin qızıdır.

---

* Абабажи кими танынмыш Абабийим (1782-1832) Гарабаь щакими Ибрашимхялил ханын гызы олуб, Фятели щачын он икинжи зювжяси иди вя яввялжя онун сийя иля, сонра ися щачын 4 кябинли гадынларындан биринин, Мящяммяд хан Гахаргованлынын гызы, Аба Мящяммяд щачын халасы, Сцлейман хан Етизадцддювлянин бажысы, Ибрашим Защирцддювлянин вя Мящяммядгулу Мцлкаранын анасы асийя ханым мазандаранда вяфат етдикдян сонра Фятели щачын гануни зювчяси олмушдур. О, Гумда йашамыш вя 1832- жи илдя вяфат етдикдя орада дяфн олунмушдур.

Xaqanın hərəmxanasında son dərəcə hörmət və izzətə malik idi. Bu qadın Həzrəti-Xaqanın hərəmxanasına zəngin, ziynətli və alijənab bir qadın kimi daxil olduğundan hamı ona kamali-ədəblə yanaşırdılar. O, Qarabağdan özü ilə bərabər 200-dən artıq xadimə və nökrər gətirmişdi ki, onların da hamısı məşhur, igid və jəsür adamlar idilər. O jümlədən buraya gəlmiş Qarabağ böyüklərindən olan və bu xanımın nəzarətində çalışan Məlik bəy, xanımı, onun ləyaqətinə toxunan, ədəbdən kənar hərəkətlərdən qoruyaraq qayğısına qalırdı. Bu məqsədlə Məlik bəy Qasım imamzadəsi ətrafında bir qəsər tikdirmişdi və çox zaman orada qalırdı. Bu qadın özü çox ağıllı, ləyaqətli və uja idi. Ona görə Həzrəti-Xaqan Fətəli şah ona sahib ola bilmədi və ömrünün axırınadək bakirə idi. Belə rəvayət edirlər ki, zifaf gejesi onunla şah arasında yalnız bir-iki kəlmə sorğu-sual olmuşdur. Ağabajı səhər iki misradan ibərət aşağıdakı türkçə /azərbaycanja – T.H./ şəri yazıb, Fətəli şahə göndərmişdir:

Yarım geje gəldi, geje qaldı, geje getdi,

/Heç bilmədim/ ömrüm neje gəldi, neje qaldı, neje getdi.

Xülasə, Qum və buraya tabe olan yerlərin gəliri, suyuqal, Qumda iqamət edən Ağabajıya çatırdı. Özünün övladı olmadığından şahzadələrdən Keykavus Mirzə ona oğulluğa və Mürəssə xanım qızlığına verildilər. Ağabajının bajısı qızını Keykavus Mirzəyə ərə verdilər. Mürəssə xanımı isə İbrahim xanın nəvəsi Abasqulu Mötəmidüddövlə Javanşirə nişanladılar və bu iki şahzadə Ağabajının kürəkəni və jəlini oldular. Deyirlər ki, Həzrəti-Xaqan dəfələrlə onun yanına gələrək, bu qadının firavan yaşaması üçün qohumluq əlaqələrini həmişə davam etdirmiş, bunun nətijesi sonralar görünmüşdür. Belə ki, Ağabajının qohumları Xaqanın övladları olan şahzadələrin ya-

nında mühüm xidmətlərdə olmuşlar. Sonralar Javanşirlər sülaləsi ilə Xaqan xənadanından olan şahzadələr arasında qohumluq əlaqələri davam etmişdir ki, indi də həmin əlaqələr möhkəm və davamlıdır. Xülasə, Ağabaçı ağıllı və şair təbiətli idi, nəzm və nəsrdə məharətli idi. Aşağıdakı şeirlər onun düşüncələrindəndir (Şeirlərin tərcüməsi verilir).

Tərcüməsi

O kəs bəxtəvərdir ki, xoşbətdir ki, ey janan,
Özünə mənzil salıb yaxın yerdə bağından.
O səfərə çıxanda mən qüssəyə dalaram,
Dəvəsinin boynunda özüm bir zəng olaram.

Tərcüməsi

Ey Naseh, nəsihətin mənə əbəsdir, əbəs,
Ətəkləyər sözlərini, atəşimi söndürməz.

Tərcüməsi

Hüsnünün tərifini həşrə qədər yazsalar,
Nə tərifin qurtarar, nə həsrətim azalar.

/Tərcümə edəni N.Rəfibəylidir /.

AĞABƏYİM

Heratda yaşamış ali təbəqədən olan bir qadındır, ritmik şeirlər yazırdı: Bu şeir onundur:

Tərcüməsi

O tordan uzaq ki, onun bağı janımı injidir,

O dodaqlardan uzaq ki, hər zaman qanlı göz yaşı içirəm.

AĞA BİKƏ

[S.12.] Mirzə Miran şah Gürğaninin qızıdır və Gürganiyyə emirlərindən Səd Vəqqasın zövjesidir. 818-ji / 1415/16 / ildə Qara Yusif Türkman Sultaniyyə qalasını zorla tutduqda və Əmir Bəstam Jakir ki, Mirzə Şahrux tərəfindən Kutval qalasında idi, Quma tərəf qaçdı və özünü Səd Vəqqasa yetirdi. Sə'd onu həbs etdikdə, Mirzə Şahrux əsəbiləşdi. Əmr etdi ki, onu azad etsinlər. Səd buna itaət etdi və Mirzə Şahruxun qorxusundan Bəstamı özü ilə Təbrizə apardı. Qara Yusif İraqi-Əjəmə getmək qərarına gəldiyi üçün Bəstamı azad etdi və oğlu Əxi Fərəji Quma göndərdi ki, Ağa Bikəni Təbrizə gətirsin. Ağa Bikə ağıllı qadın olduğundan bilirdi ki, Qara Yusif onun sülaləsinin düşmənidir. Ona görə də öz adamları ilə silahlanıb türkmənləri tutdu və başlarını kəsib, Mirzə Şahruxun yanına göndərdi.

AĞA KUÇEK

[S. 11] Mərhum Şahzadə Seyfulla mirzənin qızıdır. Qamətli, ağıllı, nəzmdə məharəti olan xanım idi. Böyük Səfəvilər sülaləsindən olan mərhum Mirzə Əbdülkərim ibn Mirzə Əbdülvəhab Mötəmidüddövlənin anasıdır. Bu şahzadə xanımın nəslə bir tərəfdən mərhum Fətəli şah Xaqana və digər tərəfdən Mötəmidüddövlə Nişatla Səfəvilər sülaləsinə çatır. Bu rübai onundur:

Tərcüməsi

Deyirlər behişt, huri və kövsər əbədidir,

Jəza günü jəhənnəm və məhşər əbədidir,
Əlinin və nəslinin qəzəbi jəhənnəm yanında nədir ki,
Peyğəmbərin məhəbbəti ilə jənnət əbədidir.

AĞBAŞ

[S. 12] Mirzə Uluğ bəyin qızlarındandır.

AĞBƏYİM

Sultan Hüseyin Mirzə Gürqanın qızı və Əbülqasimin övladı olan Məhəmməd Qasım Mirzənin zövjəsi Juni Bəyimnin anasıdır.

AİŞƏ BİNT MƏHƏMMƏD

[S.168] İldırım Bayazid xan³³ əsrinin üləmələrindən Şeyx Məhəmməd Əl-Jəzrinin qızlarından biridir. Xajə "Tarix"-ində yazıldığına görə Aişənin baxıları olan Səlimi və Fatimə də elm və fəzilət əhli olmuşlar. Onlar pərdə arxasından tələbələrə dərs deyirdilər.

AİŞƏ HÜBBİ

[S.162-163] İstanbulun məşhur şairəsi Sultan Səlim Saninin nədiməsi /həmsöhbəti-T.H./ olmuşdur. Aşıq Çələbi və Qınalızadə Həsən Çələbi öz təzkirələrində onun haqqında yazmışlar. Müşarileyha Şeyx Yəhyanın nəvəsi, Şeyx Ağ Şəmsəddin nəslindən idi, Şəmsi Çələbinin qanuni arvadı olmuşdur. O, Sultan Səlimin yanında şahzadə, məsləhətçi,

ustad kimi xidmət etmişdir, səltənətin görkəmli adamı və Sultanın həmsöhbəti olmuşdur. Təzkirə sahibləri deyirlər ki, Aişə Hübbi ondan əvvəl yaşamış Rum və İran şairlərindən, o jümlədən Mehdi və Zeyb, Jəlali və Afaqi, Jahan və Dilşad kimi idi və bəlkə də onlardan üstün idi. Onun qəzəl, qəsidə və məsnəviləri vardır. O jümlədən “Xurşud və Jəmşid” məsnəvisi üç min beytdən artıqdır və gözəl məzmunu vardır. Aşağıdakı beytlər onun təbindəndir:

Dua təmsili Yusif kibi hər dəm
Kim ana müştəridir xəlqi-aləm
Verər hər kişi məqdur neyə gövhər
Anın ta müştərisindən olalar
Sən oldun şimdi həm ol zən misalı
Qəçən ərz eylədi Yusif jamalı
Götürüb neyə rիştə əndə bir zən
Xiridar oldu ana janu dildən.

Aişə Hübbi III Sultan Murad xanla ünsiyyətdə olanda Sultana bir qəzəl yazmış, onun şerlərini təqlid etmişdi.

Bu bədii beyt də Aişə Hübbinin fikirlərindən doğmuşdur:

Rastdır rəftarımız manəndi-meyli-Tutiya
Bir hezaran dideyi-məxmurə girmiş-çıxmışız.

“Kəşfüz-zünun” sahibi müşarileyhanın Amasiya şəhəri əhlin-
dən olduğunu yazır, onu Mənla Hübbsi adlandırır.

AIŞƏ SƏMƏRQƏNDİ

[S.159] Səmərqənd əhlindən olan şairədir, çox lətif şeirləri vardır. Onun bu iki rübaisi "Atəşkəd"ə təzkirəsində dərij olunmuşdur:

Tərcüməsi

Mənim gözümdən yuvarlanan göz yaşı
Sənin qulağından asılan mirvaridir.
Onu qulağından çıxart ki, səni rusvay edir,
Onu bütün aləm piyalə kimi görür.

Tərcüməsi

Səninlə vüsalımın sirrini gejə açır,
Sübh axşamdan nəgəhan açır.
Lakin yüz uzun ömürdənsə,
O jür bir qısa gejə yaxşıdır.

Əvvəlki rübainin məzmunu Jərulla Zəməxşərinin öz ustadı Əbu Mozər Mənsura həsr etdiyi mərsiyənin iki beytinə oxşayır.

ANİ FATİMƏ XANIM

[S.14] Darusəadəyi-İstanbulun qadınlarından olmuşdur. Ədəbi elmlərdə və şairlikdə məharəti var idi. Həsən xanın sülaləsindəndir, yəni "Tajüt-təvarix"ın sahibi Xajə Sədəddin Həsən xanın nəslindəndir. Əmir Ağza adlı bir nəfərlə izdivaj etmiş və ondan bir oğlu dünyaya gəlmişdir. Əmir Ağzadə elmlə məşğul olmuş, əvvəllər dövlət xidmətində çalışaraq müəllimlik etmişdir. Sonra bu işdən ayrılıb. Yeni Şəhrə qazi göndərilmişdir. Anası Ani Fatimə xanim 1122-ji /1710/11/ ildə Yeni Şəhrədə vəfat

etmişdir. Xülasə, müşarileyhanın osmanlı türkçəsi ilə yazdığı şerlər divanı vardır. Təzkiyələrdə onun şerlərindən nümunələr verilmişdir. Bu iki beyt onun təbindəndir:

Xəyali-arizinlə didəyi-səhi gülüstanımdır,
Açılmış şərhələr sinəmdə nəxli-ərgəvanımdır.
Ümmidi vəslətin, ey qaşları yay, sinədən keçməz
Xəyali-tiri-qəmzən, Aniya, xatiri-nişanımdır.

/Rzaəddin ibn Fəxrəddin “Məşhur xatunlar” kitabında bu xanımı ədiblər sırasında qeyd etmişdir – T.H./.

ARAMJAN BƏYİM

[S. 6.] Sultan Məhəmməd Mirzə ibn Jəlaləddin Miran şah ibn Əmir Teymur sahibqıranın zövjesidir. Bu qadın Sultan Məhəmməd Mirzəni öz gözəlliyi və ağılı, zəkası ilə elə məftun eləmişdi ki, dövlətin bütün ixtiyarını onun əlinə vermişdi. Hökumət işlərini demək olar ki, o, idarə edirdi. Bu qadının və ərinin hakimiyyəti hijri 830-ju ildən 855-ji /1426-1451/ ilədək davam etmişdir.

ARSLAN XATUN*

[S. 16] Səljüqilərdən Toğrul bəyin qardaşı Davud ibn Mikayıl ibn Səljüqun qızı Xədiyədir. O, hijri 448-ji /1056/ ildə Abbasi xəlifələrindən 26-ji xəlifə Qazi Biəmrullah ibn Qadirə nigah edilmişdir. İnşallah “X” hərfindən ondan bəhs olunacaq.

---

* Арслан Хатун Бюйүк сялчуг падшашларындан Тоьрул Султанын бачысыдыр. Бах: “Түрк бюйүкляри”. Истанбул, 1339/1921,с.9

ASIYƏ XANIM

[S. 10.] Fətəli şah Xaqanın anasıdır. Yuxarıbaş tayfasının möhtərəm qadınlarından. Xeyriyyəçiliklə məşğul olan bir qadın kimi məruf və məşhur idi. Bütün ömrünü gözəl əməllər, ibadət və xeyirxahlıq etməklə keçirmişdir. Ömrünün axırlarında, yeni h. 1213-jü ilin zilhijə ayında / 1799, may / Ətəbatı¹ ziyarət etmiş və həmin ayın ortalarında Xorasana getmişdir. Bu möhtərəm qadın h. 1217-ji / 1802 / ildə Tehrandə vəfat etmiş, Nəjəfi-Əşrəfdə dəfn olunmuşdur.

ASIYƏ XANIM

[S. 11] Jənnətməkan məğfur Fətəli şah təbəssərahın qadınlarından olub, mərhum Əmir xan Sərdarın bəjisi, Fətəli xan Qajar Dəvələlənin qızıdır. Böyük jəlal sahibi, yüksək mövqə tutmuş, mərhum Abbas Mirzə Naibüssəltənənin anasıdır ki, onu dünyaya gətirməklə bu məmləkətə nur bəxş etmişdir. O, çox xeyirxah insan olduğundan xeyriyyəçiliklə məşğul olmuş, hər zaman bu işdə çalışmışdır.

Naibüssəltənə Abbas mirzə 1203-jü il zilhijə ayının 4-də /1789, 28 avqust/ anadan olmuşdur. /Bu tarix belədir, Etimadül-səltənənin "Miratül-büldani Nasiri" əsərində bu tarixi h. 1200-jü il 14 zilhijə ayı kimi göstərməsi xətdir- T.H./.

AZDEH XATUN /haşiyədə /

[S. 6.] Nərmşirin xanın qızı, Əmir Hüseynin arvadının anası, Əmir Teymurun nənəsi olmuşdur. Əmir Hüseynin yanında

böyük etibar və nüfuza malik idi. Çox zaman Əmir Teymurla Əmir Hüseyn arasında yaranan düşmənçilik onun vasitəsilə aradan qaldırılırdı.

BAĞDAD XATUN

[S.77.] Çingiz xanın nəslindən olan məşhur Əmir Çobanın qızıdır. Əmir Çoban Səid Bahadur xan zamanında Əmirülüməra kimi yüksək mənəbdə idi. Çobanilər qırx il müstəqil hökmranlıq etmişlər. Onlar Çingiz xanın nəslinə mənsubdurlar. Bağdad Xatun lətafətdə və məlahətdə məşhur qadın olmuşdur və o dövrün böyüklərindən sayılan Şeyx Həsən Kəbirin zövjəsi idi. Sultan Əbu Səid ona aşiq idi. Şeyx Həsən ələlsiz olaraq onu boşadı və Sultan Əbu Səid onunla evləndi. Bu adət moğol sultanları dövründə qəbul olunmuşdu. Belə ki, “Səhayəf-ül-əxbar”ın müəllifi deyir:

“Çingiziyə məlikləri dövründə belə bir adət var idi ki, hər kəs bir kəbinli qadına meyl edirdisə, o qadının əri arvadınının talağını verirdi və padşah o qadına evlənirdi. Xülasə, Sultan Əbu Səidin Bağdad Xatuna hədsiz məhəbbəti olduğu üçün bütün məmləkətin işlərini onun ixtiyarına vermişdi. Bu səbəbdən bu qadını padşah adlandırırdılar. Sultan Əbu Səidin ölümündən sonra onun yerinə əyləşən Arpa xan Bağdad xatunu güya ərini zəhərləməkdə günahlandıraraq edam etdi.” /Əlavə məlumat üçün bax: Məşhur xatunlar, s. 22/.

BƏDRNİSƏ XANIM

[S. 202-203] Mərhum Xaqan Fətəli şahın zövjəsi, böyük Əmir Mustafa xan Qajarqovanlının qızıdır. Mustafa xan Fətəli şahın əmisidir. Zəmanənin nadir qadınlarından olan Bədrnisə xanım vüqarlı, ağıllı bir insan olmuşdur. O, təkjə daxili zənginliyi ilə deyil, əməlləri ilə də tanınırdı. Onu ujalıdan gördüyü xeyriyyəçi işləri idi. Müqəddəs məkan olan Kazimeyində həmin işlərdən yadigar qalmışdır. Kazimeynin qızıl suyu ilə işlənmiş dörd minarəsi onundur. Mərhumə Hacı, müəllifin /Etimadüssəltənənin-T.H./ validəsinin əmisi arvadı idi.

BƏHRUZƏ XANIM

[S. 80] Hijri X əsrin əvvəllərində İranda hakimiyyətə gəlmiş Səfəviyyə padşahlarından I Şah İsmayılın zövjəsidir. Bəhruzə xanım Şah İsmayılın Osmanlı Sultanı Sultan Səlim xanla apardığı Çaldıran müharibəsində ölümə qədər meydanı olduğu üçün əsir düşmüşdür. Bəziləri Bəhruzə xanım əvəzinə Tajlı xanım yazırlar və "Səhayifül-əxbar"ın müəllifi Tajlı xanımı Şah İsmayılın qanuni zövjəsi yox, məhbubəsi hesab edir.

BƏYİM DƏHLƏVİ

[S. 81] Bəyim Dəhləvi Şahjahanabadıdan olan şairə idi. Bu şer onundur:

Tərçüməsi

Əgər o günəş üzlü mənə qismət olarsa,
Padşahlıq nədir, allahlıq iddiasında olaram.

BƏYİMƏAN XANIM

[S. 81] Jənnətməkan mərhum Fətəli şah Xaqanın birinçi arvadından olan qızı idi. O, Qadir xan Ərəb Bəstaminin qızı Bədirjan xanımın bətnində dünyaya gəlmişdir. Bundan bir qədər əvvəl onun haqqında danışımışıq. Bəyimjan xanıma Xanbajı da deyirlər. Mərhum Məhəmməd Qasım xana ərə getmişdi. Xaqan bu qızı ilə daim əlaqə saxlamışdır. Onu səfərlərində özü ilə aparar, hüzuruna gələnəri onunla birlikdə qarşılayardı. Bəyimjan xanım ürfan əhlinə mail idi və əsrin məşhur adamlarından sayılan mərhum Hacı Molla Rza Həmədaninin şagirdi idi. O, hər il öz hörmətli şeyxinə böyük pul məbləği hədiyyə edirdi. Mərhum Xaqan onun əri Məhəmməd Qasım xan Əmirə çox rəğbət bəsləyirdi və padşahın bütün kürəkənlərindən biri də Bəyimjanın bajısı Hümayun xanımın əri Məhəmməd ibn Rəhim xan Zəhirüddövlə padşahın süfrəsinin və məjlislərinin başında əyləşirdi.

BƏZMİ-ALƏM

[S. 76] II Sultan Mahmud xanın zövjəsi və Osmanlı sultanı mərhum Sultan Əbdülməjid xanın anasıdır. Xeyirxah əməlləri olan qadın olmuşdur və yaxşı işlər görmüşdür. Bir neçə məşjid və su ambarı, məktəb binası tikdirmişdir. Onun mühüm binalarından biri xəstəxanadır ki, İstanbulda Yenki Baxça tərəfdədir. Orada həmişə 150 xəstə müalijə olunur. Bu mərrixanaya vəqf olunmuş vəsaitin hesabına xəstələr yemək və

sair ləvazimatla təmin olunur. Xəstəxananın baxçası burada havanı lətafətli edir.

BİNT XUDAVERDİ

[S. 79] Dünyanın qəribə hadisələrindən olan sirli insanlar barədə yazanlar belə qənaətə gəlmişlə ki, Bint Xudaverdinin 624-ji/ 1226-27/ ildə İskəndəriyyədə yaşadığı məlum olmuşdur. O, anadangəlmə qolsuz idi. Sinəsi kişi sinəsi kimi idi. O, ayaqları ilə qələm tutur və yazırdı, rəsmixəttinin dürüstlüyü haqqında ən mahir xəttatlar şəhadət verirdilər. Misirin dövlət adamlarından biri onu yanına çağıraraq, onunun qabiliyyətini imtahan edib, vəzifə vermişdi. Deyirlər ki, müşarileyhənin məqbərəsi indi İskəndəriyyədədir və vəqf olunmuşdur /bidəst deməklə məşhur olması İran tərəfindən olduğuna işarə edir –Məşhur xatunlar, s. 23/.

JAHAN

[S. 94] Səfəvi padşahı I şah İsmayılın zövjələrindən birinin adıdır. Şer yazmaq qabiliyyəti var idi. Lakin onun zehninə məhsullarından əldə heç bir şey yoxdur. Ona aid edilən bir beyt Həyatın tərjümeyi-halında verilmişdir.

JAHAN XANIM

[S. 92] Nəsrəddin şah Qajarın anasıdır. Çox ağıllı və tədbirli qadın idi. O, Nəsrəddin şahın Təbrizdən Tehrana gələrək şahlıq

taxtına əyləşməsi mərasimini təşkil etmişdi. Hijri qəməri 1290-ji /1873/ ildə dünyasını dəyişdi.

JAHAN XATUN

[S. 94] Şairə dövlətli qadın olub, Übeyd Zakaninin müasiri idi. Onun zərif şerləri həmişə şer məjlisində hazır olurdu, ona çox hörmət və ehtiram bəsləyirdilər. Bu gözəl beyt onundur:

Tərcüməsi

Elə bir rəssamdır ki, sudan sürət çəkir,
Zərrə-zərrə günəşin xalını çəkir.

JAHANARA BƏYİM

[S. 94] Hindistan sultanlarından Şah Jahanın qızıdır. “Mümtaz Məhəl” təxəllüslü Ərjümənd Bəyim onun anasıdır. Onun tərcümeyi-halı bu kitabda yazılmışdır. Ritmik şerlər yazmaq təbi olduğu məlumdur. O, Jəmilə səxavətli bir qadın olmuşdur. Onun məqbərəsi Dehlidə Şah Nizaməddin övliyanın yanındadır, bu yer Zərərzibəxş kimi məşhurdur.

Onun vəfat tarixi h.1092-ji /1681/ ilə təsadüf edir. Məzarının sinə daşı üzərində özünün yazdığı aşağıdakı şer vardır:

Tərcüməsi

Mənim qəbrimi yaşıl otdan başqa bir şey örtməyəjək,
Qəriblərin qəbirlərinin üstünü elə otlar örtse bəsdir.

JAHANI

[S. 94] Dehlidən olan bu şairə qadın əmirlərdən birinin zövjəsi idi. Bu beyt onundur:

Tərcüməsi

Bağda kül ilə o qönçədəhanın üzü-hər ikisi birdir,
O, rənanın qəddi ilə çəməndə sərv-hər ikisi birdir.

JANAN BƏYİM

[S. 88] Hindistan məmləkətinin qadınlarındanır və atası Əbdürrəhim xandır. Ləqəbi Jani-janan olub, elm və fəzilətdə məharətli idi. Qurani-Kərimə təfsirlər yazmışdır. Hind sultanlarından olan Jahangir paşa onun gözəlliyi, mənəfi fəzilətləri haqqında eşidərək, ona evlənmək üçün elçi göndərmişdi. Janan Bəyim öz dişlərini çıxarıb, saçlarını kəsb, bir qutuya qoyaraq padşahın yanına göndərmişdi. Padşah onun bu hərəkətini namuslu olmasına dəlil bildi, təhsin etdi. Müşarileyiha 1070-ji/1660/ ildə vəfat etmişdir. Bu bir beyt şer onundur:

Tərcüməsi

Aşiq sənin eşqinin ləyaqətindən jan gizlədir,
İki nəmli gözünün qan ağladığı görünür.

JANFƏDA QADIN

[S.87-88] Qadın sözü xatun sözünün təhrif olunmuş şəkli kimi nəzərə alınır. Hər halda bu qadın Osmanlı sultanı III Sultan Murad xanın saray hərəmxanasında qayət etibar və iqtidara malik

idi və mühüm işlərin ijasına müdaxilə edirdi. Mühüm əhəmiyyət kəsb edən işlərin həlli, irəli getməsi onun vasitəçiliyi ilə olurdu. Sultan Murad xandan sonra da onun həmin nüfuzu və qüdrəti qalmışdı. Bu qadın bir sıra xeyriyyəçi işlərlə məşğul olmuş, o jümlədən İstanbulda Jümə məsjidi tikdirmiş, su anbarı düzəltmişdi. Ən ümdə xüsusiyyəti o idi ki, zalımı rəzil hesab edirdi və bu səbəbdən qardaşı İbrahim paşanın etdiyi zülmələri onu bajılıq məhəbbətini kənara qoymağa məجبur etdi. Janfəda qadın onu həbs edib, qətlə yetirdi.

JƏMİLƏ

[S.89] Həmədan məliklərindən Nasirüldövlənin qızıdır. Onun alijənablığı və səxavəti haqqında çox deyilmişdir. O jümlədən yazırlar ki, bu qadın hijri 666-ji /1268/ ildə müqəddəs Məkkəyi-Mükərrəməni ziyarət edərkən, böyük səxavət göstərmiş, xeyriyyəçilik etmişdir. Orada bütün həjilərə şərbət paylamış və Məkkəyə 10.000 dinar bağışlamış, 300 qulam və 200 kəviz azad etmişdir. 500 baş heyvanı piyada olan həjilərə ayırmışdır. Xülasə, bu səfərdə onun xeyriyyəçiliyi o qədər yadda qalan olmuşdur ki, həjj səfərinə getmiş jamaat Ümmi Jəfər Zibeydənin xeyratını unutmuşdular. Çünki, Jəmilə ili çox məşhur olmuşdur. Belə ki, hansı il xeyir-bərəkət çox olurdu, o ili Jəmilə ilə adlandırirdılar.

Jəmilə adında on iki nəfər səhabə qadın /Məhəmməd/s/ peyğəmbərin tərəfdarları/ olmuşdur.

DİLŞAD

[S. 129] İranda bəlağətli şairələrdən olmuşdur. Bəziləri deyirlər ki, Fətələi şahın zövjələrindən birinin adı Dilşad idi. Vəznli şer yazmaq təbi var idi. Bu şeri onun adı ilə bağlayırlar:

Tərjüməsi

Münkər itaəti məhəbbətdən qəbul etməz,
Zəməm suyunda yüz dəfə dəstəmaz alsa da.

DİLŞAD AĞA

[S. 129] Əmir Teymurun zövjələrindən biri olub, Əmir Qəmərəddinin qızıdır!

DİLŞAD XATUN

[S. 128-129] Teymurtaş⁷ ibn Əmir Çobanın qızı, Şeyx Həsən Kəbir kimi məşhur olan Əmir Şeyx Həsən Elkaninin zövjesi idi. Sultan Üveysin⁸ anasıdır. Xajə Jəmaləddinin Savəji Sultan Üveysə mədhnamə yazmışdır ki, bu təntənəli qəsidə onun taxta çıxmasının maddeyi-tarixidir:

Tərjüməsi

Xoşxəbər bu səadəti yüksəyə qaldırdı,
Bütün dünya bu xəbəri alqışladı,
Ki, yeddi yüz əlli yeddinin rəjəbində,
İnsanların ittifaqı, Allahın köməyilə,
Jahan şahlarının layiqli varisi
Səltənətin padşahı Şeyx Üveys Xosrov
İraq mülkünün padşahlıq taxtına əyləşdi.

Dilşad xatun 752ji/1351/52/ ildə Bağdadda vəfat etmiş, jənazəsi Nəjəfi-Əşrəfdə dəfn olunmuşdur. Bəziləri deyirlər ki, Şeyx Həsən Dilşad xatunun əmisi oğlu Əşrəf ibn Teymurtaşa məftun olduğunu görüb onu zəhərləmişdir. Səlahəddin Səfədi yazır: “Şeyx Həsənin hakimiyyəti dövründə külli-ixtiyar Dilşad xatunun əlində idi, dövləti o idarə edirdi. O, qəriblərə mərhəmət edir, kasıblara ehsan verirdi”.

DİLŞAD XATUN

[S. 129] Əmir Əli Jəlairinin¹⁰ qızı və Əmir Həsən Jəlairinin zövjəsi olmuşdur. Onun əri bir müddət Bəlxin hökmdarı olmuşdur. O, yaxşı təbə malik idi və bu iki beyt onun təbindəndir:

Tərcüməsi

Gözümdən üzümə süzülən göz yaşları,
Üzümdə qanlı iz salmışdır.
Ürəkdə olan müşkülüm həll olsa da
Eşqdən çəkdiyim qəmə əlaj olmur.

DÖVLƏT XATUN

[S. 132] “Səhayif-ül-əxbar”ın müəllifi yazır: “Dövlət xatun Atabəylər /Xurşidiyyə/ sülaləsindən idi. Bu sülalə hijri 570-ji /1174/ ildən ta h.810-ju /1407/ ilədək Xürrəməbadda hakim olmuşdur. Dövlət xatunun əri İzzəddin Məhəmməd hijri 711-ji /1311/ ildə vəfat etmişdir. Dövlət xatun ondan sonra hökuməti idarə etməyi öz əlinə almışdır. Lakin tatarların ölkəni istilasını təhlükəsi zamanı

müqavimət qüvvələrini idarə etmək məqsədilə hakimiyyəti idarə etməyi İzzəddinin qardaşına tapşırılmış, onun öhdəsinə buraxmış, özü isə bunları izləmişdir.

DÜRRİ-ŞAHVAR⁶ xanım

[S. 126] I Sultan Əbdülhəmid xanın qızı, Əhməd Nəzif Əfəndi çavuşbaşının zövjəsi olub, Xanım Axirət kimi məşhur idi. O, Sultanın jəriyyələrindən olduğu üçün ona rəsmən sultanzadəlik elan edilməmişdir.

ƏDHƏM JASİ

[S. 16] “Mumtaz Məhəl” təxəllüslü və Qüdsi bəyim adı ilə məşhur olan Ədhəm Əbülfəth Məhəmməd şah ibn Jahan şah ibn Bahadur şahın /Hindistan padşahıdır – T.H./ zövjəsi, gözəl bir qadın idi.

Əri Məhəmməd şahın vəfatından sonra Dehli şəhərinin kənarında səfalı bir bağ saldırıb, adını Qüdsiyyə qoydu və indi də Dehlinin xarijində məşhur Kəşmiri darvazasının yanında o bağın darvazası qalır. Qüdsiyyə bəyim “Rənayi” təxəllüsü ilə şer yazırdı /Müəllif onun Hind dilində bir beytini də dərij etmişdir/.

ƏFAF³⁴

[S. 184] Mərhum Xaqan Fətəli şah Qajarın əmizadələrindən olub, mərhum Şahzadə Heydərqulu mirzə ibn Xaqanın zövjəsidir. O, şikəstə xəttini xoş xətlə yazırdı. Qəribə elmlər

dəmünasibəti var idi. Şer də yazırdı. Aşağıdakı beytlər onun düşüncələrindən yaranmışdır:

Tərcüməsi

Mən bir quşam ki, ovçunun torunda olsam da
Azad quşla heç bir fərqi yoxdur.
Ey dil, eşq məhəlləsində xəbərin olsun
Ki, orada yolkəsən də ajizdir.

Ey bülbüli-zar, gül fəslində nə nalə edirsən?
Onsuz da sənin kədərindən gülün xəbəri yox.

ƏKƏ BİKƏ

[S. 30] Əmir Teymur Gürganinin qızı olan bu qadın Təğa şah və yaxud Əkə Bikə ləqəbi ilə tanınırdı, o, Məhəmməd bəy ibn mir Musanın zövjəsidir. Əmir Teymur onu öz digər övladlarından çox istəyirdi. Əkə Bikə h. 784-jü / 1382-ji/ ildə Əmir Teymurun ordusu Buxarada olan Zənjir Sarayda qışlayarkən vəfat etmişdir. Onun bir oğlu qalmışdı ki, adı Sultan Hüseyn idi.

ƏKƏ BİKƏ

[S. 30] Mirzə Uluğ bəy Gürganinin birinji zövjəsi olmuşdur. Onun Xanzadə bəyim adlı qızı iki yaşında vəfat etmişdir.

ƏLƏMŞAH BƏYİM³⁶

[S. 187-188] Səfəvi padşahı I Şah İsmayılın anası, Əbunnəsr Həsən bəy Bayanduri Ağqoyunlunun / ona Uzun Həsən deyirlər/ qızıdır. Atası Həsən bəy Şeyx Səfiəddinin nəslinə rəğbət bəslədiyi üçün öz qızını Sultan Heydərə ərə vermişdi və Şah İsmayıl və iki qardaşı: Sultan Əli və Seyid İbrahim Sultan Heydərlə Ələmşah Bəyimin övladlarıdır. Bəziləri bu qadının adını Həlīməbəyi Ağa kimi yazırlar.

ƏRJÜMƏND BANU BƏYİM

[S. 16] “Mumtaz Məhəl” təxəllüslü olub, Hindistanda Teymur sülaləsindən padşah Şihabəddin Məhəmməd şah Jahan ibn Nurəddin Məhəmməd Jahangir şahın birinçi zövjəsi idi. Gözəl və ağıllı olduğu qədər mehriban, şaha çox bağlı idi və hər gün, daim onun yanında olurdu. Onun dörd oğlu və dörd qızı var idi. Oğlanlarının adı; Dara Şikvə, Şah Şüja, Mirzə Murad və Övrəng Zib idi.

Qızlarına Ənjümənara, Dəhrara, Kiytiara və Jahanara adı vermişdilər. Ərjümənd Banu bəyim öldükdən sonra / 1630 / əri onun xatirəsinə Əkrə /Aqra/³ və ya Əkbərabad şəhərində böyük bir sahədə bağça saldırdı. İndi o yer “Taj Bibi qübbəsi” kimi məşhurdur. /Hijri 1304-jü /1887/ ildə-T.H./ Şihabəddin Məhəmməd şah Jahan hijri 1037-ji ildən 1057-ji ilədək səltənəti idarə etmişdir / 1627-1647 / O, Taj-Mahalda dəfn olunmuşdur. /Əlavə bax: Rzaəddin ibn Fəxrəddin, Məşhur xatunlar B.,1993, s.19-20. Bundan sonra Məşhur xatunlar ... /.

ƏSMA İBRƏT

[S. 28-] İstanbul qadınlarından olub, məşhur xəttat Mahmud Jəlaləddinin zövjəsidir. Əhməd Ağa Sərxassə Kəyan Xassənin qızıdır. Hüsniyədə öz həyat yoldaşı səviyyəsində məşhur idi. Güzəl xətlə yazdığı ondan öyrənmişdi. Bu sənətə meyl və rəğbətini görən əri Jəlaləddin güzəl xətlə yazdığı bütün nöqtələrinə qədər ona öyrədirdi. Onun xətti o qədər kamilləşdi ki, bu xətt Jəlaləddin bəyin ömrünün sonlarında onun xətti ilə bir səviyyədə idi. Jəlaləddin hətta Əsmanın bir çox yazılarını öz adına çıxarırdı. Əsmanın əla xətlərindən biri onun h. 1222 –ji /1807/ ildə yazdığı lövhədir.

Əsma adlı digər qadınlar da olmuşlar ki, kitabda onlar haqqında məlumat verilmişdir. İbn əl-Əsir on bir nəfər Əsma adlı qadınlardan bəhs etmişdir və qeyd etmişdir ki, onların hamısı Məhəmməd peyğəmbərin səhabələrindən olmuşlar.

FATİMƏ BİNTİ-İBRAHİM

[S. 9] Süleyman əfəndi Müstəqimzadə öz təzkirəsində yazır: “Fatimə Binti-İbrahim məşhur qadınlardan biridir və mənim xaləmın qızıdır. Müşarileyhə məşhur xəttat Mahmud əfəndi Toqaninin zövjəsidir, nəsx və süls xətlərini də öz ərinin yanında öyrənmişdir, yaxşı, xoş xətlə yazırdı”.

FATİMƏ ƏL-FƏQİHƏ

[S. 16-18] Əlaəddin Məhəmməd ibn Əhməd Səmərqəndinin qızıdır. Mötəbər, məşhur bir kitab olan “Töhfətül-füqəha”nın müəllifidir.

Atası onu mövlana Əlaəddin əl-Kaşaniyə ərə vermiş və mövlana həmin “Töhfətül füqəha” əsərinə şərh yazmış, onu “Bədaye-üs-sənaye fi tertib əş-şəraye” adlandırmışdır. Əsəri şərh edəni müəllif hesab edirdilər.

Əlaəddin Kaşani öz zövjəsi və onun atası ilə, hər üçü Kaşanda bir evdə yaşayırdılar. Onlar əhalinin hüquqi məsələlərə aid sorğularına cavab verirdilər, yəni fətva³⁸ verirdilər. Əgər Əlaəddin Kaşani hər hansı bir məsələdə çətinliklə qarşılaşır, şübhə edirdisə, o zaman Fatiməyə müraciət edirdi, birlikdə həll edirdilər. Bir müddət keçdikdən sonra onlar Hələbə köçərək orada yaşadılar. Bir qədər Hələbdə qaldılar, lakin zövjəsi Fatimə Kaşana getmək arzusunda olduğundan, mövlana onun arzusunu yerinə yetirərək, Kaşana qayıtmaq istədi. Dövrün hakimi Məlik Nurəddin əş-Şəhid bu qərardan agah olub, Əlaəddini çağırdı və ondan xahiş etdi ki, Hələbdə qalsın. Əlaəddin cavab verdi ki, bu meyl və qəsd mənim əyalım tərəfindəndir. O, ustad və mənim müəllimim olduğu üçün onun arzusuna müxalif olmağı rəva bilmirəm, ona tabe olmağı lazım hesab edirəm. Sultan Mövlana ilə qərara gəldilər ki, Xajəni öz tərəfindən Fatimə əl Fəqihənin yanına göndərsin və xahiş etsin ki, Hələbdə qalsın. Xajə sultanın əmrini Fatiməyə çatdırdı. Fatimə həmin xajə vasitəsilə ərinə xəbər göndərdi ki, aya, sən fəqahət aləmindən bu qədər uzaq düşməsən ki, bu xajənin mənə nəzər yetirməyinin başqa kişilərdən çox haram olduğunu bilmirsən? Xajə Fatimənin bu xəbərini Sultanın hüzurunda Əlaəddinə yetirəndə Sultan Fatiməyə xüsusi bir məktub yazdı, öz mətləbini orada dərij elədi və bir qadın vasitəsilə onu Fatiməyə göndərdi. Fatimə Sultanın xahişini qəbul etdi və uzun müddət Hələbdə qaldı. Orada da vəfat etdi. Məşhur “Qobur-üs-salehin” də / “Mö-

minlər qəbiristanı”/ olan məqbərədə dəfn olundu. Fatimənin vəfatından bir qədər sonra Əlaəddin də həyatını dəyişdi və Fatimənin qəbrinin yanında dəfn olundu. Hələb jamaatı bu ər-arvadın qəbrinə ehtiram bəsləyirlər.

Fatimə əl-Fəqihə xoş xətlə yazdığı üçün Müstəqimzadə “Təzkireyi-xəttateyn” də ondan bəhs edərək yazır ki, o zaman Fatimənin yanına gələnlər üçün Fatimə işə fitva yazaraq imza edəndən sonra bu fitvaya onun atası və əri də imza qoyurdu. Fitva bu üç imza ilə ijra olunurdu.

FATİMƏ XANIM

[S. 19] O, mərhum xaqan Fətəli şah Qajarin xanımlarından olub, Sərvijahan xanim adlı qız dünyaya gətirmiş, onu mərhum Ağa xan ibn Şah Xəlilullahə vermişlər. Sərvijahanın övladları Hindistanda İsmailiyyədə yüksək vəzifələr tutmuşdular.

FATİMƏ ŞƏBSƏFA QADIN

[S. 16] Osmanlı padşahı Sultan Həmid xani-əvvəl zamanında, onun sarayında yaşamışdır. O, Sultana böyük məhəbbət bəsləmişdir. Deyirlər ki, bir gün o, Sultanın görüşünə gedən zövjələrdən birinin barmağına qiymətli bir üzük taxaraq, Sultanın görüşünə göndərmişdir. Bu iş Sultana xoş gəlmiş və o, dərrakəli müşarileyhənin adına bir məktəb və bir jame tikdirmişdir ki, həmin məsjiddə dəfn olunmuşdur.

FƏXRİ

[S. 23] Şahzadə xanım Fəxri mərhum Xaqanın qızlarından olub, gözəl təbə malik şairə idi. Xaqanın oğlu Mahmud Mirzə “Noqlə məjlis” adlı təzkirəsində yazır: Fəxri Fətulla Mirzənin böyük bəjisi. Çox ismətli, iffətli, hazırjavab olub şairə xas olan xüsusiyyətləri məndən öyrənmişdir. Aşağıdakı beytlər onun şerlərindən seçilmişdir:

Tərjüməsi

Yarəbb, məhəbbət bələdir deyirlər,
Heç kəsi bu bələdan azad etmə!

Tərjüməsi

Dedi, mənim vəslimin xəyalını ürəkdən çıxart,
Dedim, jan ağrısından qurtulmaq çətindir.

Tərjüməsi

Növjavanlar ki, belə nazlıdırlar,
Qojalıb ölməyə həsrət qalajam.

FƏXRİJAHAN XANIM

[S. 22] Fəxrüddövlə ləqəbli olan bu xanım mərhum xaqan Fətəli şah Qajarın çox möhtərəm qızlarından biridir. İzzəduddövlə özünün “Tarixə İzədi” əsərində onun haqqında yazır ki, Fəxrijahan xanım Sünbül xanımın qızıdır və Xaqanın zamanının gözəl qızlarından biridir. Atası ona çox zəngin həyat şəraiti yaratmışdı. Əmisi oğlu Məhəmməd xanla 9 illik uğursuz izdivajdan sonra ömrünün axırınadək tənha yaşamışdır.

FƏXRÜDDÖVLƏ

[S. 22] Nəsrəddin şahın səxavətli, hörmətli qızlarındanandır. İnjəsənətin bir çox növlərində, o jümlədən rəssamlıq, mozaika, xəttatlıq sənətində çox məharətli və qabildir. O bu işlərdə məşhurdur. Bu qadın çox səxavətli, xeyriyyəçi və iltutandır və bu işlərdə səy edir.

FƏXRÜDDÖVLƏ

[S. 23] Hacı Mahruxsar xanım rəhmətlik Abbas Mirzə Naibüsəltənənin qızı, mərhum Məhəmməd şahın doğma bəyisidir. Müşarileyha dövrünün çox məşhur qadınlarından hesab olunurdu. Xeyriyyəçilikdə onun tayı-bərabəri yox idi. Tanıdığı köməksizləri məəttəl qoymurdu. Namuslu və mərdanə olan bu qadının şerdə və rəssamlıqda, həmçinin xoş xətlə yazmaqda əvəzi yox idi. Mühakimə və ağılı zərbülməsələ çevrilmişdi. Dövrünün görkəmli şəxsiyyətlərindən biri olan və Xanbaba xan adı ilə məşhur olan İrəvan sərdarı Məhəmmədhesən xan onunla ailə qurmuşdu. O, çox ağıllı olan zövjesi ilə fəxr edirdi. Ondan bir sıra yaxşı işlər və vəqf olunmuş şeylər yadigar qalır.

FƏXRÜLMÜLÜK

[S. 22] Əlahəzrət şahənşah Nəsrəddin şahın böyük qızlarından biridir. Onun şer yazmaq təbi vardı. İsmətli qadının yazdığı şerləri rəvan, injə mətləb ifadə edən, lətif, fəsih və bəlağətli olub, “fəxri” təxəllüslə yazılırdı. O, hər il atasının təvəllüd günündə təbrikini şerlə ifadə edirdi və bu münasibətlə

şahdan ona çatan  namı f qir-f q raya ver r k, xeyriyy çilik edirdi. Bu,  n n  halını almıřdı.

ŞAIR  F RID 

[S. 25] F rid  xanım kimi m řhur olan tanınmıř bu qadın İstanbul  dib lrind ndir. B ziləri onun  sl n Q stumunlu olub, İstanbulda sakin olduđunu deyirl r. O, R řid  f ndinin qızı, Raif  f ndi Katibin z vj sidir. Bu m řhur q z l onundur:

Fikr ed b, b xti-siyah m, q ti yandım bu geј ,
J vri-dildar il  janımdan usandım bu geј .
řul q dr hijrin il  axdı g z md n xunab,
Bařdan ayađad kin qan  buyandım bu geј .
X b i ind  g r b ol mahi, olunja bidar,
ř vqi-h sni il   trafım arandım bu geј .
 rx etdims , nola, simi-siriřkim yoluna,
S n kibi bir mehi-namehri qazandım bu geј .
ř yl  m st etdi b ni jami-meyi-m hn ti eřq,
Bilm dim, yarimi biganeyi sandım bu geј .
ř bi-firq t uzadı d rdi-m h bb t kibi, a,
Gah xabid  olub, gah oyandım bu geј .
Ah  zarim  baxıb qıldı t r hh m bana yar,
Ey F rid , h l  b n andan utandım bu geј .

FİTN T

[S. 30] M řhur osmanlı qadınlarından olub, řeyxulislam M h mm d  s d  f ndinin qızı, řeyxulislam M h mm d ř rif

Əfəndinin bəyisidir. Zibeydə adı ilə məşhur şairə olmuşdur. Onun əri Dərviş əfəndi Sultan Əbdülhəmid xani-əvvəl dövrünün alimlərindəndir. O, Fitnət xanım kimi elm və bilik sahibi olmasa da, yenə III Sultan Səlim xan zamanının nüfuzlu qəbilə başçılarından biri idi.

Fitnət xanım Raqib Paşa dövründə məşhur idi, lakin Sultan Əbdülhəmid xan dövrünün əvvəllərini də xatırlayırdı. O, şerlər oxumaqda son dərəcə məharətli idi. Aşağıda dərij edilmiş qəzəl onundur:

Güllər qızarır şərm ilə, ol qönçə gülünjə,
Sünbül xəmə olur, rəşk ilə kakil bükülünjə.
Ənqa dəxi olursa, düşər pənneyi-eşqə,
Seydi-dilə şəhbazi-nigahın süzülünjə.
Ol qönçeyi-şüküftə olur gül kibi xəndan,
Şəbnəm kibi əşki-dili-şeyda tökülünjə.
Hər tari birər mar olur gənji-hüsndə.
Rüxsarinə zülfi-siyahın şənə bulunjə.
Jan vermək isə qəsdin əgər eşq ilə, Fitnət,
Xaki-dəri-dildardən ayrılma ölünjə.

Fitnətin qardaşı Şərif Əfəndi Şeyxulislamın da zövqlə şer yazmaq məharəti vardı və türkjə yaxşı şerlər yazırdı. Bu iki farsja beyt onun təbindəndir:

Tərcüməsi

Sən əgər taleləri öyrənməkdə qiymət qoyan olsan da
Hökmləri dürüst bilmirsən, həqq aləmdir.
Sən münəjjim olsan da, sözlərin yalandır,
Qeyb aləminin filosofu Allahdır.

FİTNƏT XANIM

[S. 30-31] Fitnət xanim da məşhur osmanlı şairlərindəndir, mərhum Əhməd paşanın, Trabzon valisinin qızıdır. Təvəllüd tarixi h.1258-ji ilin şəvval ayının 23-nə təsadüf edir. 28 noyabr 1842-ji il/. .1261-ji /m.1845/ ildən İstanbulda yaşamış, onun tərbiyəsinə çox səy göstərilmiş, bu səy və özünün qabiliyyəti onun kamilləşməsində özünü göstərmişdir. Hafiz Əfəndidən Qurani-Kərim öyrənmiş, xajə Lətif Əfəndidən ərəb və fars dillərinin əsasını öyrənmiş, xajə Şakir Əfəndi ona Hafizin "Divan"ını öyrətmiş, Osman Əfəndi Ərzənətərrumidən süls xəttini öyrənərək, şəhadətnamə almışdır. Əli Şükri Əfəndi də ona rüqə xəttini öyrətmiş, beləliklə o, inşanın əsaslarını mənimsəmişdir. Kiçik yaşlarından onu ərə vermişlər və o, təhsil alan rəfiqələrindən ayrı düşmüş oldu. Bununla belə onun kimi savad təhsil etmiş anası onunla məşğul olmuş və təhsilini təkmilləşdirməkdə davam etmişdir. O, birinci əri öldükdən sonra dənizçilik vəzəratində münşiyi-əvvəl olan Məhəmməd bəylə ailə həyatı qurmuşdur. Nəzm və nəsrə xeyli bədii əsərlər yazaraq, yadigar qoymuşdur. Bu əsərlərindən məlum olur ki, burada hikmətli və fəlsəfi məsələlər işlənmiş, tədqiq olunmuşdur. Aşağıdakı şerlər onundur:

Sərnigün etdi fələk asayışim peymanəsin,
Çünki dilşad eyləməz nəşv eyləyən məstanəsin.
Əzmi-suyi-meykədə³⁹ əl vermədi, çəkdim ayaq,
Başına çalsın həman ol bivəfa dəmxañəsin.
Eyşü nuşü söhbəti dəyməz anın heç bir pula
Neylərəm zilli-sərab asa şu mehmanxañəsin.
Jüre⁴⁰ nuş badəyi-əltafi olmaqdır məhəl

Bəndəgan tək etməsinmi məjlisi-şahanəsin.
Vadiyi-əlami-qəmdə qaldım, ey saqi-yi-dəhr,
Məhrəm etdi yar zira məjlisə biganəsin.
Şəmi-suzanə həjət qalmadı, çünki betər,
Atəşi-jövründə yaxdı aqibət pərvanəsin.
Pərtov jami-jəmi –dara ilə fəxr eyləsin,
Bəd əz an yad etməsin Fitnət kibi divanəsin.

GÖVHƏR BƏYİM AZƏRBAYJANI

[S. 47] Məşhur ədibə, şirinsüxən şairə olmuşdur. Bu beytlər onun düşünjələrinin nətiçəsidir:

Tərcüməsi

Ənbər saçan tellərimi küləklərə verərsəm,
Səhradakı ahuları öz toruma salaram.
Yolum düşsə kəlisaya tərsa qızlarını da,
Öz dinindən çəkindirib öz yoluma salaram.
Bir balaja qəmzəm ilə jan verərəm aləmə,
Xəbər edin Musanı da-möjüzəmlə mən varam.

(Tərcümə N.Rəfibəylinindir).

Əliəkbər Dehxuda "Lüğətnamə"də "Xeyrati-hesan"a isnad edərək bu məlumatı vermiş və şairənin yaşadığı əsrin qeyri-məlum olduğunu bildirmişdir. Qeyd etmək lazımdır ki, Əlyazmalar İnstitutunda Bu şer B-1969 şifrəli jüngdə "ƏNQA" təxəllüslü Ağabəyim Ağanın şeri kimi verilmişdir.

GÖVHƏR XAN SULTAN

[S. 47] Osmanlı sultanı II Sultan Səlimin qızıdır. Müşarileyh Sultan onu Piyalə paşa Fateh Saqqıza ərə vermişdir.

GÖVHƏR XANIM

[S. 47] Fətəli şah Xaqanın saray xanımlarından, Allahyar xan Aşəfüddövlənin bəjisi olub ad-san və etiram sahibi idi.

HAJI GÖVHƏR XANIM

[S. 47] Hacı Gövhər xanım bu ədəbi dövlətin kübar ailələrindən Musa xan Qajarin qızı olub, Fətəli şahın qızı şahzadə Hacı Teyğun xanımın bətnində dünyaya gəlmişdir. Savadlı və kamallı olub, təbiətən xeyirxah və gözəl xasiyyətlidir. Nüjum elmini yaxşı bilir, çox yaxşı şeirlər yazır, Həzrət peyğəmbər/ə/ tərifiyə bu şeri demişdir:

Tərjüməsi

Peyğəmbər Adəm övladının əşrəfi olduğundan,
Onun minbərinin hər pilləsi əzəmətlidir.
Rəsulun günahı bağışlaması kainatın fəxridir
O, həqqın yaratdığıdır, aləmi yaradanın xəlq olunmuşudur.

VƏ YAXUD:

Tərjüməsi

Ey Səba! Sən müşk ətrini o həlqələrdən ahəstə qopart
Ki, müşk ətri o zülflərə giriftar olmuşdur.

VƏ YAXUD:

Tərjüməsi
Ey Xalığı-Xəlq! Sən ki, rəhmlisən
Sənin yanında günahkar olmaqdan başqa bir işim yoxdur.
Sənin və mənim xasiyyətimizdən bizə naz edirlər,
Sənin lütfündən qeyri köməyim yoxdur.

HAJI QADIN

[S. 94] Mərhum Sultan Bayazid xanın vəzirlərindən olan İsgəndər paşanın qızıdır. Hacı Mehri şah xanım adı ilə tanınırdı. “Hədiqətül-jəvame” müəllifi deyir: “Qoja Mustafa paşanın qəbrinin yaxınlığında jame və çadır, Səmatıyyədə məhəlləsi vardır”. Amma “Məşahirün-nisa” müəllifi Məhəmməd Zehni əfəndi onun dediklərini rədd edərək yazır ki, bizim iki yüz il bundan əvvəl əba və əjdadımız Hacı Xatun məhəlləsində sakin olmuşdur. İndi də biz həmin məhəllədə yaşayırıq və bilirik ki, Hacı Xatun müşarileyhanın bu məhəllədə hamamdan başqa bir şey yoxdur. Jameyi-şərif mərhum jərabül-elm Xızır bəyindir ki, bir zaman İstanbulun birinci qazisi olmuşdur. Məhəllə də onun adı ilə adlanır. Hacı Xatun Xızır bəy jamesinin qarşısında iki hamam tikdirmiş, jameyi-şərif və məhəllə onun adı ilə adlandırılmışdır. Hacı Xatunun qəbri Qoja Mustafa paşanın qəbrinin yanında, jamenin yaxınlığındadır. Xızır bəyin məqbərəsi Zirəkə yaxın Qaragöz baxçasının ətrafındadır.

HƏBİBƏ XANIM

[S. 98] İstanbulun məşhur ədibələrindən olub, Hersekli Əli paşanın qızıdır. “Məşahirün-nisa” kitabının müəllifi Məhəmməd Zehni əfəndi deyir: “Mən və bu qadın hər ikimiz 1262-ji /1846/ ildə anadan olmuşuq və müşarileyha Məhəmməd əfəndi Katibə nigahlanıb. Bu qəzəl onundur:”

Jigərdə tiği-qəmzən zəxmi varkən atma peykanın,
Yeter, ey qaşı yay artıq, yeter dirətmə mücganın.
Nigahi-məstinə, jana ki, şayan gördün əğyarı,
Yenə nou yarələr açdı dərünə tiği-hijranın.
O qafil bixəbər nadan əduyə həmdəm olmuşsin,
Vüsalındın bizi dur eylədin, var olsun ehsanın.
Ümidi-mərhəmət qılmaq əbəsdür səndən,ey kafər,
Səni bidin demişlərdi, əzəldən yoxdur imanın.
Həbibə, bidəva dərddən xilas olmaq da müşküldür,
Ümid etməz əsiri-dərd olanlar qeyri dərmanın.

HƏLİMƏBƏYİ AĞA

[S. 105] Həsən bəy Türkman Ağqoyunlunun qızı və Sultan Heydər zövjəsi, I Şah İsmayıl Səfəvinin anasıdır. Şah İsmayıl Səfəvi seşənbə günü rəjəb ayının 25-də hijri 892-ji /17 iyul 1487/ ildə anadan olmuşdur. Mirzə Jahanşahın hökmü ilə Sultan Heydər atası Sultan Jüneyd Ərdəbildən Diyarbəkərə sürgün edildi. Diyarbəkirin fərmanfəması Həsən bəy Xədiyə adlı qızını Sultan Jüneydə ərə verdi. Deyirlər bu Xədiyə Sultan Heydər anasıdır və bəziləri deyirlər ki, Xədiyə bəyim Həsən bəyin bəjisi. Digərlərinin əqidəsinə görə Həsən bəy bəjisi Xədiyə bəyimi Sultan Jüneydə və qızı Həliməbəyi Ağanı isə Sultan Heydəre ərə vermişdir.

HƏLİMƏ BİNT MƏHƏMMƏDSADIQ

[S. 162-163] İstanbulun məşhur adamlarındandır. “Təzkirətül-xəttateyn” də onun haqqında yazmışdır. Atası Xətibzadə Yəhya paşanın vəziri olmuşdur. Həlimə təhsil almış, Seyid Məhəmməd Helmidən xəttatlıq öyrənmiş, ona mükəmməl yiyələnmək üçün səy etmişdir. Hijri 1169-ju / 1755 / ildə artıq kamil xəttat kimi rəsmən tanınmışdır. Məhəmməd Rasim əfəndi onun haqqında zəmanəsinin məşhur xəttatı kimi bəhs etmiş, mərhum Müstəqimzadə təzkirəsində /ərəb dilindədir- T.H./ geniş söhbət açmışdır.

HƏMİDƏBANU BƏYİM

[S. 108] Hindistan sultanı Nəsirəddin Məhəmməd Humayun şah ibn Zəhirəddin ibn Məhəmməd Babur şahın zövjesidir. Məhəmməd Humayunun Haji Bəyim adlı digər bir nigahlı qadını olmuşdur hər iki qadın hüsn və jamalda misilsiz idilər. Məhəmməd Humayun vəfat etdikdən sonra /1555-ji il/ Haji Bəyim oğlu Jəlaləddin Məhəmməd Əkbər şahın yardımı ilə ərinə ehtiram nişanəsi olaraq dördguşəli bir saray bina etdi. Bu binanın tikintisinə 1.500.000 rupi ki, bu da 325.000 tümənə bərabərdir, pul xərjlənmişdir. Dehli şəhərində bu torpaq indi də “Məqbəreyi-hümayuni-məşhur” kimi tanınır. Dehli sultanları və onların ailələrinin dəfn mərasimi burada ijra olunmuşdur. Haji Bəyim və Həmidəbanu bəyim özləri də bu yerdə torpağa tapşırılmışlar.

HƏYAT XANIM

[S. 109] Səfəvi padşahı I Şah İsmayılın zövjesi idi. Şairlik təbi var idi. Bu padşahın digər bir nigahlı qadını olmuşdur ki, adı Jahan xanım idi. Onun da şairliyi var idi. Deyirlər ki, bir gün Jahan xanım Şah İsmayıl bu şəri ərz eləmişdir:

Tərcüməsi

Sən jahan padşahısan, jahanı əldən vermə,
Jahanın padşahına Jahan gərəkdir.
Həyat xanım bunu eşidən kimi bu beyti ərz elədi:

Tərcüməsi

Jahan həsrətini tərk elə, ta ki həyatdan müstəfid olasan,
Jahanın dərini çəkən həyatdan nə vəjhlə faydalanar?
Bəziləri deyirlər ki, Jahan bu misranı demişdir:
Sən jahan padşahısan, sənə Jahan lazımdır.
Həyat deyir:
Həyat olmazsa, Jahan nəyə lazımdır?

Çoxları bu şer deyişməsini Jahangir padşah ibn Jəlaləddin Məhəmməd Əkbər padşahın zövjələri olan Həyatünnisa Bəyim və Nurjahan təxəllüslü Mehrünnisə Bəyimə aid edirlər. Bu fikirlər aşağıda açıqlanacaq.

HƏYATÜNNİSA BƏYİM

[S. 109-110] Jahangir padşah ibn Jəlaləddin Məhəmməd Əkbər padşahın zövjesidir. Bu qadın sahibi-təb və xoş söhbət olmuşdur ki, onun adı Mehrünnisə Bəyim idi. O, Nurjahan təxəllüsü ilə tanınırdı və bu iki qadının hər ikisi istedadlı olduqları üçün onları bir-biri ilə qarışdırırdılar. Deyilənlərə görə müəlliflərdən bəzisi Jahangir padşahın beş zövjesi olduğunu yazır və onların haqqında yazmaq fikrimiz olmadığandan bildiririk ki, Jahangir şah javanlığında öz atasının hakimiyyəti zamanı Nurjahan Bəyimlə tanış olan zaman əlində iki göyərçin saxlayan şahzadə onları Nurjahana verib, özü gül dərməklə məşğul olur. Təsadüfən göyərçinlərdən biri onun əlindən uçar, şahzadə qayıdıb, bunu gördükdə ondan quşlardan birinin neyə olduğunu soruşur. Nurjahan deyir ki, uçdu. Şahzadə: - Neyə uçdu? – deyə soruşduqda Nurjahan o biri əlində olan quşu buraxıb, neyə uçduğunu göstərdi. Bu hərəkət Jahangir şaha xoş təsir bağışladı və Nurjahana məftun oldu. Bu qadın əvvəllər Əliqulu xan adlı birinin zövjesi idi. Sonra Jahangir şaha ərə getdi.

HÜBBİ QADIN

[S. 95-96] İstanbullu şairədir, ədəbiyyatda qabildir. Sultan Səlim xan Saninin nədiməsi olmuşdur. Onun adı Aişə olduğu üçün “əyn” hərfindən bəhs olunajaq.

XANZADƏ

[S. 163] Mir Yadigar Təbrizinin qızı olub, gözəl surəti və şairlik qabiliyyəti var idi. Bu beyt onun şerlərindəndir:

Tərjüməsi

Bir gejə bizə mehman olmaq istərdin, ya yox,
Bu natəvanın könlünə həmdəm olmaq istərdin ya yox?

XATUN

[S. 110-111] Böyük qadınlara Xatun deyirlər. Amma Misir padşahı Sultan Səlahəddin Əyyubinin sülalsindən və nəslindən olan Al-Əyyubun xənadanından iki qadının adı olmuşdur ki, onlara Xatun deyirdilər. Bunlardan biri Sultan Məlik Adil Seyfəddin Əbu Bəkr ibn Eyyubun anası, digəri isə Məlik Əşrəf Musanın /Məlik Adil Seyfəddinin oğlu/ qızıdır. Hər ikisi çox dövlətli olmuşlar və Dəməşqi-Şamda "Mədrəseyi-Xatuniyyə" /xanımlar mədrəsəsi / təsis edən Xatun Məlik Əşrəfin qızıdır. Sultan Məlik Adilin anası hijri 593-ji /1197/ ildə vəfat etmişdir. Məlik Əşrəfin qızı Xatun isə hijri 694-jü / 1294/95 / ildə dünyasını dəyişmişdir. Amma Fındıqlıda /İstanbul/ vaqə olan "Məsjidi-Xatuniyyə" Əhməd paşa Ərəbin zövjəsi Pərizad xatunun binalarındandır ki, bu barədə "hədiqətül-jəvame" də yazılmışdır. Əhməd Paşa Bəhriyyə əmirlərindən olmuşdur.

XAZƏNÜDDÖVLƏ VƏ YA GÜLBƏDƏN BAJI

[S. 111] Gülbədən baji adlandırılan Xazənüddövlə /dövlətin xəzinədarı/ Fətəli şah Qajarin möhtərəm xanımlarındandır. O, əvvəlji Fətəli şahın anasının xidmətçilərindən olmuşdur. O, zaman ki, şahın anası rövzeyi-rizvana /behişt/ üz tutdu, həzrət Xaqan hərəmxana qadınlara buyurdu ki, onlar özlərindən bir nəfəri seçsinlər ki, bütün hərəmxanayı idarə etsin və o şəxs

bütün hərəmxanada sahibi-ixtiyar olsun. Gülbədən bəji seçildi və xəzinədar vəzifəsi ona verildi. Bu şəri həmin məqamda demişdir:

Tərcüməsi
İran məmləkətində mötəbər olan
Jahan şahının xəzinədarıdır.

Xaqan Fətəli şahın göstərişi ilə Gülbədən bəjiyə Xazənüddövlə ləqəbi verilmiş və o, iki şahzadə dünyaya gətirmişdir. Xaqanın hərəmxansında külli-ixtiyar Xazənüddövlənin əlində olmuşdur.

XƏDİJƏ XANIM

[S. 164] Vəkil adı ilə məşhur olan Kərim xan Zəndin zövjəsi idi və şəhid şah Ağaməhəmməd şah Qajarin bibisi kimi tanınırdı. Bəziləri onu şəhid şahın xalası bilirdilər, hər halda bu qadını tarixdə böyük qajarlar sülaləsinin nümayəndəsi kimi tanımağa əsas vardır.

Məlumdur ki, Kərim xan Zənd uzun illər ağjiyə xəstəliyinə düçar olmuşdu. Hijri 1193-jü ilin səfər ayında /1779, fevral/ bu mərz şiddətlənən zaman Xədiyə xanim Kərim xanın sarayında möhtərəm qadın idi və o, şəhid şah xəbər göndərdi ki, vəkilin xəstəliyi şiddətlənmişdir və çox güman ki, öləcək. Mültefit və hazır olsun. Mərhum şah bu zaman Şirazdan kənara çıxaraq, ova getmişdi. O, səfər ayının 13-də /1779, 3 mart/ şəhərə qayıdarkən, şəhər darvazalarını bağlı gördükdə başa düşdü ki, Kərim xan vəfat etmişdir. Bəziləri deyirlər ki, Xədiyə xanim şəhid şahı Ağaməhəmməd şah Qajar – T.H./ Kərim xanın öldüyü

barədə əvvəljedən xəbərdar etmişdi və Ağaməhəmməd şah iki atlı ilə Tehrana çatıb, hakimiyyəti ələ keçirmişdi.

XƏDİJEYİ-BİNTÜL-MƏLİK

[S. 164-165] Misirdə hakimiyyətdə olmuş türk sultanlarından Məliki-Əşrəf Şaban bin Hüseyin qızıdır. Qasım əl-Beştəkinin zövjəsi olmuşdur. İbn Həjər özünün “Ənba”sında ondan bəhs edərək yazır ki, bu qadın Məlik Əşrəfin bütün qız övladlarından sonra vəfat etmişdir və çox ağıllı, bilikli, hüsndə seçilən, işgüzarlığı ilə şöhrət tapmış xatun idi.

Xədiyə bintül Məlik h.826-ji /1423/ ildə vəfat etmişdir.

XƏDİJEYİ-SƏLJUQİYYƏ

[S. 112] Səljüqilərdən Toğrul bəy Rüknuddövlənin qardaşı oğlu Davud ibn Mikayıl ibn Səljüqun qızıdır. Bu qadın Arslan xatun adı ilə məşhurdur. Hijri 448-ji (1057) ildə Abbasi xəlifələrindən Qaim Biəmrullaha nigah edilmişdir. Ədib, fəsih, Abbasilər arasında fəzilətləri ilə şöhrətli olan bir şəxs belə bir jahilə ərə verilməsi hamının təəjjübünə səbəb oldu və böyük bir hadisə kimi dillərdə söyləndi.

İFFƏT

[S. 185] Fətəli şah Xaqanın qızıdır. Fars əyalətinin hakimi Hüseyinli mirzənin, Xorasan valisi Həsənəli Mirzənin doğma bəjisi. Nüjum və heyət elmlərindən, müqəddəmati-ərəbidən

/qədim ərəb elmlərindən-T.H./ bəhrələnmiş, nəstəliq və şikəstə xətləri ilə aydın və dürüst yazırdı. Şerlər deyirdi. Mövləni "Məsnəvi"sinin çox hissəsini bilirdi, bəzən özü məsnəvi tərzində beytlər nəzmə çəkirdi. Aşağıda ondan bir neçə misra veririk:

Tərcüməsi

Yenidən xatirimdən keçir ki,
Onun haqqında yeni bir hədis bəzəyim.
Məhəbbət şəhərində yeni aşıqlər var,
Dostluq kitabımda nizam-intizam.
Eşqimdən qeyri bəyanım yox
Ürəyi eşqdən başqa heç nə doydurmur.
Susuzlar üçün sudan ləzzətli bir şey yox,
Xəstələr üçün yuxudan qeyri rahatlıq yox.
Deryada boğulan sahilə jan atar.
Qışda hər kəs bahar arzular,
Jahanda hər kəsin baharı vardır,
Aşıqlərin baharı isə eşqdir.

İFFƏT, YA İFFƏTİ

[S. 185-186] Bəziləri bu qadının Səmərqənd əhli olduğunu yazırlar, bəziləri də onun əsfərainli³⁵ olduğunu deyirlər. Hər halda onun həddindən artıq dərəcədə tərkidünya, namuslu, inamlı, ibadətə sadıq bir qadın olduğunu deyirlər. Bu iki bənd şer onun düşüncələrindəndir:

Tərcüməsi

Sərv öz qaməti ilə suda görünərək
Yarın qaməti ilə bəhsə girdi.
Dün gejë saqinin qəflət meyindən məst idim,

Mənə iki-üç jam mey verib huşyar etdi.

İFFƏTÜSSƏLTƏNƏ

[S. 185] Əlahəzrət möhtərəm şahənşahi-jəmjah xosrovi-sahibqıran Nəsreddin şahın xanımlarındandır və şahzadə Zilli Sultan Məsud mirzənin anasıdır. Şöhrətinin sədası Şərq və Qərb aləminə çatmışdır. Bu şəxs İffətüssəltənənin bətnində dünyaya gəlmişdir.

İSLAM AĞA

[S. 20] Əmir Xizir Meysurinin qızı, Əmir Hüseyin zövjəsidir. Əmir Hüseyin öldürüldükdən sonra Əmir Teymur onu özünə arvad etmişdir.

İSMƏT

[S. 183-184] Mərhum Xaqan Fətəli şah Qajarin qızı, mərhum Dövlət şah kimi məşhur olan şahzadə Məhəmməd Əlimirzənin doğma bəjəsidir. O, nəsx xətti ilə yazmaqda mahir idi, bu xətlə köçürdüyü quran son dərəcə gözəldir. Bəzən gözəl təb ilə şerlər yazırdı, o jümlədən şahzadələrdən birinin vəfatı ilə əlaqədar yazdığı mərsiyə çox təsirlidir və aşağıda dərj edilir:

Tərjüməsi

Sən nə etdin, ey zülümkar göylər,
Etiraf et ki, bir an kinini azaltmırsan,
Zülmdən qeyri heç nə vermirsən,
Sənin kindən başqa heç nəyin yoxdur.
İstəmirsən ki, ay bir ay fırlansın,

İstəmirsən ki günəş işıq saçsın.
Xəstə ürəklərə verdiyin həsrət yetər,
Kədərli ürəklərə verdiyin qəm yetər.
Mənim hiçqırıqlarımda sən əbədisən,
Sənin ruhun mənim həyatım kimi fəryad edəcək.

İSMƏT BƏYİM

[s. 184] Sahibi-təbin /Nəsreddin şahın- T.H./ zövjələrindəndir.
Mərhum şahzadə Seyfəlmülük mirzənin qızıdır. Bu rübai onun-
dur:

Tərcüməsi

Bahar buludu tək daima ağlaram,
Asiman kimi həmişə sərgərdanam.
Kimə vəfalı oldum, ondan jəfa gördüm,
Öz bəxtimə, öz taleyimə heyranam.

İSMƏT, YA İSMƏT

[S. 184] Səmərqənd qazısının qızı olub, şer yazmaqda yaxşı
təbi var idi. Təzkirələrini əksəriyyətində onun haqqında danışılır.
Bu bir beyt onun şəffaf şerlərindən nümunədir:

Tərcüməsi

Şayəd eşqlə rusvay olan insanlara həyat qəm gətirər,
Aşiqin rusvayçılığı, ölümü həm aləmdir.

İSMƏTİ

[S. 184] İsməti də qadın şairələrdəndir ki, aşağıdakı beyt onun dərin zəkaya malik olduğunu göstərir:

Tərcüməsi

Şikəstlərdən Kəbəyə getmək tələbi müşküldür,
Onun əli çatan Kəbə, ürəyində olan Kəbədir.

QADINJIQ ANA

[S.] “Şəqayiq” kitabında yazılmışdır ki Qadınjiq Ana Osmanlı dövlətinin sayılan, seçilən qadınlarından biri olmuşdur. O keyirxah və vilayətdə tanınmış varlı bir xatun olmuşdur.

QAZİYƏ XATUN

[S. 194] Əyyubiyyə³⁷ məliklərindən olan Məhəmməd ibn Məlik Adilin qızıdır. Müşarileyhə Məlik Müzəffər Mahmudun zövjesidir. Məlik Müzəffər Hümada dövrün ağıllı hakimlərindən olmuşdur. Onun zövjesindən üç oğlan və üç qız dünyaya gəlmişdir. Bu üç oğuldan Məhəmməd adlı birisi Hüma və Ərsin məlikini, atasını qətlə yetirib, özü Məlik Mənsur /qalib deməkdir-T.H./ ləqəbini almışdı və ilk illərdə yaşı az olduğundan onun yerinə hökuməti anası Qaziyə xatun idarə etmişdir. Qaziyə xatunun vəfatı 656-jı ilin zülqədə ayına təsadüf edir /Miladi 1258-jı il, oktyabr/.

QƏMƏR

[S. 42] Qəmər Qajarlar sülaləsinə mənsub olan qadınlardan biridir. O, mərhum şahzadə Əli şah Zilli Sultanın xidmətində ol-

muşdur. Yazdığı şerlər çox ləfəfətli və mənalı idi. Bu iki beyt onun şerlərindəndir:

Tərcüməsi

Bilmirəm nə üçün rəqiblərin yanında
Sevilən aşiqlərdən söz soruşurlar.

Tərcüməsi

Sən yaşayan küçənin başında çoxları gözləyir,
Yəqin ki, lütfünün zərrəsi evdən küçəyə çıxır.

QÜRRƏTÜLEYN

[S. 38] Qürrətüleyin /əsl adı Tahirədir -T.H./ Babi məzhəbinə mənsub idi. 30-40 il bundan əvvəl şer yazmağı və gözəl nitq qabiliyyəti, ağılı onu məşhurlaşdırmışdı.

LALƏ XATUN

[S. 47-48] “Xeyrati-hesan”ın I jildində bu qadın Padşah xatun adı ilə verilmişdir /Jild I, s.69/. Əsl adı isə Səfvətəddin Padşah xatundur. Lalə xatun onun şerlərində təxəllüsüdür.

Hökmdarlar nəslindən olan bu qadın əzəmtli və təmkinli idi və bir neçə il Kirman hakimi olmuşdur. Elm və hünər adamları onun üçün əziz və möhtərəm şəxsiyyətlər idi və onları himayə edirdi. Rəiyyətlə yaxşı rəftar edirdi. Yüksək düşüncələri, isməti, ağılı, aydın ifadə tərzini onun şerlərində öz əksini tapmışdır. Onun şerlər divanı 5000 beytdən ibarətdir. Şahzadə Mahmud Mirzə “Noqlə məjlis” təzkirəsində buyurur: “Bilmirəm “Lalə xatun” onun təxəllüsüdür, yaxud başqasıdır. Hər halda aşağıdakı beytlər onun düşüncələrindən nümunədir:

Tərjüməsi

Mən o qadınam ki, bütün işlərim yaxşıdır,
Mənim çadramın altında qadir taj vardır.
Mənim dayağım olan qüsursuzluq pərdəsi arxasına
Çətin ki, sabah küləyinin dağıtdıqları keşə.
Yolunu azanlardan öz bədəninin gözəlliyini qorumaq üçün,
Mən onu çadra ilə örtməyi əxlaqlı iş hesab edirəm,
Hər qadın iki arşınlıq örtüklə padşah olmaz,
Hər papaq qoyulan baş taja layiq deyil.

Bütün dünyanın hökmranlığını əlimə alsam da
Mən Allahın altında yaşayan kəvizəm!

VƏ YAXUD:

Tərjüməsi

Ey qamətli Sərvim! Əgər mən meydən tövbə etsəm də
Sən özün mənə mey verməkdən tövbə etməyəcəksən.

Bu rübai də onundur:

Tərjüməsi

Dodaqların üçün darıxdığımdan gözlərim yaşla dolmuşdur
Əllərim sənin çiyinə toxunan kimi
Mən sən qulaqlarında mirvari sırğalar gördüm
Onlar mənim göz yaşlarım deyil ki?

LEYLİ

[S. 62] İstanbulun ədibələrindən birinin də adı Leyli xanımdır.
Müşarileyha mərhum Fuad paşanın yaxın adamlarından biri ol-

muşdur. Fətin “Təzkirə”sində yazıldığı kimi Leyli Murəlizadə həmin Əfəndinin qızıdır və 1264-jü /1847/48/ ildə vəfat etmişdir. Şerlər yazmış və tərtib olunmuş divanı vardır. Bu şeri məşhurdur:

İnjitmə sən əhbabını, injinmiyə səndən,
Bu aləmi-fanidə zərafət budur işte.
Və bu beytlər də onun təbindəndir:
Qıl məjlisi amadə, nə dirlərsə disünlər,
İç dilbər ilə badə, nə dirlərsə disünlər.
Aləmdə nədir fərqi bana mədh ilə zəmmin⁴¹
Sağ olsun əhibba⁴² da, nə dirlərsə disünlər.
İç badəyi gülşəndə, nə dirlərsə disünlər,
Aləmdə sən əglən də, nə dirlərsə disünlər.

Deyirlər ki, Leyli mum satanın şagirdinə məhəbbət bəsləyirmiş və çox tez-tez mum satılan dükanın qapısına gedib alver edirdi. Bu halı sezənlərdən bir nəfər aşağıdakı misranı qoşub, həmin dükan sahibinə verir və deyir ki, nə vaxt Leyli sənənin yanına gəlsə, onun üçün oxu:

Şəmi-ruxuma diqqət ilə baxma, yanarsan,
Leyli oğlanın yanına gələndə oğlan bu misranı ona oxumuş,
Leyli də bədahətən bu misra ilə ona javab vermişdir:
Xəttin⁴³ gəlijək, sən də məni mumla ararsan,

LEYLİ XANIM

[S. 62] Mərhum İsmayıl paşanın qızıdır. Zəmanəsinin nadir şairlərindən olmuşdur. Bu qəzəl onun seçilmiş şerlərindəndir:

Əksi-hüsni-yar əski-çəşmi bifərrdən⁴⁴ keçər,

Fələk kövhərdir o, güya bəhri-əhmərdən keçər.
Yektən olmaq istəyən ol gülbədənə, ey könül,
Pirəhənvəş⁴⁵ sinəsin çak eyləyib, sərdən keçər.
Bax bu löbətgahi⁴⁶ dəhrin ruzü şəb mehrü məhi,
İki tifi-nazənindir, sanki çənbərdən⁴⁷ keçər.
Qamətin seyr eyləyən tubaya eylərmi neqah,
Ləli-janbəxşin əmən, əlbəttə, gövsərdən keçər.
Sanma təsir eyləməz, Leyli, o səngin tinətə,⁴⁸
Navəki⁴⁹-ahi-dərun poladu mərmərdən keçər.

Haqqında zikr olunan Müşarileyha fransız və rum dillərində də danışib-yazan olmuşdur.

Leyli adında yetmiş qadın tanınmışdır.

MAHÇİÇƏK BƏYİM

[S. 71] Hümayun şahın /Böyük moğollar sülaləsinin hökmdarı /1508-1555/-T.H./ zövjələrindəndir.

Hijri 9-ju yüzilliyin ortalarında /XVI əsr/ Qəznə, Kabil və Qəndəharda müstəqil hökmdar olmuş Mirzə Məhəmməd Həkim Əbul Məfaxirin atasıdır. Onun İqbalı və nüfuzu müqabilində "Hümayunnamə" tarixi kitabı yazılıb, ona həsr edilmişdir. Hümayun şah Sultan Əbu Səid Bahadur xanın övladlarından ki, Hindistanda hökmdar olmuşdur. Onun anası Xorasan əyanlarından birisinin qızı olub, adı Mahim Bəyim idi.

MAHİ-MÜLK XATUN

[S. 72] Paytaxtı Mərv olan məşhur sultanlardan Sultan Sənjər Səljüqinin qızıdır. O, vəfat etdikdə Sultan Sənjər ona mərsiyə

demək üçün Əməq Buxari adlı buxaralı şairi xüsusi olaraq Buxaradan Xorasana gətirdi və dedi ki, Mahi-mülk xatun üçün mərsiyə oxusun. Deyirlər ki, o zaman Əməq çox qoja və zəif idi, mərsiyə oxumağa təbi gəlmədi. O üzr istədi və yalnız qısa olaraq bu iki beyti dedi:

Tərcüməsi

Onda ki, çiçəklikdə gül bol idi,
O açılmış gül getdi və torpaqda qeyb oldu.
Onda ki, ağajın budağı buluddan nəm çəkirdi,
O tazə çiçəkliyin nərgizi susuz qaldı.

Və bu iki beytdən aydın olur ki, Mahi-Mülk Xatun bahar fəslində həyata “əlvida” demişdir.

MAHPEYKƏR SULTAN

[S. 67-69] Əvvəlinci Osmanlı Sultanı Sultan Əhməd xanın zövjələrindən biri olub, Kəsəm Validə adı ilə məşhur idi. O, IV Sultan Murad xanın və Sultan İbrahimin anasıdır və Sultan Osman xani-sani isə onların ata bir, ana ayrı böyük qardaşlarıdır, MahFiruz xatundan olandır. MahFiruz xatun Sultan Əhməd xanın böyük zövjəsi sayılırdı.

Mahpeykər Sultan bu iki şahzadənin və öz nəvəsi IV Sultan Məhəmməd xanın hakimiyyətləri dövründə yaşamışdır. O, dövlət işlərində böyük nüfuza malik şöhrətli bir şəxsiyyət olmuşdur.

Mahpeykər Sultanın jah-jələli, dövləti həddindən çox olmuşdur və dillərdə gəzmişdir. O çox uzun ömür sürmüş, nəticədə

1601-ji ilin ramazan ayında vəfat etmişdir. Sultan Əhməd xanın məqbərəsində dəfn olunmuşdur.

Mahpeykər xanım xeyrat və ehsan verməkdə məşhur olmuşdur, bu işdə çox həvəskar idi. O jümlədən onun tikililərindən olan xeyriyyə binalarından məşidlər və başqa tikililər yadigar qalmışdır. Mübarək şəhərlərə iki yüz nəfərdən artıq qadın və kişini göndərmiş və onlar şərəfli seyid adını almışlar.

Mahpeykər Sultan həmin adamlara öz hesabından aylıq maaş təyin etmiş. O, hər il iki nəfəri Böyük Səqqa və Kiçik Səqqa⁵⁰ adı ilə həjj ziyarətinə göndərmiş və onlar vasitəsilə həjjə gedən zəvvarlara su və şərbət verirdi. Yəne hər ilin rəjəb ayında paltarlarını dəyişərək zindanxanaya gedir, din yolunda həbs olunan dustaqları müəyyənləşdirərək, onların işlərinə özü baxır və özü azad edirdi. Eyni zamanda jüzi jinayət etmiş dustaqların yerdə qalan müddətlərini onlara bağışlayaraq, azad etdirirdi. Səxavətini əsirgəmədən ehtiyacı olanların köməyinə şəxsən özü yetir, kasıb qızların jehizini verirdi. Qurban bayramı zamanı hökmdar tərəfindən xidmətçilər arasında bölmək üçün verilən qoyunlar onun fədakarjasına ayırdığı qurbanlar olurdu. İstanbulda yaxşı bir jame və Əsgidarda olan "Hənbəli jamesi" onun tikdirdiyi binadır. "Hənbəli Xeyriyyə jamesi" 1050-ji ildə /1640/41/ tamamlanmışdır. Mahpeykər Sultan həmçinin bir məktəb, bir səqqaxana, bir darülhədis, iki hamam dəxi tikdirmişdir. Əlavə olaraq İstanbulda İran əhalisinin yaşadığı böyük karvansara da onun işlərindəndir ki, onu "Xan Validə" adı ilə tanıyırlar. Bu karvansarada və Qara dəniz aşırımında və Anadoluda da üç məşjid bina etmişdir. O, xeyir əhli olduğu üçün xeyirxahlıqla xatırlanır.

MAHTABAN XANIM

[S. 69-71] Bu şərəfli adı, onu həyatda səxavətli, xeyirxah insan kimi tanıyanlar indi də hörmətlə çəkirlər və Qəmərüssəltənə ləqəbidir. Bu ağıllı qadın ali müşarileyh Fətəli şah Xaqanın qızlarındanndır. Onun anası Nuşafərin xanım Əlimurad xan Zəndin qardaşı Bədrxanın qızıdır. Tərcümeyi-halı yazan aqillər deyirlər ki, hər iki nəsil ilahinin verdiyi xüsusiyyət olaraq xeyirxahlığa, ləyaqətə malik olduğundan bu xanıma da həmin dəyərli xüsusiyyət xasdır. Bu xanımda olan mərhəmət hissələri barədə geniş yazılmış mənbədən qısa bir məlumat veririk:

Mərhumə Nuşafərin xanımın /Darülxülafeinin Nuş bürcü onun şərəfinə tikilmişdir/ həzrəti-Xaqandan iki övladı olmuşdur, onlardan biri Sədri-əzəm və Sipəhsalar Hacı Mirzə Hüseyn xan Müşirüddövlənin atası mərhum Mirzə Nəbi xan Əmir-Divanın zövjesi mərhumə İftixarüssəltənədir. O biri Qəmərüssəltənə ləqəbli Mahtaban xanımdır. Xüsusi tərbiyə aldıqdan sonra elm, bilik qazanmağa çalışaraq oxuyub yazdı və biliklərə yiyələnmiş alim oldu, ləyaqət öyrəndi, huş və zəka çırağı yandırdı, İran və Avropa elmlərini öyrənməyə marağ göstərdi, hansını istədi, onu da öyrənə bildi. Burada müəllif bir beyt şer deyir:

Tərcüməsi

Kişilərdən artıq hünər sahibi oldu,

Mərdlikdə və insanlıqda çoxlarına yol göstərdi.

O, bu xüsusiyyətlərindən başqa osmanlı türkjəsində və fransız dilində maarif və fəzilətin təbliğ edilməsi sahəsində bəjarıqlı olmuşdur. Bir sözlə fəhm və elm əhlidir. Onun xoş məzmunlu və rəvan şerləri vardır. Aşağıdakı üç beytini ikinci həjj ziyarəti

zamanı yazmışdır və “Töhtəful-İraqeyn”in müəllifinin yazdığına bənzəyir:

(Təjüməsi)

Nə olardı ki, mənə mərhəmətli nəzər salaydın.

Əğyarımdan gizli nəzərini hiss edəydim.

Hər yerdə xəstə Allahdan özünə şəfa dilərsə də,

Sənin eşq mərəzinin sağalmasını istəmir.

Kəbənin yolunda atəş yağsa da üz döndərmərəm

Xəlil kimi Nəmrudun odu mənim üçün gülüstandır

Mahtaban xanımın vəqf etdiyi kəndlərin və əmlakın adlarının surəti:

1.Əliabad, Keyqubad və Nəsrabad ona tabedir, 6 danq⁵¹.

2.Hezarxuban, 6 janq.

3.Nemətabad. Darülxülafeyə tabedir, 6 danq.

4.Şəttə, Taleqan mahalındadır, 6 danq.

Bu kəndlərin məhsullarının yarısı müqəddəs məkanların işıqlandırılması üçün, yarısı isə Nəjəfi-Əşrəfdə və Kərbəlayi-Müəllada təhsil alan tələbələr üçün sərf edilirdi.

MEHRİ XATUN

[S. 102-103] İstanbul ədibələrindən olub, tərcümeyi-halı II jild-də verilmiş II Sultan Məhəmməd xan əsrinin şairələrindən Zeynəb xatunun müasirlərindəndir. Onların bir-biri ilə çoxlu deyişmələri məlumdur. Xeyli yaxşı şeirləri vardır. Aşağıdakı qəzəl onundur:

Xabidən açdım gözüm, naghah qaldırdım səri,
Qarşımda gördüm turur bir mahi-çöhrə dilbəri.
Taleyim səd⁵⁹ oldu, yaxud qədrə irdim, qaliba,
Kim məhəlləm içrə gördüm geje toğmuş Müştəri.
Nur axar, gördüm jamalında, əgərçi zahirən,
Kəndisi bənzər müsəlmanə, libası kafəri.
Gözümü açıb-yumunja oldi çeşmimdən nihan,
Şöylə təşxis edirəm ki, ya mələkdir, ya pəri,
İrdi çun abi həyata, Mehri, ölməz həşrədək
Gördü çun şəbi-zülmətdə ol əyan İskəndəri.

Bu qəzəldən sonra jamaat onun İskəndər adlı şəxslə əlaqədar bir sirri və günahı olduğu barədə danışdı. O, bunun müqabilində belə yazmışdır:

Nejə İskəndəri ləlim zülali
Suya ilətdi və su tərək turdi

Yenə o yazır:

Sən ki, gülzari-jananın güli-növrəstəsisən
Nə rəva ola ki, hər xarü xəsə yar olasın?

MEHRMAH SULTAN

[S. 99-101] Osmanlı sultanlarından I Sultan Süleyman xanın qızı, həmin sultanın vəzirlərindən Rüstəm paşanın arvadıdır. O, zaman ki, Sultan Süleyman Rüstəm paşanı özünün qohumu

etmək şərəfinə çatdırmaq istəyirdi, /onda hələ Rüstəm Paşa Diyarbəkri valisi idi/ böhtanjılar və iftiraçılar onun jüzam /yoluxuju və sağalmaz dəri xəstəliyi-.T./ xəstəliyinə düçar olduğunu söyləməyə başladılar. Sultan çox düşündükdən sonra həkimbaşı ilə bu barədə danışdı. Həkimbaşı dedi ki, bunu çox asanlıqla aydınlaşdırmaq olar. Bir nəfəri Rüstəm paşanın paltarını əldə etmək üçün göndərin, əyər paltarda bit olarsa, şübhəsiz ki, o söz yalan, qərəzli və həsəd ilə deyilmişdir. Sultan etibarlı həkimlərdən birini seçərək Diyarbəkire göndərdi. O, həmin adamı Diyarbəkire səlahiyyətli nümayəndə kimi göndərərək, fərmanla hər bir işə müdaxilə etmək ixtiyarı da verdi. Həkimə tapşırıdılar ki, Diyarbəkirdə Rüstəm paşanın hamamlarına diqqətlə baxsın ki, əgər orada bit görərsə, deməli jüzam naxoşluğu yoxdur. Həkim işə başlayıb, hamamçıya əmr elədi ki, Paşanın paltarlarını ona göstərsin. Paşanın paltarlarını müayinə edib, bir bit tapdılar. Hamamçı paşanın həkimdən xəjalət çəkəyini düşünüb, bitini gizlətməyə çalışdı. Həkim başa düşüb, tələb etdi, sonra sultanın fərmanını çıxarıb göstərdi, Rüstəm paşaya verdi, onu heyrətləndirdi və sevindirdi. Həkim Rüstəm paşa tərəfindən qiymətləndirildi. Bu hadisə ilə əlaqədar bir şair belə demişdir:

Olijəq bir kişinin bəxti qəvi, taleyi yar,
Kəhləsi dəxi məhəlinde anın işe irar.

Xülasə, Sultan Süleymanın Mehrmah Sultandan özgə qızı yox idi. O, çox ağıllı, bəsirətli və xeyriyyəçi olub, atasının ən sevimli övladı idi. Ədirnə Qapısı və Əskidar məsjidi onun binalarındandır. II Sultan Mahmud xan da öz qızını bu adla adlandırmışdır və Səid paşaya (Bursalı) ərə vermişdir.

MƏAL XATUN

[S. 66-67] I Sultan Osman Qazi dövrünün məşhur və zəngin şəxslərindən olan Şeyx Ədəbalının qızıdır. Sultan Osmanın zövjəsi, Sultan Orxan Qazinin və Əlaəddin paşanın anasıdır. Sultan Osman səltənət taxtına əyləşməzdən əvvəl Şeyx Ədəbalı ilə çox yaxın, mehriban münasibətdə olmuşdur. Onun yaşadığı evə gələrkən Məal xatunu burada görmüşdür. Ona məhəbbət bəsləmişdir. Bir gejə o belə bir yuxu görür: Şeyx Ədəbalının sinəsindən parlaq bir nur peyda olub, onun sinəsində və boynunda işıq saçmağa başladı. Sonra onun ortasından bir ağaj göyərdi və o qədər böyüdü ki, onun kölgəsi bütün yer üzünü əhatə etdi. Bütün dünya əhalisi onun kölgəsində jəm oldular. Sultan Osman bu yuxunu Şeyx Ədəbaliya söylədi. Şeyx onun böyük və əzəmətli dövlətinin olajağını söylədi və öz qızı Məal xatunu Sultan Osmana ərə verdi. Əlaəddin paşa və Sultan Orxan, yuxarıda deyildiyi kimi, onun bətnində dünyaya gəldilər.

Xülasə, bu izdivajla Sultan Osman səltənətinin əsası qoyulmuş oldu və Şeyx Ədəbalı Osmanlı səltənətinin jəddi olduğundan, Məal xatun sultanların jədd olmaq səbəbindən şöhrətlidir.

Məal xatun sultan Osmandan üç ay əvvəl, atası Şeyx Ədəbalıdan bir ay sonra, 725-ji /1325/ ilin axırlarında vəfat etmişdir.

Əlaəddin paşa Sultan Orxanın böyük qardaşı olduğu üçün və türkman lüğətində də böyük qardaşa Paşa deyildiyindən onu Əlaəddin Paşa adlandırırdılar. Bəzilərinin əqidəsinə görə "Paşa" payi-şah sözünün yüngülləşdirilmiş şəklidir. Xalq nümayəndələri

hər padşahı dövlətin baş və ayağına bənzədirlər. Hər halda Sultan Əlaəddindən sonra Osmanlı dövlətində “Paşa” ləqəb kim işlənməyə başladı. Bu ləqəb görkəmli dövlət başçılarına verilirdi. Amma İslam hökmdarlarından Sultan Mahmud ibn Səbektəkin ilk padşahdır ki, Sultan adlandırılmışdır.

MƏHSƏTİ

[S. 103-104] Fars dilində şeirlər yazmış qadın şairələrdəndir. Söz ustadları ilə rəqabətə girə bilən Məhsəti yaxşı təbi, gözəl şeirləri ilə bu adı qazanmışdır. bəziləri onun Gənjəli, bəziləri də nişapurlu olduğunu deyirlər. O, hər halda Sultan Sənjər əsrində⁶⁰ /XII əsr/ yaşamışdır.

O, Sultanın məjlislərində, onun hüzurunda olurdu. Belə ki, deyirlər bir gün hava buludlu olan vaxt Məhsəti, Sultan Sənjərin hüzurunda imiş. Sultan ona deyir: bayıra get və bax gör ki, hava neyədir? Məhsəti bayıra çıxaraq gördü ki, qar yağır, qayıdaraq bədahətən sultana bu rübaini dedi:

Tərcüməsi

Xosrov etdi səni, ey şahım, fələk,
Verdi şahlıq atı yəhərləyərək.
Atın palçıqlara girməsin deyə,
Yerlərə gümüşdən vurdu bir bəzək.*

Şairənin təxəllüsü “Məhsəti” idi. Bu, mürəkkəb söz olub “meh”-böyük, ulu, “siti” isə xanım mənasını verir. Məhsəti-yəni böyük xanım, ulu xanım deməkdir. Bəziləri “siti” sözünü “seyyidəti” sözünün qısaldılmış forması olduğunu qəbul edirlər. Deyirlər ki, bir gün o, Sultan Sənjərə ərz edir ki, mən Sultanın

kiçik kənzilərindənəm /mən əz kənzane Sultane kehəstəm,⁶¹
/yəni kəmtər və kuçektərəm/ Sultan deyir: Sən böyüksən /yəni
məhsəti/. O, bu kəlməni, Sultanın şərəf saydığı sözlərini xəfif
“məhsəti” edib, özünə təxəllüs götürmüşdür.

Bəziləri də deyirlər ki, bəlkə də Sultan bu sözü “böyüksən”
yox, “aysan” mənasında işlətmişdir. Həkim Sənai bununla
əlaqədar belə söyləmişdir:

Mələkül-mövt,⁶² mən nə mehsətiyəm
Mən yek pirzale mehnətiyəm.

Məhsəti yalnız şerin çətin növlərindən olan rübai yazmağa
meyl etmişdir və yaxşı yazmışdır. Nümunə olaraq verdiyim bu
bir neçə rübai onundur:

Tərcüməsi

Ey qəssab! Peşəmdir qəmdə qaynamaq,
Dözərəm sümüyə dəysə də bıçaq.
Adətin kəsinjə satmaqdır, mənə
Sabah üçün kəssən, satma gəl anjaq.*

Ey dost, qəmlə keçir sənsiz hər gejəm,
Yandırır yuxusuz gözlərimi nəm
Zülfün tək qarışar yuxularım da,
Nərgizlərin kimi yuxuya getsəm.

Bizi nə ox güjü bir an saxlayar,
Nə də kədər dolu, quru dörd divar
Züflərin boynunda zənjir olanı
Zənjirlə evdə heç bənd etmək olar?

---

* Тяржцмяляр Ниэар Ряфибяйлининдир.

Belə zəif olsam da mən gedə bilərəm
Öz gözümdən gizli gedə bilərəm
Mən ah çəkə-çəkə elə kül olmuşam ki,
Ah ilə səmaya qalxa bələrəm.

MƏLƏK

[S. 92-93] Mələk mərhum Fətəli şah Qajarin nəvəsi və onun oğlu Məhəmmədağı Mirzə Hüsəməssəltənənin qızıdır. Şahzadə Mahmud Mirzə "Noqlə məjlis" kitabında onun seçilən xüsusiyyətlərini yad etmiş, göstərmişdir ki, mən Bürüjerdə gedib-qayıtdıqdan sonra, onun şerlərini yoxlayıb düzəliş etmişəm. Xülasə, farsja savadlı, gözəl xəttə malik olması, estetik jəhətləri onu başqalarından fərqləndirirdi. Bu iki beyt onun şerlərindən seçilmişdir:

Tərcüməsi

Mənim gözümdə o şux çiçək eybsiz idi,
Yaxşılıqda və gözəllikdə huri, pəri idi.
Sənə bağlılığımıza görə heç kəsin minnətini çəkmirəm,
Bu özgənin deyil, Allain işi idi.

MƏLİKİ-USTƏ

[S. 94-95] IV Sultan Məhəmmədin anası Xədiyə sultan /onun haqqında kitabın əvvəlində məlumat verilmişdir/ Məlikə Ustə adlı həmin qadınla dostluq etmişdir. Bu adda, haqqında danışılan şəxsin 1606-cı ilin əvvəllərində bir hadisə ilə əlaqədar çinar ağajından asıldığını deyirlər. "Səhayefül-əxbar" da bu qadını Məlikə Qadın adlandırırdılar. Zikr olunan şeyiə haqqında belə

deyirlər ki, həmin tarixdə qolu güjlü əsgərlər ifadə vermişlər ki, Sultan sarayında bəzi şəxslər vardır ki, dövlətin mühüm işlərinə və əmrlərinə müdaxilə edirlər. Onların vasitəsilə dövlət xəzinəsində və xidmət əhlinin məvajibində kəsir və nöqsanlar əmələ gəlir. Bu şəxslərdən beş-altı nəfərinin adını çəkərək qətlinə və edamına göstəriş verilmişdi. Bunların hər birini tutaraq öldürmüşdülər və onların jəsədlərini İstanbulda Sultan Əhməd meydanında olan çinardan asmışdılar.

Məliki Ustə və onun əri Şaban Xəlifə və Xajə Bilal Ağanı ki, onlar Sultanın hərəmxanasının xajələri sayılırdılar, onları da həmin adamlardan hesab edərək dedilər ki, bu adamlar da dövlətin vəzirləri kimi bu işlərdə iştirak etmişlər. Ona görə də onları da tədbir görüb tutdular, ələ keçirib öldürdülər və jəsədlərini həmin çinardan asdılar. Bu hadisəni qələmə alan şair Ətvar Tərzi yazmışdır:

Guşi-mərrixə irub təntəneyi-jahü jəlal,
Lərzənak etdi bu qovğakədəyi-afaqı.
Oldu məxmur neyə məst müdam dövlət,
Jami-iqbalə nə tərh etdi bilənməz saqi.
Bağban, qülləki-kinəgüzarı seyr et,
Ət meydanına döndi şəjərü qovaği.

Şərin sonunda ağaj və qovaq barədə olan fikrə qəribə şərh yazmışlar ki, bu inandırıcı deyildir.

“Bürhane qate” müəllifi yazır: “Bu ağaja “Vaq”, yaxud “Vaq-vaq” da deyirlər və joğrafiyaçılar bu əqidədədirlər ki, Çinin adalarından “Vəqvaq” adlı bir adadakı İstifun dağında bir ağaj vardır ki, onun yarpaqları ənjir yarpağına bənzəyir. O, Azər ayında /noyabr- T.H./ gül açır və o gül xurmanın gülünə oxşayır. Bunlardan bəziləri əvvəlji insanın iki ayağına oxşayır. Bu,

getdikjə Nisan /aprel/ ayının axırınadək tədrijən insan bədəninə oxşar bir şəkil alır. Nəticədə belə nəzərə çarpır ki, gözəl üzlü qızlar öz saçlarından budaqlardan asılmışlar, həziran /iyun/ ayından başlayaraq, budaqdan düşmək vaxtı çatdıqda bu ayın ortasına qədər hamısı tökülür və tökülən zaman vaqvaq səsinə oxşar səslər çıxarırlar

Deyirlər ki, insanlar bu gözəl bədənli qızları o qədər janlı bilirələr ki, bəziləri xoş ətiri hiss etmək üçün onlara yaxınlaşıb qoxulayırlar və çox böyük həzz alırlar. Bu ağajı və adanı həmin səse görə Vəqvaq adlandırırlar”. Əlbəttə, insanlar təbiətin yaratdığıları müxtəlif əşyalara səjdə etmişlər, hətta onları da müəyyən bütlərə oxşadıb onlara sitayiş də edə bilərlər. Şeyxür-rəis belə yazır: Eşitdiklərin qeyri-adi hadisələri zərərli hesab etmə!

MƏRD XATUN

[S. 81-82] Mərd Xatun məşhur qadınlardan biridir. Səfəvi⁵² dövrünün zadəgan ailələrindəndir. Bu qadın Dəməşq əmiri Təjülmülük Tövri ibn Tuğtəkinin zövjesi, Şəmsülmülük İsmayıl və Şəhabəddin Mahmudun anasıdır. O, hökmlü və nüfuzlu bir qadın olmuşdur. 526-jı /1132/ ildə Dəməşqdə, Şamda imarəti olan əri vəfat etdikdən sonra oğlanları onun yerini tutdular. Amma İsmayıl zalım bir şəxs olduğu üçün insanlara əzab verib zülm edirdi, ona görə də qətlə yetirildi. Bəziləri bunu başqa jür izah edirdi. Bu zaman İmadəddin Zəngi Şamı zəbt etmək üçün Mərd Xatunla evləndi. Lakin Dəməşqə yiyələnmək məqsədinə nail ola bilmədi, ayrıldılar. MərdXatun Dəməşqdə mədrəsə tikdirmişdir. Bu mədrəsə Əşqər vadisindədir.

MƏSTURƏ

[S. 86-87] Fətəli şah Xaqanın zövjələrindən olubdur. Mərhum şahzadə Mahmud mirzə “Noqlə məjlis” təzkirəsində yazır ki, Məsturə Zənd tayfasının böyük zadəganlar nəslindəndir. Nəvvab Şahqulu Mirzə həmin nadir sədəfdən dünyaya gəlmiş, onun təbiətini özündə biruzə vermişdir. O, hərdən “Zəif” təxəlüsslə xəyalından gələn şerləri yazırdı. Bu iki beyt onun ilhamının məhsuludur:

Tərjüməsi

Sənin gəlişin mənə həyat bağışladı
Sənin gəlişinlə gözlərimə işıq gəldi/.

Və yaxud

Tərjüməsi

Əgər huri jənnətdən qaçarsa
Sənin küçəndən başqa ona sığınacaq yoxdur.

MİSİRLİ XANIM

[S. 87-88] O, Xəlil Həmid Paşanın oğlu Arif bəyin qızıdır. Fətiməyi-Zəhra xanım əsl adı idi. Misirə gəlin getdiyi üçün orada ona “Gəlin xanım” deyirdilər. O, Misirdən İstanbula qayıtdıqdan sonra bəzəkli, ziynətli gəzirdi. Bu səbəbdən onu misirli xanım adlandırırdılar, Xəlil paşanın jəddi I Sultan Həmid xanın

vəzirlərindən olmuşdur və Baş vəzir kimi yüksək vəzifədə çalışmışdır. Sünbülzadə öz “Divan”ının dibaçəsində iki beytlə ondan bəhs etmişdir:

Məxləsi-paki kibi xülqi⁵³ həmid⁵⁴

Nəjmi⁵⁵-məsudi kibi zati Səid⁵⁶

Yəni həmnami-Xəlil ər rəhman

Ki odur məzhəri-ədlü ehsan.

Və onun oğlu Arif bəy haqqında da belə demişdir:

Biridir Arifi-bimislü nəzir⁵⁷

Arif bəy dörd dəfə Rumeli ordusunun qazisi olmuş, dördüncü dəfə olan zaman vəfat etmişdir. O, Misirdə iqamət edən vaxt qızı Fatimeyi-Zəhra xanım Misirin valisi və hökmdarı İsmayilla bir yerdə oynayan həmyoldaş idilər. Məhəmmədli paşa onu yaxşı tanıdığı üçün bir neçə vaxt keçdikdən sonra İstanbulda olarkən adam göndərib, bu qızı öz oğlu İsmayıl paşa üçün almışdı. İsmayıl paşa Sudan səfəri zamanı həlak olduqdan sonra Məhəmmədli paşa öz gəlininə təklif etdi ki, onun Misirdə qalmaq və ya İstanbula qayıtmaq fikrini bilmək istəyir. O, javabında belə dedi ki, bundan sonra mənə ər lazım deyildir. Mənim atam da, anam da sizsiniz. Mən sizin mərhəmətiniz sayəsində yaşayıram. Məhəmmədli paşa bu javabdan çox razı qaldı və onu ömrünün axırına qədər Misirin əziz və möhtərəm məlikəsi kimi qorudu. Misirli xanım Məhəmmədli paşanın vəfatından sonra İstanbula qayıtdı. Ona İbrahim paşa və Abbas paşa tərəfindən çox yaxşı məvajib verilirdi. Mərhum Sultan Əbdülməjid xan da ona kəməli-iltifat göstərirdi. Misirli xanım Misirdə neçə izzət və hörmətlə yaşayırdı, eləjə də İstanbulda ona ömrü boyu ehtiram və hörmət bəslədilər.

NƏFİSƏ SULTAN

[S. 124] Bu adda Ali Osman sülaləsindən bir neçə nəfər xatun olmuşdur. Bunlardan birincisi Sultan Muradın qızı Nəfisə Sultandır ki, o, 787-ji /1385/ ildə Qırman oğlu Əli bəyə ərə getmişdir. Əli bəy bu şərəfə nail olduqdan sonra üsyan qaldırmaq yolunu tutdu. Naşükürlük etdi. Lakin öz zövjesinin şəfaəti sayəsində azad edildi, günahı bağışlandı. Nəfisə həmin Əbül Əmitər Süfyanın anasıdır ki, Şamda Məhəmmədül Əminül Əbbasi zamanında qiyam etmişdi.

NIHALİ

[S. 128] Səmərqənd şəhəri əhlindən olan, fars dilində yazmış şairələrdəndir. Hijri 900-jü /1494/95/ ildə sağ imiş. Səmərqənd şəhərində ürək açan bir yer vardır ki, Beynültaqeyn adlanır. Bir gün şair Müşfiqi bir neçə nəfər digər şairlərlə orada məjlis düzəltdi. Nihali oradan keçirmiş. Onları görərək yaxınlaşmış və demişdir: Dünən gejdə bir şer demişəm ki, məzmunu saf, bakirədir və o şer belədir:

(Təjüməsi)

Ay yoxdur ki, çərxin uja yerində olsun

Fələk məni öldürmək üçün qılınjını havada oynatdı.

Məjlis əhli şeri çox təriflədi. Nihali bunu görərək israr etdi ki, kim bazarırsa, qoy bu beytə nəzirə yazsın. Həjv yazmaq təbinə malik olan şair Müşfiqi bu beytə bir beyt həjv yazmışdı. Nihali bu həjvdən xəjalet çəkib, bir daha kişi şairlərin məjlisinə gəlmədi.

Nihalinin təjümeyi-halı barədə yazılan budur. Müəllif buna təəjjüb edir ki, şairlər məjlisində Nihalinin şerini başa düşmədən

tərifləmişlər. Şeyx Sədi rəhmətullahın dediyi kimi hər kəsin öz ağılı və qabiliyyəti onun kamalını göstərir və hər kəs öz övladını jamallı görür.

Ritmik şer yazmaqla bu qadın təzə məzmunlu bir şer yazdığını düşünür. “Tağ bala bord” və yaxud “şəmşir bolənd kərd” deyilir. Lakin “tağ bər həva kərd” demirlər. O, burada iki səhvə yol verir.

NİLUFƏR XANIM

[S. 129-130] Qazı Sultan Orxanın zövjəsi, Sultan Murad və Süleyman paşa Qazinin anasıdır. O, Təkfur Yarhesarın qızı idi. Osmanlı sultanlarından olan Osman bəyin jəddi Sultan Osman Qazi Anadoluda fəthlər edərkən, o ətrafda Təkfur, yəni “sahib” ləqəbli olan rumlu hökmdarlar qorxuya düşərək, gizlinjə, hər biri ayrı-ayrılıqda Orxanla dostlaşdılar və ona hər tərəfdən hədiyyə və töhfələr göndərdilər. Osman Qazi də yaylaq zamanı qiymətli əşyalarını və bir qədər yaşlı qadınlarını Təkfur Biləjəkə etibar və etimad edib tapşırırmışdı. O zaman Təkfur Yarhesarın Nilufər adlı qızını Təkfur Biləjəkə vermək istəyirdilər. Təkfur Biləjək isə Osman Qazinin o ətrafda möhkəmlənib qalmasından narahat idi. Əgər Osman Qazi orada sakin olarsa, öz müstəqilliyinə vüsət verər, o və başqa təkfurlar büsbütün məhv edirdilər. Təkfur həmişə onu arzu edirdi ki, Osman Qazini və onun ardıjllarını bir tədbir görüb həmin yerlərdən uzaqlaşdırıb yox etsin. Ona görə digər təkfurları yığıb məşvərət etdi və qərara gəldi ki, Osman Qazini Təkrur Yarhesarın qızı ilə özünün toy mərasiminə dəvət etsin. O qəbul edib, gəlsə, zəhərleyib

öldürsünlər. Xülasə, 689-ju /1290m./ ildə çox təmtəraqlı və geniş toy mərasimi təşkil olundu.

Təkfur Biləjək Osman Qazi ilə yaxın dost olan Xərmən Qiyara hakimi Mixalı dəvət üçün onun yanına göndərdi. Osman Qaziyə vəfalı və sədaqətli olan həmin adam təkfurlarla razılaşıdırılmış fikirləri ona çatdırdı. Təsadüfən yaylağ vaxtı idi. Osman Qazi Mixalı yola saldı və dedi ki, qiymətli əşyalarla dolu olan sandıqları və yaşlı qadınları birlikdə Təkfur Biləjəkin yanına göndərəjəyəm və özüm də əsilzadə qohumlarımla yaylağa yollanıb, toy mərasimi olan yerə gələjəyəm. Yaxşı olardı ki, jəmiyyət çox olduğundan toy mərasimi çox geniş yerdə keçirilirdi. Təkfurlar Osman Qazini məhv etməyə razı idilər. Mixalın gətirdiyi şad xəbəri eşidib, toy mərasimi üçün Çağır Peykar çəməni seçdilər. Osman Qazi öz əsgərlərindən 40 nəfərini seçərək, onlara qoja, qarı paltarı geydirdi və Təkfur Biləjəyin qalasına göndərdi. Özü də atlı və jəsür döyüşçülərlə ziyafət olan yerə gəldi. Həmin jəsür döyüşçülər qalaya çatdıqda orada mərasimlə əlaqədar olaraq bəzi mühafizlərdən başqa kimsəni görmədilər. Onları qılınjdan keçirdilər və qalanı zəbt etdilər. Osman Qaziyə bu hadisəni xəbər verdilər. Qazi agah olduqdan sonra öz atına minib yola düşdü. Özünü elə göstərdi ki, güya qaçır və öz əsgərlərindən bəzisini də arxada qoydu. Özü isə bir neçə nəfərlə münasib bir yerdə pusquda durdu.

Təkfurlar aldandılar və lovğalanıb dedilər: “İndi gərək düşməni qoymayaq janını qurtarsın”. Bunu deyib, onların ardınca getdilər. Pusqu yerinə yaxınlaşdıqda Osman Qazi öz jəsurları ilə şir kimi pusqudan çıxdılar və onları bir-birinin ardınca qılınjdan keçirdilər. Nilufər xanımı, yəni gəlini əsir edib, onu öz oğlu Orxan Qaziyə ərə verdilər. Onu özü Nilufər xanım adlandırdı.

Xülasə, bu qadın mötəbər olub, xeyrat sahibi idi. Xeyli abidələr ondan yadigardır. O jümlədən Bursa səhrasında axan çayın üzərində olan körpü onun tikililərindəndir və “Nilufər suyu” adlanır.

NURBANU

[S. 127] Nurbanu III Sultan Murad xanın anasıdır. II Sultan Səlimin sarayının xanımlarındandır və əvvəlinci xatundur ki, Osmanlı dövlətində “Məhdülya” /şahın anasının titulusudur. Ali vətən, yüksək beşik deməkdir –T.H./ kimi yüksək adı almışdır. Əskidarda olan “Jameyi-ətiqi-validə” onun tikdirdiyi binadır.

NURJAHAN BƏYİM

[S. 127] Hind sultanlarından Əkbər padşahın oğlu Jahangir padşahın saray hərəmxanasının xanımlarındandır. Xoş təbə, şirin zəbana malik, bəzən injə şerlər yazan şair olmuşdur. O jümlədən öz ərini vəsf edən şerləri də vardır. Əri Jahangirin şərəfinə yazdığı şer ona izhari-məhəbbətdir:

(Tərcümə)

Sənin ipək libasının üstündəki qızıl saplı parça ləl deyil,
Sənin zülmünün mərhəmətindən tökülən qan damjıdır.

O, bir qəzəlin mətləində belə yazır:

Tərcüməsi

Sənin adını çəkdim və janımı odlara yaxdım
Öz atəşimlə şam kimi alovlandım.

Deyirlər ki, əvvəllər padşah sərdarlarından olan Şirəfkən adlı birinə ərə getmişdir. Bu barədə özü belə yazır:

Tərcüməsi

Əgər Nurjahan bu adda qadıncırsa
Mərdlər sırasında olan Şirəfkənin qadınıdır.

Şirəfkən vəfat etdikdən sonra padşahın hərəmxanasına daxil olan Nurjahan bəyim xanımlar jərgəsində olsa da, məşhur qadınlardandır. O, bu beytlərin də sahibidir:

Tərcüməsi

Məni öldürməklə sevinirsən, nə olsun
Lakin sənin xənjərin mənim qanıma bulaşmış.
Aşağıdakı dəyişikliklər nəzərə çarpan qitəni ona aid edirlər:

Tərcüməsi

Vay o düşüncəsiz şairlərə ki,
Bir səhvi qəbul etmişdir
Sərvi yarın qəddinə bənzədirlər
Onun üzünü aya oxşatmadan.
Ay natamam planetdir,
Sərv yolulmamış bir ağajdır.

PADŞAH XATUN /654/1254-694/1295/

[S. 69] Kirmanda hakim olmuş Qaraxitailər hökmdarlarının altıncısıdır. O, Səfvətəddin adı ilə məşhurdur və Qütbeddinin qızı olan bu qadın fəzil hökmdar və şairə, xoş xəttə malik idi. Özündən əvvəl Kirman hökmdarı olmuş qardaşı Soyurqatmışı hijri 691-ji /1292/ ildə qətlə yetirərək onun yerinə keçmişdir və

bu əyalətdə səkkiz il hökmranlıq etmişdir. Aqibəti belə olmuşdur:

Soyurqatmışın zövjəsi Kərduçin ətrafına ordu yığaraq, Padşah xatuna hücum etmiş, ona qalib gəlmişdir, ondan ərinin qisasını alaraq, ölümə məhkum etmişdir. Bu iki beyt Padşah Xatunundur:

Tərcüməsi

Mənim dayağım olan ismət pərdəsindən
Səhər yelinin dağıtdıqları çətin keçə.
Qadının başı həmişə çadra altında olsun
Ki, onun əsası və kökü möminlik və ləyaqətdir.

PADŞAH XATUN

[S. 69] “Səhayif-ül-əxbar”ın ikinci jildinin 598-ji səifəsinin haşiyəsində qeyd olunduğu kimi Xurşidiyyə Atabəylər sülaləsindən olan bir qadın Xürrəməbadda hökmdar olmuşdur. O, Padşah Xatun adlanmışdır.

PƏRİXAN XANIM

[S. 76] Səfəvi padşahlarından I Təhmasibin qızıdır. Çox nüfuzlu və hökmran qadın idi. Təhmasibin ölümündən sonra bu padşahın əhli-hərəmi iki dəstəyə ayrıldılar. Bir dəstə Təhmasibin oğlu Heydər Mirzəni, digər dəstə isə Qəhqəhə qalasında⁴ məhbus olan Heydər Mirzənin qardaşı İsmayıl Mirzəni hakimiyyətə gətirmək istəyirdilər. Pərixan xanım İsmayılın

hakimiyyətə gəlməsinin tərəfdarı idi. Onun səyi nətişində İsmayıl Mirzə İran səltənətinin hökmdarı oldu.

İsmayıl Mirzəni Qəhqəhə qalasından çıxarıb, Qəzvinə gətirənədək hakimiyyət Pərixan xanımın əlində olmuşdur. Elə ki, İsmayıl Mirzə padşah oldu, gözləndiyinin əksinə olaraq Pərixan xanım uzaqlaşdırıldı. Bu qadın dövlətə lazım olduğu halda daha işə müdaxilə etmədi. Elə ki, İsmayıl Mirzə vəfat elədi, Böyük şah Abbasın atası Məhəmməd şahı Şirazdan səltənətə gətirdilər. Bu zaman Pərixan xanım hakimiyyətdə əmələ gəlmiş boşluqdan istifadə edərək, yenidən dövlət işlərini əlinə aldı. Məhəmməd şah Qəzvinə gələrək, taxta əyləşəndən sonra Pərixan xanımın nüfuzunu özünün uğursuzluğu bildi, onu qətlə yetirdi.

PƏRTÖV PİYALƏ

[S. 75] Əlahəzrət II Sultan Əbdulhəmid xanın əmisi mərhum Sultan Əbdüləziz xanın anasıdır. Çox ləyaqətli, xeyriyyəçi olan bu alijənab qadın vaxtilə Katib Jamesinə yanğın düşərək onu tamamilə məhv etdikdən sonra hijri 1288-ji / 1871 / ildə müqəddəs bir jame və kiçik bir kitabxana, su anbarı və başqa yararlı binalar tikdirmiş, oraya xidmətçilər, azançılar və imam təyin etmişdir. Orada özü üçün ali məqbərə tikdirmişdir. Mərhum Sultan Əbdüləziz xan dəyəri 100 min lirədən artıq olan bir əla buxar gəmisi düzəltdirib, onu öz əziz validəsinin şərəfiyənə Pərtov Piyalə adlandırmışdır. Əlahəzrət şahənşah /Nəsreddin şah – T.H./ hijri 1290-ji ilin jumadələxırın 23-də /20 avqust, 1873/ bu gəmi ilə İstanbula varid olmuşdu və mərhum

Sultan Əbdüləziz xan xüsusi qayıqla bu gəmiyə gəlib Nəsrəddin şahı qarşılamışdır.

RƏVİDƏ XANIM

[S. 170] Osmanlı dövlətinin elmlə və fəzilətli qadınlarından olub, Yusif paşanın “Rüşdiyyeyi-ünasiyyə” məktəbində müəllimlik etmişdir. Şer yazmaq qabiliyyəti olan bu qadın 5-ji Sultan Murad xanın taxta əyləşməsi tarixini nəzmə çəkmişdir. Bu şer qəzetlərdə dərij olunaraq yayılmışdır.

“Rüşdiyyeyi-ünasiyyə” məktəbində dərs deyən qadınlardan biri də Fatimeyi-Zəhra xanımdır ki, Sultan Əhmədinin məktəbində oxumuşdur. O, hijri 1278-ji / 1861/62/ ildə İstanbulda anadan olmuşdur.

SAHİBƏ

[S. 124] Xaqan Fətəli şahın övladlarından olan saray şahzadələrindəndir. Şair təbiətli bir xatun olub Sahibə təxəllüslü idi və onu həyalı olması, təmiz əxlaqı, gözəl surəti ilə tanıyırdılar. Amma onun tərjümeyi-halı dəqiqliyi ilə, aydın yazılmamışdır. Deyirlər ki, o, ağıla, biliyə rəğbət bəsləyirdi. Yaxşı xətlə yazmağı bəjarırdı. Şairlik qabiliyyəti onun şerlərindən məlumdur və bu üç şer nümunəsi onundur:

Tərjüməsi

Sənin böyük həsrətindən ölsəm nə qəm
Mən istəyirəm ki, sənin lütfün kəm olmasın.

Tərjüməsi
Saçını üzündə görə hər kəs deyir,
Oddur ki, his /duda/ ilə qarışmışdır.

Tərjüməsi
Jan və inam məşuq üçündür,
Jan və inam aşiq üçün deil.

SETİ XATUN

[S. 57] Məşhur osmanlı qadınlarından və Sultan Bayazid xan dövrü əyanlarından Şeyxülislam Zeynallı Əli əfəndinin qızıdır. “Həqiqət ül-jəvame” də yazılmışdır ki, Səluri Qapısı yaxınlığında bir məşjid və bir mədrəsəsi vardır və bir məhəllə onun adı ilə adlandırılmışdır. Özü isə atasının bina etdiyi bir məktəb ərazisində atasının qəbri yaxınlığında dəfn edilmişdir.

SƏFİYYƏ

[S. 135] Səfiyyə Xəlvətiyyə²⁵ kübarlarından olan Jamal Xəlvətinin qızıdır. Osmanlı sultanı II Bayazid /1354-1403/ xanın dövründə Jamal Xəlvəti zəmanəsinin yüksək mövqe tutmuş şəxsiyyəti hesab olunurdu. O zaman İstanbulda bir-birinin ardınca baş verən zəlzələ, taun xəstəliyi insanları həlak etmişdi. Jamal Xəlvəti və alimlərdən bir neçəsi bu zaman Sultan tərəfindən Mədinəyi-Münəvvərəyə göndərildi ki, onlar orada müqəddəs Peyğəmbərlərə mərsiyə oxusunlar və həmin bəlalərin rəf olunması üçün onlardan iltimas etsinlər. Elə həmin

gün də, müşarileyh yola düşdü və Əsgidara qədəm qoydu, həmin bəlalar rəf oldu və daha heç kəs bəla görmədi. Bu dəlil Jamal Xəlvətinin böyüklüyünü və qeyri-adiliyini göstərirdi. Amma özü bu hadisə haqqında belə deyirdi ki, bu mənim xahişimin yerinə yetirilməsi demək deyil, əksinə, mən İstanbul jamaatının arasında olduğum üçün onlar bu bəlalara məruz qalmışdılar. Elə ki, mən ayağımı kənara qoydum, tamam asayış oldu. Xülasə, o, ziyarətinə davam etdi və Allah evinə, həjj ziyarətinə getdi. Onun vəsiyyətinə əməl edən qızı Səfiyyə Sünbül Əfəndiyə ərə getdi. Sünbül əfəndi Jamal Xəlvətinin müavinlərindən biri olmuşdur.

SƏFİYYƏ XATUN²⁸

[S. 135-136] III Sultan Məhəmməd xanın anasının adıdır və Osmanlı sultanı III Sultan Muradın zövjələrindən biridir. III Sultan Murad xan taxta əyləşənə qədər Səfiyyə xatun onun yeganə zövjəsi idi. Taxta əyləşdikdən sonra həmsirəsi Əsma xan Soltan tərəfindən ona sözlə deyilə bilməyən gözəlliyə malik bir neçə kənz göndərilmiş, lakin deyilənlərə görə bu kənzlərlə onun heç bir yaxın münasibəti olmamışdır. Səfiyyə xatunla mehriban olmayan Sultan Muradın anası Nurbanu xatun bunu eşitdikdə öz həmsöhbətləri olan şəhərin bir neçə qadınını yığaraq oğluna əlaj etmişdir.

SƏFİYYEYİ-ZAHİDƏ

[S. 134-135] İrənin zahidə qadınlarından olub, Sultan Əbu Səid xanın müasiri idi. Zöhd²⁶ və səlah²⁷ ilə şöhrət tapmış bir

qadıdır. Bir çox kişi və qadınlar onun müridləri olmuşlar. Sultanın süd bajsı olan Qənqərat xatun da həmçinin Səfiyyə Zahidəyə etiقاد edəni, onun müridi olmuşdur, həmişə ona sadıq olaraq onu ziyarət etmişdir.

Ziyarətlərindən birində mahir şair Sirajəddin Qəmərini də özü ilə aparmışdır. Rzaəddin ibn Fəxrəddin onun türk nəslindən olduğunu yazır.

SƏFVƏT

[S. 127] İstanbulun ədibələrindən sayılır. Fətin təzkirəsinə əsasən onun Mühib əfəndi Bəkləkçinin qızı və RUFət bəy adlı bir şəxsin zövjesi olduğu məlumdur. Həmin təzkirədə onun aşağıdakı beytləri dərij olunmuşdur:

Düşmə derdim dəxi bir dərdə könül, ah, sana,
Yenə düşdün yeni bir dərdə kim, ey vah, sana.
Bağlayıb zülfü ilə bu geje möhkəm, tuydum,
Əski divanə dedi, ey könül, ol mah sana.
Nejə bir rahi-məjazə gedəjəksin, yahu,
Bildirə toğri yoli həzrəti-Allah sana.
Dün görüb hali-digərkunimi etdin insaf,
Qalibə etmiş əsər ahi-səhərgah sana.
Səfvəta, razi-dilin kimsəyə izhar etmə,
Qün olur yardım edər bir dili-agah sana.

Səfvət hijri 1053-jü /1643/44/ ildə vəfat etmiş Eyyubda, atasının məqbərəsində dəfn olunmuşdur²⁴.

SƏRVİJAHAN XANIM

[S. 60] Fətəli şah Qajarın qızlarındanıdır. Onu mərhum Ağa xan Məhəllatiyə ərə vermişdilər. Mərhum Əlişah onun oğlu və Sultan Məhəmməd şah nəvəsi idilər.

SİDQİ ÜMMƏTULLAH QADIN

[S. 125] Əbdürrəhman əfəndi Qamətizadənin oğlu Məhəmməd əfəndinin qızıdır. Məhəmməd əfəndi 1089-ju /1678/79/ ildə vəfat etmiş və Əmiri-Buxaranın hüjresinin yaxınlığında Ədirə qapısı /İstanbul qapısı/ adlanan yerdə dəfn olunmuşdur. Bu qadın İstanbul ədiblərindən sayılır, ilahiyyata maraq göstərmişdir. Şerlər divanı və bəzi başqa əsərləri vardır. Atasını iki dəfə İstanbul qazisi olmuş, Əyyub adlanan məkanda vəfat etmişdir. Onun qızı Sidqi Qadın, atası öldükdən sonra aşağıda dərij olunan qitəni yazmış, burada onun vəfatı tarixini bildiren maddeyi-tarixi vermişdir:

Qamətizadə əfəndi edijək əzmi-jinan
Ağladı anın içün matəm edib üns ilə jan
Dedi tarixi-vəfatını qızı Sidqi anın
Qamətizadəyə əlayi irəm ola məkən.

25 il sonra, yəni 1115-ji /1703/04/ ildə Sidqi Ümmətulla Qadın vəfat etdi. Onun vəfat tarixini “Sidqi-Fazil” demişlər. Bu kitabın “Əlif” hərfində, Ümmətullah ünvanında zikr olundu və onun təbindən bir qitə dərij olunmuşdur.

SİRRİ XANIM

[S. 60-63] Diyarbəkiri şairədir, hijri 1230-ju /1814/15/ ildə Diyarbəkirdə doğulmuşdur. Yetkinlik çağından elm və ədəb təhsilində çalışmışdır. Türkjə şerlər yazmaqda yədi-tula sahibi olmuşdur. Əsrinin bəlağətli hesab olunurdu. Bəzi şerləri “Xərabat” adlı təzkirədə dərij edilmişdir və bir sıra təxmisləri, təsdisləri, qəzəlləri və başqa şerləri də vardır ki, bunlar da seçilir. Bu aşiqanə qəzəli və bir bəlağətli mərsiyəsi ziynetli vərəqlərdəndir:

QƏZƏL

Morği-dil pərvazə gəldi, lanələr ağlar bana
Çıxdı zünnarım bu kəz, qəmxanələr ağlar bana
Yandırar isəm şəbi-tarik dili-naşadımı
Rövşən olsa pür yaxar, pərvanələr ağlar bana.
Aşınalar sənən tənəndaz olurlar hər tərəf
Vaqif olsa halıma biganələr ağlar bana.
Kətmi¹¹ güj, izharı güj bir dərdə oldum mübtəla
Darusaz¹² bilməz təbib, kaşanələr ağlar bana.
Tuş olursa məktəbi-ürfanə rahım hərqçən,
Həsret ilə tifli-fərzəndanələr ağlar bana.
Saqi, bəzmin ilən ölsəm ayağın çün gözəl
Dilbərim diltəng olur, peymanələr ağlar bana.
Kaseyi-mizabi-saqidən içib məst olmuşam,
Halıma agah olan məstanələr ağlar bana.
Sirri, bir viranədə bir gənje irdin misli yox,
Həsbi-halım söyləsəm divanələr ağlar bana.

MƏRSİYƏ

Fərağət gəlmişəm fani jahandan xəsm janandır,
Nə bilsün mehribanlıq rəsmi ol kim, əslü nadandır.
Fələk dilxahım üzrə dönmədi bir, gəştiyi-dövrandır,
Nihali-nazəninimdən jüda halım pərişandır.
Bənim könlüm qızılgül qönçəsivəş toptolı qandır.
Açılmaq ixtiyar etməz, əgər yüz bin bahar olsa.
Baharın ruzi-novruzun tuyub şad olsa həb güllər,
Dərib geysuların təbrikə gəlsə bağa sünbüllər
Bu əsna hər tərəfdən nəğməsaz olsa şirin dillər
Dili-pürdərdimə guş etsə bülbül ney kibi inlər.
Bənim könlüm qızılgül qönçəsivəş top-toli qandır
Açılmaq ixtiyar etməz əgər yüz bin bahar olsa.
Bu bağıın sərvqədd bir laleyi-zarımdan ayrıldım
Dirəxti-ömrümün şirinsüxən yarımdan ayrıldım
Mələmət eyləməni, Allah üçün yarımdan ayrıldım
Həqiqət rahının Mənsuriyəm, darımdan ayrıldım.
Bənim könlüm qızılgül qönçəsivəş toptolı qandır
Açılmaq ixtiyar etməz əgər yüz bin bahar olsa.

***

Fəraqi-dudi-həsərətdir çıxan qəndili-janımdan,
Səmada qatbeqat əbri-bahar olmuş dəhanımdan
Görəydih-üzünümü Yəqub, fərar edərdi yanımdan
Dəmadəm pürümuz eylər səda həp üstüxanımdır.
Bənim könlüm qızılgül qönçəsivəş tobtolı qandır,
Açılmaq ixtiyar etməz əgər yüz bin bahar olsa.

Qəza peykanına nagh jiyərparam siyər¹³ oldu,
 Nişanə uğradı təqdiri-rəbbani yerin büldü,
 Açıb pər mürğü-ruhi bağı-firdovsə rəvan oldu
 Tərəhhüm etmədi, bu natəvanı, yaxdı-yandırdı.
 Bənim könlüm qızılgül qönçəsivəş tobtolı qandır
 Açılmaq ixtiyar etməz, əgər yüz bin bahar olsa.
 Nihani-şəmi-eşqə yanmağa pərvanəyəm şimdi
 İçi dildar ilə məmlu¹⁴, dışı biganəyəm şimdi.
 Burax bu, ahu zarı həsrəti-qəmxanəyəm şimdi
 Fələk jamiylə səmm¹⁵ nuş etmişəm məstanəyəm şimdi.
 Bənim könlüm qızılgül qönçəsivəş tobtolı qandır,
 Açılmaq ixtiyar etməz, əgər yüz bin bahar olsa.
 Səladır¹⁶ əhli eşqə jəm olub ürfanı görsünlər,
 Sərayi-xəlvətə hökm eyliyən sultani görsünlər,
 Mələmət xirqəsindən gizlənən üryanı görsünlər
 Hələ vəqtim yox imdi, Sirriyi-suzani-görsünlər
 Bənim könlüm qızılgül qönçəsivəş tobtolı qandır
 Açılmaq ixtiyar etməz, əgər yüz bin bahar olsa¹⁷.

Bu qəzəl və mərsiyə Sirri xanımın öz xətti ilə yazılmadığından belə fərziyyələr gəzir ki, bəzi kəlmələr mənasız və yozmalı olduqlarından şər şivəsinə ziddir, görünür ki, naşı bir adamın qələmi ilə yazılmış, qarışıq salınmışdır.

4-jü mərsiyənin əvvəlinji bəndi mərhum Nabinin bu qəzəlini xatırladır:

Sərim üstündə qat-qat dudi-ahım əflakə dönmüşdür,
 Qübari-qəm könüldə tudə-tudə xakə dönmüşdür.

Sirri xanımın İraq və Ərəbdə dəfn olunmuş imamlara məhəbbəti və əqidəsi olduğu üçün, bu səbəbə görə o, bir neçə il bundan əvvəl Bağdada səfər etdi, o ətrafda olan Ətabati-aliyyəyə ziyarət elədi. Ondan sonra Diyarbəkire qayıdaraq, oradan İstanbula gəldi və mərhum Kamil paşanın evində sakin oldu.

SULTAN

[S. 92] Fətəli şah Xaqanın oğlu mərhum Mahmud mirzənin qızının təxəllüsüdür. Mahmud mirzə Fətəli şahın xanımlarına həsr etdiyi bir təzkirəsində onlara aid edilən şer nümunələrini də vermişdir. Təzkirəni “Noqlə məjlis” adlandırmışdır. Bu təzkirədə yazırdı: Adsız kiçik qız Sultan ömrünün əvvəlindən ta 18 yaşınadək mənim “Dəbistani-Tərbiyə” məktəbimdə böyüyüb inkişaf etmiş, lakin məndə onun şerlərindən az bir hissəsi qalmışdır. Bunlar şikəstə xətti ilə yazılmış, bu xəttlə yazmağı da məndən öyrənmişdi, təxəllüs seçməyi də məndən soruşdu və Sultan təxəllüs oldu. Min beytdən ibarət bir dəftəri vardır. Bu bir neçə şer oradan seçilmişdir:

Tərcüməsi

Ey Səba, o yarın küyünə get və söylə ki,
Gəlmədin və sənin hijrindən əzab çəkdik.

VƏ YAXUD

Tərcüməsi

Sənin xəyalınla sənin kuyində behişt istəmirəm
Huri sənsən, behişt sənin kuyindədir.

VƏ YAXUD

Tərcüməsi

Ey dil, kuyindən gör neyə keçirəm,
Gülə-gülə gəlib, ağlaya-ağlaya gedirəm.

VƏ YAXUD

Tərcüməsi

Mən azadlıqda ola-ola elə əzab çəkirəm ki,
Heç kəs o əzabı əsirlikdə çəkmir.

SULTANBƏXT

[S. 92-93] Əmir Teymur Gürqaninin qızıdır. İbn Həjərin “Ənba”sında olan məlumata görə, “Teymuri” tarixində yazıldığı kimi bu qadın kişi xasiyyətli və xislətli olmuşdur. Əvvəl heç bir ər qəbul etməyib nigahlanmadısa, sonra Bağdad xatunları ilə söhbət edib, ülfət və mülayimlik kəsb etdi və Süleyman şahla izdivaj eylədi. “Əxlaqi-ələi” da bu qadının adı Jahanbəxt kimi yazılmışdır. “Səhayef əl-əxbar”da göstərilir ki, Əmir Teymurun iki bəjisi olmuşdur, biri Qutluq Türkan Ağa, digəri Şirinbəyi Ağadır.

SULTAN RƏZİYYƏ

[S. 145] Şəmsəddin İltutmuş Məhəmməd sultanın /1211-1236/ qızıdır. /Şəmsəddin 1211-1236-jı illərdə Dehlidə müsəlman-türk dövlətinin hakimi olmuşdur - T.H./ Şəmsəddin hindistanın bəzi vilayətlərində hakim olmuşdur. Onun sülaləsi

hijri 602ji ildən 690-jı ilədək / 1206-1291/ hakimiyyətdə qalmışdır. Şəmsəddin bir neçə oğlu olmasına baxmayaraq, onlardan öz ağılı və fərasəti ilə seçilən qızı Rəziyyəni vəliəhd etmişdi. Rəziyyə hələ atasının sağlığında özünün əxlaqı və dərrakəsi ilə öz qardaşlarından üstün olduğu üçün dövlətin sərənjam və işlərinə daxil olmuşdu. Atasının vəfatından sonra, 634-jü ildə hökmranlıq taxtına əyləşdi. Özünün qadın libasını dəyişərək, əyninə qaba, başına taj qoydu, üzünə niqab bağladı.

Bəziləri də deyirlər ki, atası İltutmuş vəfat etdikdən sonra, hökmranlıq onun oğlu Rükəddin Firuz şahın ixtiyarına keçmişdi. Lakin yüngülxasiyyət olduğundan dövləti anası /Şah Türkan – T.H./ idarə etmiş, yeddi aydan sonra bu vəziyyəti düzgün saymayan əmirələr və əyanlar ona itaət etməyib, Rükəddin Firuz şahı tutub həbs etmiş və bəjisi Sultan Rəziyyəni onun yerinə taxta əyləşdirmişlər. Xülasə, Rəziyyənin hakimiyyəti zamanı dövlət əyanlarından ona düşmən olan bəzi qüvvələr əmələ gəlmiş və bir neçə dəfə hökmdarla onlar arasında müharibə baş vermişdi. Bu döyüşdə Rəziyyə qalib gəlmişdi. Axırda onu tutub qalada həbs etdilər və Dehlidə hakimiyyət taxtına qardaşı Müizəddin əyləşdi. Bu hadisə hijri 635-jı /1237 aprel/ ilin ramazan ayında baş vermişdir. Sultan Rəziyyə 637-jı /1240/ ildə, yaxud 638-jı /1241/ ildə həbs olunduğu qaladan azad oldu və Dehli tərəfə getdi, o ətrafda apardığı döyüşdə məğlub oldu.

SULTAN ŞAH

[S. 103-104] Sultan şah bir neçə hörmətli Osmanlı xanımlarının adıdır. O jümlədən I Sultan Səlim xanın /hakimiyyət dövrü

1512-1520-ji illər - T.H./ qızıdır ki, Sədri-əzəm Lütfi paşanın zövjəsi olmuşdur. Mərkəz Əfəndiyə meyli var idi. O, İstanbulda Davud paşa məhəlləsində bir Jame məsjidi və bir təkyə, xanəgah /dərvişlərin yaşadıkları və ibadət etdikləri yer – T.H./ tikdirmişdir. Sonralar bu xanəgahı mədrəsə etmişdir. “Səhayef əl-əxbar” da yazılır ki, Lütfi paşa jəsür, mərd adam idi və bu səbəbdən o, şah Sultan ilə nəzakətli rəftar edə bilmədiyindən, Sədri-Əzəm vəzifəsindən uzaqlaşdırıldı və ər-arvad arasında təfriqə düşdü.

Başqa bir Sultan Şah isə Sultan Süleymanın qızıdır. O, İstanbuldakı Eyyub məhəlləsində Şah Sultan təkyəsini tikdirmişdir. “Tarixi Jövdət paşa” və “Səhayef əl-əxbar” kitabının 7-ji jildində deyilir ki, Sultan şah adı ilə III Sultan Mustafa xanın qızının da adıdır. Adı çəkilən xanım kasıblara yardım edir, kimsəsizlərə, xəstələrə əl tuturdu. O, bəzi xeyriyyəçi əməllər üçün bir sıra binalar tikdirmişdir.

ŞAHBAZ

[S. 117-118] İran kübarlarından Şahbaz xan Dünbulinin qızıdır. Adı Sahibə Sultan olub, bilik ziynəti ilə bəzənmiş, xoş təbə malik idi. Aşağıda mərhum Fətəli şah Tabsərahın oğlu mərhum Həsənəli mirzəni mədh edən rübaisi dərij olunmuşdur:

Tərijüməsi

Şahzadə Həsən jəsür və ordu məğlub edəndir,
Xoşsimadır və şirin süxəndir,
Şahənşah bağında sərv-xuramandır,
Şahanə gülşəndə yasəmən gülüdür.

ŞAHJAHAN

[S. 203-204] Bxopal məmləkətinin valisi olmuşdur. Hijri 1254-jü /1838/ ildə Bxopalin İslambəkirşah şəhərində anadan olmuşdur. Hijri-qəməri 1263-jü /1847/ ildə atası vəfat etdikdən sonra 9 yaşlı Şahjahan atasının yerinə həmin məmləkətin hökmdarı olmuşdur. Hökmdar olarkən məmləkətdə fars elmlərini, xəttatlığı və siyasət elmlərini nizama və qaydaya salmışdır. Şəvval ayının 9-u 1276-jı /1860, 1 may/ ildə, 22 yaşında dövləti idarə etməyi anasının ixtiyarına buraxıb, özü öhdəsində tiyul və xass torpaqları olan vilayətə getdi və bunlarla kifayətləndi. Hijri-qəməri 1285-jı ilin şaban ayında /1868 noyabr/ yenidən ö ztaxtına qayıtdı.

Müşarileyhənin İngilis dövlətinin yanında etibarı və nüfuzu böyük idi. O, bu dövlət tərəfindən ali dərəcəli hind ulduzu nişanına və başqa mükafatlara layiq görülmüşdür. Deyilənə görə Hindistanda Şahjahan və Aləmgir padşahın qızı Zeiybünnisə Bəyimdən başqa heç bir qadın elm və fəzilət sahibi deyildi. Şahjahan ritmli şerlər yazırdı və bu şerlər məşhur idi. Onlardan nümunə olaraq, bir neçə beyti ixtisarla veririk:

Tərcüməsi

Qol-qanadını açsa toru qırar,
Elə bir ov ki, ovçunun əlindən qaça bilmir,
Qədir bilməyən adam hər şeyi ujuz başa düşür.
Əbəs yerə öz qədr-qiymətimi itirdim,
Ürəyini sıxma, Şahjahan, bu məhəbbətdir
Yüz dəfə yaşasam da yenə ölüm arzularam.

RÜBAI

Tərcüməsi

Bizim ulu hədiyyəmizi başa düşdü
Bizim əməllərimiz onun hüzurundadır.
Ajiqlik padşahlarda qəbul olunur
Şahların yanında nazımı kim çəkər?

ŞƏJƏRƏDDÜRR*

[S. 104-109] Misirin hökmdarı olub, məşhur müsəlman qadınlarından. Kənzlikdən ali məqama yüksəlmişdir. Bu qadın türk mənşəli olmuşdur. Misirin tarixçiləri və digər tarixçilər onun haqqında məlumat vermişlər. Künyəsi ümmi-Xəlildir. Onun Sultan Nəjməddin Əbu əl-Fütyh Əyyubdan Xəlil adlı oğlu olmuşdur. Xəlil uşaqlıqda, kiçik yaşlarında vəfat etmişdir.

Şəjərəddürrün əri Məlik Saleh¹⁹ Məlik Adil Seyfəddin Əbu Bəkrin qardaşdır. Bu silsiləni kürdlər və Əyyubilər adlandırırlar. Əyyubilər müəyyən dövrdə /1171-1250/ Misir, Şam, Yəmən və qeyri yerlərdə hakimiyyətdə olmuş şahlar sülaləsindəndir və

---

* Шяжрядцрр тцрк Абдулланын гызыдыр. Мялик Салещ Няжмяддин Яййуб онун эюзяллийиня вурулараг пулла алмышдыр. О, тез бир заманда ямин олду ки, Шяжрядцрр эюзял олдууу гядяр дя чох абыллыдыр вя Хялил адлы оуул дцнйайа эятирдикдя сонра бу гадынла гануни олагаг евлянмиш вя ону Султан арвады елан етмишдир.

Мялик Салещ жямийят арасында даима онунла олур, онунла фяхр едир, онун абыллы сющбятляриндя сон дяряжя хошланырды. Мялик Салещ ямиси оулу тяряфиндя ясир алындыбы заман Шяжрядцрр онунла бирликдя Кяряк галасында галмыш, онун чятин эцнляриндя йанында олмушдур. Мялик Салещ Мисирдя султан оларкян Шяжрядцрр онунла эетмиш, орада 6 йашлы оууну итирмишдир. Шяжрядцрр 1249-жу илядяк, йяни яринин юлцм жцнцядяк онун йанында олмушдур. Абыллы султан гадын, Дямийат франсызлар тяряфиндя ишьял олундууу вахт яринин юлцм хябяринин нежя бир иьтишаша сябяб ола бияжяйини баша дцщрцд вя дяфн мярасимини чох бажарыгла тяшкил етмишди.

onlar islam dünyasına böyük xidmətlər etmişlər. Bu sülalənin banisi olmuş Sultan Səlahəddin Yusif ibn Əyyubinin adı, demək olar ki, islam tarixindən əvvəl Avropa tarixində məlumdur.

Onun həqiqət uğrunda apardığı mübarizələrinin və müharibələrin şöhrətini söyləməyə ehtiyaj yoxdur. Şəjərəddürrün əri Məlik Saleh Nəjməddin Əyyubun vəfatı ilə bu sülalə bitmişdir. Onların əsli İran əhalisindəndir. Belə ki, "həkariyyə" firqəsi İran kürdələrindən ibarətdir. Sultan Səlahəddinin atası Əyyub və əmisi Şirkuh Azərbaycan əyalətindəndir.

Şeyx Təqiəddin Müqərrizi deyir: hijri 647-ji /1249/50/ ildə prins Rivadın başçılıq etdiyi Fransa ordusu Dəmiyat şəhərində göründü, oranı zəbt edərək, ərazini işğal etdi. Məlik Saleh Nəjməddinin Əyyub Əyyubi ki, o vaxt sultan idi, o, müdafiə məqsədilə Dəmiyat tərəfə hərəkət etdi. Eşmum Tənah adlanan yerə çatdıqda onun xəstəliyi şiddətləndi və o, vəfat etdi. Onun yanında olan Şəjərəddürr çox mərdanə tədbir gördü, diqqətlə səy göstərərək gizliyə onun dəfni ilə məşğul oldu. O bir nəfərlə məktub göndərərək Turan şah bin Məlik Saleh Nəjməddini "Hüsnü-Keyf" qalasından çağırırdı. Özü Sultanın ölüm xəbərinin xalqa çatdırılmasının qarşısını aldı və ordunu əvvəlki qaydasında hazırladı ki, vəliəhd təyin etdiyi Turan şahın hüzurunda dursunlar. O, dövlətin bütün kargüzarlarını və bütün təbəqatını hər gün yığdı və sultanlıqda qayda yaratdı. Şəjərəddürr bütün hökm və əmrləri özü verməyə başladı, müqavilələri özü bağladı. Səltənətin bütün işlərini şəxsən özü idarə etməyə başladı. Əlbəttə, Turan şah gəlib çıxınja Sultanın ölümü barədə heç kəsin dilindən bir söz eşidilmədi. Bu hadisədən uzaq-yaxın, heç kəs, heç nə bilmədi. Əgər Şəjərəddür bu tədbiri görməsə

idi, yəqin ki, müsəlmanların ordusu bütün Fransa ordusu tərəfindən ayaqlara düşüb məhv olajaqdı.

Xülasə, elə ki, Turan şah Şəjərüddürün məktubunu aldı və oxudu, majəradan xəbərdar oldu, ramazan ayının ortalarında atlı dəstələri ilə Hüsni-Keşfdən tərpendi. Dəməşqə yetişən vaxt Dəməşq şəhərində Misir və Şam səltənətinin taxtına əyləşdi. Bu tarix düşənbə günü 27 ramazan 647-ji hijri ilinə təsadüf edir / Miladi tarixlə 5 yanvar 1250-ji il/. O vaxt Dəməşq şəhərindən xarij olub, Salihiyədə mənzil etdi və oradan Misir məlikliyinə tərəf hərəkət etdi, 21 zülqədədə Mənsurəyə yetişdi. O vaxtdan Şəjərüddür əyanları jəm edərək, hakimiyyəti o zaman Məlikimüəzzəm ləqəbi almış Turan şaha təqdim etdi. Lakin Məlikimüəzzəm nalayiq işə başladı. O vaxt ordu və əsgərlər yerləşən Bəhriyyəyə qarşı hədə-qorxu gəldi. O, Şəjərüddürlə arzu edilən rəftara xilaf çıxaraq fransızlar üzərində qələbəni təkjə öz adına çıxardı. Onu hədələdi. Atasının mal, pul və dövlətini ondan tələb etdi. Nəticədə Şəjərüddürün səbri tükəndi. Turan şah öz jəzasını aldı. O, Şəjərüddürün əsgərləri tərəfindən öldürüldü. Şəjərüddür Misir və Şam səltənətlərinin taxtına əyləşdi.

Xülasə, bu vaqəə belədir ki, Sultan Məlik Saleh Nəjməddin Əyyub Goruhi məmlüklərdən ibarət öz nizami ordusunu son dərəcə yaxşı saxlamış, onları öz dövlətinə daxil edib, başqa təbəqələrdən olan nöqərlərdən daha yaxşı nəzərə almış və onların adını “Bəhriyyə” qoymuşdu. Fransızlar üzərində qələbə də məhz məmlüklərin hesabına qazanılmışdı. Onların hamısı türk nəslindən olmuşlar. Bunlar həmin jəmiyyətdir ki, kordiya sülaləsindən /Əyyubilər şəjərəsi/ sonra Misir səltənətini ələ keçirdilər. Məmlüklər dövləti həmin “bəhriyyədən” ibarətdir, bu jəhətdən, deməli türklərdir. Məlik Saleh Nəjməddin Əyyub Misir

əyanlarının təhriki ilə qardaşı Məlik Adili taxtdan salıb, səltənəti onun əlindən almağa jəhd etdi, lakin ordusu dağıldığından baş tutmadı. Bütün ordu və kömək dağıldı. Jəmi 80 nəfər qulamlar, türk mənşəli qullar və aristokrat müdrik adamlar qalmışdı ki, bunların da miqdarı 20 nəfərə çatırdı, bu 100 adam Nəjməddin Şəjərəddür ilə Kərək qalasında məhbus olarkən, həmçinin Kərəkdə idilər və öz ağalarının yanından ayrılmırdılar və salamat idilər. Bu zaman tale Nəjməddin Əyyubun üzünə güldü və həbsdən xilas oldu. Həmin tarixdə bu vəfadarlıq və duz-çörəyə sədaqət sübuta yetdi. Öz səltənətində onları himayəsinə götürdü, onların sayı gün-gündən çoxaldı. Onları xüsusi olaraq özünün səmimi dostu hesab etdi. Dövlətin mərkəzi Jəbəl qalasından Rövzə qalasına köçdüyü zaman bu dəstəni də qalanın daxilində yerləşdirdi, onlara “bəhriyyə” adını verdi.

Məlik-müəzzəm Turan şah ibn Məlik Saleh Əyyub Mənsurədə təşkil etdiyi ordu ilə gəldi və dövləti əlinə aldıqdan sonra öz kobud və nalayiq hərəkətlərinə başladı. Hakiyyətdə olan adamları qorxu içində hədələyərək, bütün qələbəni öz adına çıxardı. O jümlədən Şəjərəddürü hədələyirdi. Şəjərəddür kubar və əmirlərlə ona məktub göndərərək yazırdı: “Siz gördünüz ki, mən öz həyat yoldaşım öləndən sonra işləri əlimə nejə aldım. Gənç dövlətin bütün problemlərini nejə həll edib, onu çətinlikdən qurtardım. Bütün bunların əvəzinə mənə qorxutmaq, ləkələmək gördüyüm işlərə layiq deyil. Bu hal mənə qarşı hər gün baş verir”. Bu xatunun öhdəsində olan, onunla həmrəy, həmməslək olan, vəfat etmiş öz xaqanına, məlikinə qul olan, sədaqətli olan məmlüklər jəmiyyəti bu vəziyyətə qəti etiraz edirlər. Onlar bir yerə yığışaraq danışıq aparmış və 648-ji il məhərrəm ayının 29-da / 1250-ji il, /4 may/ Məlik-müəzzəm Turan şah ibn Əyyubu

qətlə yetirdilər. Onun qətli ilə də Misirdə Əyyubilər sülaləsi hakimiyyətinə son qoyuldu. Bu sülalə 81 il 70 gün, 80 nəfər şahla Misirdə hakimiyyətdə olmuşdur. Məlik Saleh Nəjməddin Əyyubun oğlu Turan şah Məliki-müəzzəmin padşahlığı 4 ay bir gün sürmüşdür.

Turan şahı qətlə yetirən Bəhriyyə Məmlükləri Şəjərəddürü padşahlıq taxtında əyləşdirdilər və Misirin bütün məlikləri onun adına xütbə oxudular və sikkə kəsdilər. Sikkənin üzərində "Valideyi-Xəlil" sözləri də yazılmışdır. Hətta əmrlər, hökmlər və fərmanlar dövlət tərəfindən bu adla verilirdi: Valideyi-Xəlil.

Məmlük döyüşçüləri qanlı döyüşlər apararaq fransızları məğlub etdikləri vaxt jəsurluq göstərdilər. Döyüş nəticəsində Dəmiyat şəhərini fransızlardan aldılar. Onlara əsir düşmüş Fransız kralını azad etməklə də əvəzində Rivad şahzadəsindən alınan 40 min dinar məmlüklərə çatdı.

Müsəlmanların ordusu səfər ayının 9-da Mənsurədən hərəkət etdi və Qahirəyə üz tutdu. Səfər ayının 13-də Şəjərəddürü görkəmli hərbiçilər və dövlətin əyanları ziyarət etdilər. Onlar şahla sədaqət andı içdikdən sonra Şəjərəddürü onlara qiymətli hədiyyələr, fəxri geyim və adlar, xeyli pul və mal verdi. Deyilənlərə görə o, şahlığı, dövrün hakim kişi sultanlarından da bəjarıqla idarə edirdi. Lakin elə oldu ki, onun sultanlıq xəbəri Şama /Dəməşq-T.H./ çatdı, oranın əhalisi bunu qəti olaraq rədd etdi. Bu səbəbdən Şam və Misir arasında narazılıq yarandı. Şamlılar Hələbin sahibi Məlik Nəsir Səlahəddin Yusif ibn Əzizi çağırtdırdılar. Həmçinin Abbasi xəlifəsi Müstəsim /1242-1258/ Bağdaddan həmin məlikə fərman göndərdi ki, bu nə düşünülməmiş qərardır? Və bir zəif ağıla malik qadını müsəlmanların böyük bir məmləkətinə padşah təyin etməsiniz? Bu xəbərlərə

baxmayaraq məmlük əmirləri yenə də Şəjərəddürrə və çox mötəbər ali komandan İzzəddin Aybək Türkman Salehiyə etimad göstərməkdə davam edirdilər.

Müxalifət olan Şam əhalisinin etiraz xəbəri və xəlifənin İraqdan göndərdiyi məzəmməti Misirə çatan kimi Misir ordusu da Xəlilin anası İsmətəddin Şəjərəddür dövlətinin müdafiəsinə hazır oldular. Müşarileyha yuxarıda adı çəkilən Əmir İzzəddin Aybəkə ərə getməklə dövləti, öz hakimiyyətini onun ixtiyarına verdi. Misir diyarında onun müstəqil hakimiyyəti dövrü 80 gün oldu. Tarixi mənbələr göstərir ki, Şəjərəddür şahlığı müasiri olduğu kişi hökmdarlardan da yaxşı idarə etmişdir. O, öz məmlükləri ilə türkjə danışdı. Bir dəfə Aybək bir neçə Bəhriyyə məmlükünü həbs edərkən, onlardan Aytəkin adlı məmlük Şəjərəddürrün yanından keçərkən, heç kəs başa düşməsin deyə, türkjə demişdi: “Mən sizin qulunuz başmaqçı Aytəkinəm. Allaha and olsun ki, biz heç bir günahımız olmadan həbs olunmuşuq. Biz sizin də, mərhum əriniz Məlik Salehin də mərhəmətini görmüşük və Aybəkin Mosul hakiminin qızına nişanlanmasına etirazımızı bildirmişik. Ona görə həbs olunmuşuq, indi bizi zindana aparırlar”. Şəjərəddür qula yaylıq göstərməklə onun dediyini eşitdiyini bildirdi. Qul yeraltı zindana enərkən səsləndi: “O bizi həbs etdi, biz isə onu öldürdük”.

Etimadüssəltənə yazır: Şəjərəddür İzzəddin Aybəkə 648-ji il rəbiülaxır ayında /1250, iyul/ əl-Məlik əl-Müəzz fəxri adı verərək müşayiətçilərlə böyük təntənə ilə padşahlıq taxtına əyləşdirdil. Bununla Misir türk məmlüklərinin ilk dövləti yarandı və Aybək 7 ilə yaxın səltənəti idarə etdi. Həmin müddətdə məmlüklərin çoxunu rəzil etdi, jəmiyyəti pərakəndə saldı. Hər ikisi igid, qüdrətli məmlüklərdən olan və hər ikisi sonralar hakimiyyətdə

olmuş Qlaven və Beybərs Aybəkin xofundan Şam şəhərinə qaçdılar. Bir çox hərbi hissə onun zülmü və qaniçənliyi nətişəsində məhv edildi. Axırda Şəjərəddürr onun qətlinə fərman verməyi qərara aldı və 655-ji lin rəbiülləvvəl ayının 24-də /1257-ji il 11 aprel/, çərşənbə günü hamamda öldürüldü. Bəziləri söyləirlər ki, Aybəkin qətlini təşkil edən Şəjərəddürr qısqanjlıq üzündən belə etmişdir. Güya ona xəbər verirlər ki, Aybək Mosulun hakimi Bədrəddün Lulunun qızı ilə nişanlanmışdır və onunla evlənmək əzmindədir. Şəjərəddürr bu xəbəri qeyrətinə siğışdırmadığı üçün həyəjanlanmış, bir gün Aybək çovqan oyunundan qayıdaraq hamamda yuyunarkən Şəjərəddür bu zaman Möhsün Təvaşinin saray xajəsi /qulamı/ olan Sənjer Jüjəri ilə bütün xidmətçiləri hamama göndərmiş və onlar Aybəki orada qətlə yetirmişlər. Həmin geje ərini qətlə yetirən Şəjərəddürr Aybəkin üzük taxılmış barmağıqını görkəmli əmirlərdən biri olan İzzəddin Hələbiyə göndərərək, ona Misir sultanlığını idarə etməsini təklif etdi. Lakin İzzəddin bu addımı atmağa jəsəret etmədi və bu xəbər dilə düşərək yayıldıqdan sonra Müəzzəddin Aybəkin məmlükləri Aybəkin qatili Şəjərəddürrü öldürmək istədilər. Salihyyə məmlükləri Şəjərəddürün keçmiş əri Məlik Saleh Nəjməddin Əyyubun tərəfdarları İzzəddin Hələbini müdafiyyə qalxdılar. Lakin Aybəkin məmlükləri Aybəkin oğlu Nürəddin Əlini atasının yerinə səltənətə hökmdar təyin etdilər və ona Məlikül-Mənsur ləqəbi verdilər. Bu zaman onun 15 yaşı var idi. Şəjərəddürü Darüssəltənədən Bürji-Əhmərə göndərdilər. Müəzzəddin Aybəkin qətlinə Şəjərəddürlə əlbir olmuş qulları dara çəkdilər və qətlə onların başçısı olmuş Sənjer Jövhəri isə qaçdı. Bir müddət keçdikdən sonra o da ələ keçdi və digərləri kimi dar ağajından asıldı. Şəjərəddürün vəziri

olmuş Bəhaəddin Əli bin Jünanın evini isə dövlət gözetçilərinə tapşırıdılar və öz xətti ilə yazdıraraq, ondan 60 min dinar aldılar. Bir müddətdən sonra Aybək Müəzzəddinin məmlükləri birləşərək, Məlik Mənsur Əli ibn Aybəkin başçı və atabəy təyin etdiyi Elməddin Sənjər Çələbini tutdular və onun yerinə Oktay Müstəərəb Salehini Atabəy təyin etdilər. Həmin 655-ji ilin rəbiülxırın 16-da /1257, 3 may/ Şəjərəddürr qətlə yetirildi. Onun jəsədi Bürji-Əhmərdən bayıra atıldı. Sonra onu öz sağlığında tikdirdiyi məzarında torpağa tapşırıdılar²⁰.

ŞƏHRƏBANU XANIM

[S. 202] Kirman hakimi mərhum Əmiri-müəzzəm Məhəmməd İbrahim xan Zəhirüddövlə Qajarqovanlının qızıdır. Şəkvətüssəltənənin anasıdır. Zəhirüddövlənin bu qızı bəstamlı qadının bətnində dünyaya gəlmişdir. O, Bəstamın zadəgan ailəsindəndir. Ərəb tayfalarındandır.

Şəhrəbanu xanim çox böyük hörmət sahibi, şöhrətli alim bir qadın olmuşdur və möminlik, xeyriyyəçilik işlərində daha çox ad qazanmışdır.

ŞƏKVƏTÜSSƏLTƏNƏ

[S. 201] Əlahəzrət Nəsreddin şah Qajarın xanımı, Fətəli şahın oğlu mərhum şahzadə Fətulla mirzə Şüaüssəltənənin qızıdır. Vəliəhd Müzəffərəddin mirzənin anasıdır. Kirman hakimi mərhum Məhəmməd İbrahim xan onun ana babasıdır və

Qajarlar nəslindəndir. Xeyriyyəçi qadın idi. Onun söylədiyi hədislərin hamısı din və dindarlığa aiddir.

ŞƏKƏRPARƏ

[S. 115] Sultan İbrahim Osmani ilə dost və qarşılıqlı münasibətdə olan qadınlardan biridir ki, Sultan üçün dastan söyləyirdi. Sonra öz həddini keçib dövlət işlərinə müdaxilə etdi, vasitəçi olub adamlardan rüşvətlər aldı. Get-gedə mətləb aşkar oldu. Əvvəl onun anası Mehdülya Kusəm xəbərdar və tənbeh edildi. Sonra məsələ Sultana gedib çatdı. Onun şəhərdən çıxarılması haqda hökm verildi.

Jəmadüləvvəlın 3-ü 1058-ji ildə / 27 may, 1648/ Şəkərpərəni qəflətən tutdular və bir qayığa qoyub, Saqqız adasına apardılar. Oradan İbrimə sürgün elədilər. Deyirlər Əhməd ağa adlı bir məmur onu ölkədən çıxararaq, həmin yerə çatdırmışdır.

Şəkərpərə qəflətən tutulduğu üçün yanında pulu olmamış və Əhməd ağaya bu barədə dedikdə o, 600 ağça ona pul vermişdir. Şəkərpərə həmin pullara baxıb, sevindiyyindən Əhməd ağanın ətəyindən öpmüş və hər ikisi ağlamışdı.

Belələliklə, Şəkərpərənin uzaqlaşdırılaraq sürgün olunması barədə əmr verildikdən sonra əmlakı bütünlüklə müsadirə edilərək zəbt olunmuşdur. Onun Xani-Validədə /İstanbulda karvansara adıdır/ bir otaqda 16 sandıq var-dövləti aşkar edildi ki, hamısı jəvahir və qızıl-gümüşlə dolu idi. Şəkərpərənin evindən də 250 kisə nəqd pul və müxtəlif mallar aşkar edib götürdülər. Bütün bunların hamısını Sultan İbrahimin üzuruna apardıqda Sultan bunları görüb, çox təəjjübləndi, və dedi: “Ay kafir, mənim yanımda and içirsən ki, şam yeməyimə pulum

yoxdur, gör nə edirsən? Bütün bunların hamısı mənim malımdır”.

ŞƏRAHƏ

[S. 109] Şərahə yaxud Səraqə Həmədan qəbiləsindən olan bir qadındır. O, Həzrəti-Əmirəlmöminin Əli Əleyhiəssəlamın hüzurunda öz zinakarlığını etiraf etmiş və daşqalaq olunmuşdur. Şərahə mühəddis idi. Ümsəhlə ləqəbli idi.

ŞƏRƏF XANIM

[S. 109-110] Fətinin²¹ təzkirəsində olan məlumata görə mətbu divanı olan Şərəf xanım kitabxana sahibi və üləma şairlərdən Şeyxulislam Aşir əfəndi nəslindən olan Nəbil bəyin qızıdır. Müşarileyha Ədibə şairlərdən olub, münajati Fətin təzkirəsinə daxil edilmişdir. Münajat aşağıdakı kimidir:

Ya ilahi, deyiləm müstəhəqq, ehsan eylə,
Kərəmü lütfünü həqqimdə firavan eylə.
Nətü mərsiyə, münajatü sitayişləri,
Səbəbi-məğfərət et, zivəri-divan eylə.
Anlayım nikü bədi, xeyrü şəri biljümlə,
Bildirib elmlərin sirrini irfan eylə.
Jümlə ərbabi-kəmalın nəzərindən dilərəm,
Nə qədər var isə, nöqsanımı pünhan eylə.
Vəznü mənadən əgər olsa da ari Şərəfin,
Şerini müntəxəbi-həzrəti-həssan eylə.

Həqiqətən bu qadının başqalarından seçilən mərsiyələri divan halında toplanmış, İstanbulda çap olunmuşdur. Şərəf xanımın təvəllüd tarixi 1224-jü /1809/ ilə təsadüf edir.

/Buşnaq/ **ŞƏRİFƏ XANIM**

[S. 110] Lubin²² əyalətindən olub, kişi hünərli, jəsür, qoçaq və şüjaətli bir qadın idi. Bu şüjaət ona şöhrət gətirmişdir. Belə ki, onun haqqında yazılı mənbələr də məlumat verir. Deyirlər ki, bu qadın Lubin istila olunan zaman baş vermiş döyüşlərdə qəhrəmanlıq göstərmiş, jəsür kişilər kimi döyüş meydanına girərək, bir neçə düşməni öz əli ilə qətlə yetirmişdir. Bu hünərə görə Osmanlı dövləti onu ölkənin “Məjdiyyə” nişanı ilə təltif etmiş, çoxlu ənam bağışlamışdır. Bu hadisə 1293-jü ilin 22 şəvvalında /1876, 11 noyabr/ baş vermişdir.

ŞİŞƏD

[S. 110] Məhəmməd ibn Şeyx Əli ət-Türkmaninin qızıdır ki, hədis elmində məharətli olub, Abdulla ibn Əli əs-Sinhaçini dinləmiş, onun yanında hədis elmini öyrənmişdir. İbn Həjərin²³ “Ənba” əsərində onun adı çəkilmişdir. O, h.q. 787-ji /1385/86/ ildə vəfat etmişdir.

TAJLI XANIM⁵

[S. 81] Yuxarıda göstərdiyimiz kimi Şah İsmayıl Səfəvinin məhbubəsi olmuş, Çaldıran müharibəsində qaçarkən Məsih Pa-

şazadəyə əsir düşmüş , lakin öz qiymətli yaqut sırğalarını verərək xilas olmuşdur.

TAVUS XANIM

[S. 140-141] Mərhumı-məğfur Xaqan Fətəli şahın zövjələrəindən olub, son dərəcə ağıllı idi. O qədər hörmət və ehtirama layiq idi ki, xaqan ona Tajüddövlə ləqəbini vermişdi. Mərhum şahzadə Mahmud Mirzə ibn Xaqan özünün “Noqlə məjlis” təzkirəsində başqa şairlərin təjümeyi-halları ilə yanaşı Təjüddövlənin lətafətli təbindən bəhs etmiş, onun şerlərindən nümunələr vermişdir. Onun qələmindən çıxmış sözlər aşağıdakı kimidir:

“Tajüddövlə həmin qadındır ki, öz ujalığı ilə Zöhrəni və Müştərini heyran etmişdir. Huriləri xəjalet pərdəsində qoymuşdur. Onun tale ulduzu göydəki ayı nura qərç etmiş, bəxt ulduzu günəşə işıq verir. Əsli ismət şəkəristanı və namus gülüstani olan Darüssəltənəyi-İsfahandandır, o dövlətin ailəsindəndir. Qibleyi-aləm iki il bundan əvvəl Darülxülafeyi-Tehrandə məhz onun üçün bir imarət tikdirmişdir. Bunun üçün xeyli xərc qoyulmuş, hündür eyvanlı, həyətli ali bir bina tikilmişdir. Bütün insanların anası Həvvanın zamanından ta bugünədək bu xoşəhval, xoşbəxt doğulmuş qadın kimi müqəddəs, ləyaqətli insanı göz görməyibdir, qulaq eşitməyibdir. Tajüddövlə mənim diqqətimi nəzm və nəsrilə, xoş xətti ilə jəlb etmişdir”.

Fətəli şahın oğlu Sultan Əhməd Mirzə də Tajüddövlənin əzəmət və vüsətindən, ağıl və kamalından, eləcə də şahın ona münasibətindən belə yazmışdır: “Fətəli şahın vəziri, “Nişat” təxəlüsslü Mirzə Əbdülvəhab İsfahani Tavus xanıma həm atalıq

etmişdir, həm də onun müəlimi olmuşdur. Tavus xanım Fətəli şahın saray adamları və hərəmləri arasında hörmət və böyük nüfuz qazandıqdan sonra şah ona Tajüddövlə ləqəbini verdi və çox qiymətli daş-qaşla bəzənmiş ətir qabı hədiyyə etdi.” Bu həmin ətir qabı idi ki, Rus imperatriçəsi Xaqanın mötəbər zövjlərindən biri olan, Şuşalı İbrahim xanın qızı Ağabacı üçün hədiyyə göndərmişdi. Bu xanım haqqında “Xeyrati-hesan”ın “əlif” hərfində yazılmışdır. Bu qiymətli əşyanın üstündə çox böyük zümrüd dənəsi var idi. Ətrafı bir jərgə çox qiymətli almaz daşı ilə bəzənmiş və iki zərif qızıl zənjiri var idi. Həzrəti-Xaqan bu qiymətli hədiyyəni 8 min tümənə aldı. Şah bu hədiyyəni Tajüddövləyə təqdim etmək üçün fərman vermiş və səxavət göstərərək onu yazan və təqdim edən vəzir Mirzə Əbdülvəhaba 15 min tümən bağışlamışdı. Vəzir hədiyyəni Tajüddövləyə təqdim edərkən bu iki beyti də ona həsr etmişdir:

Tajüddövləyə şah ləqəbi verdim
Ayın tajının altından keçdim.
Bəxti həmişə onun üzünə gülsün
Öz kölgəsindən başqa, qeyrisi də ona yar olsun.

Tajüddövlə sarayda böyük nüfuza malik olduğu üçün hərəmxanadan əlavə fərraşxana, tövlə və xəzinəyə də nəzarət edirdi.

TEYYİBƏ

[S. 150] Mərhum Fətəli şah Xaqanın üçüncü qızı, Fars fərmanfərması mərhum Hüseynəli mirzənin doğma bəyisidir. “Noqlə məjlis” təzkirəsinin müəllifi, mərhum Mahmud mirzə həmin əsərində yazır:

Müşarileyha gözəl xətlə yazmağı təhsil etmiş, gözəl, yaxşı şeirlər yazırdı. Həzrət Xaqan onu Süleyman xanın oğlu Əmir Məhəmməd Qasım xanın himayəsinə verərək, Şamaxıya göndərmişdi. İndi iyirmi ildir ki, orada sakindir və mövizə və mərsiyələr yazır. Onun Xosrəviyə yazdığı iki qəzəldən bir neçə beyti dərij edirəm. Bu iki-üç şeir onundur:

Tərijüməsi

Unutduğundan mənim ürəyimin dərdini bilmirsən,
Sənin əlindən Əmirin dərgahına şikayət edərijəm.

Tərijüməsi

Həkim gəldi mənim qəlbimin əlajında ajiz oldu,
Məgər qəlbimin dərdinə təbib əlaj edə bilər?

Tərijüməsi

Xəjalətimdən aya və günə dönmüşəm,
Şahın ən həqir kəniziyəm.

TƏRXAN XƏDİJƏ SULTAN

[S. 83] Osmanlı sultanı Sultan İbrahim xanın zövjələrindən olub, IV Sultan Məhəmmədin anasıdır. İstanbuldakı Yeni Jamenin sahibidir, bu məsjidi vəqf etmişdir. İbrahim xanın anası Məhpeykər Sultan tərəfindən əsas qoyulmuş və vəfat etdiyindən yarımçıq qalmış jameyi-şərifinə də Xədiyə Sultan

tamamlamışdır. Onun xeyriyyəçiliyinin nətişində bir sıra binalar, o jümlədən məktəb, su anbarları, kəhrizlər və başqaları tikilmişdir. Özü üçün hündür məqbərə də tikdirmişdir. Bu qadının xeyriyyəçiliyi və ehsanları dildə-ağızda dolayırdı və onu bu əməllərin davamçısı bilirdilər. Ona görə ki, IV Sultan Məhəmməd xan Osmanlı səltənətinə başçılıq edərkən Mahpeykər Sultan, Sultan İbrahim xanın anası sağ idi, Xədiyə Sultana Valideyi-Kuçek /Kiçik Ana/ deyirdilər. Valideyi-Kuçek 1094-jü /1683/ ildə vəfat etmişdir.

TUTİ QADIN

[S. 150] Osmanlı sultanı Sultan Süleymanın sarayının sakini, şair təbəitli, gözəl nitqə malik olmuşdur. Mərhum Sultan onu şair Baqi əfəndiyə nigah etmiş, Baqi əfəndinin dostlarından biri mübarəkbadlıq edərək söyləmişdir ki, Tuti ilə həmdəm oldunuz. Bununla əlaqədar olaraq ərlə-arvad arasında xoş məzmunlu, mənalı beytləşmə /tuti-qarğa/ olmuşdur: Rzaəddin ibn Fəxrəddin “Məşhur xatunlar” əsərində yazır: “Tutiyə müqari oldunuz!.. deyə nigahlarını təbrik etdikdə Baqi də: “Pək uçurma, Tuti deyil, qarğadır” demiş. Tuti isə bundan xəbərdar olduqda:

Qəflətən olmuş ikən Tuti qurabə²⁹ həmnışin

Yenə şikvayi-ğurab edər, ğurabət bundadır-demişdir³⁰.

TÜRKAN XATUN

[S. 85] Sultan Jəlaləddin Xarəzmşahinin qızıdır. Hijri 657-ji /1259/ ildə Hülakü xan Şamı zəbt etdikdən sonra Mosul hakimi Bədrəddin Lulunu əvf etdi və kənarlaşdıraraq onun oğlu Məlik

Salehi Mosul əsgərlərinin başçısı qoydu və öz ordusuna birləşdirdi. Mosullular Hülakü xana tabe oldular. Bu zaman Sultan Jəlaləddinin qızı Bədrəddin Lulunun oğlu Məlik Salehə ərə verildi.

TÜRKAN MƏLƏKİ

[S. 85] Sultan şah ibn El Arslanın anasıdır. Sultan şah Xarəzmşah sülaləsindən olmuşdur. Məlumdur ki, Sultan şahın Təkəş xan adlı bir qardaşı var idi ki, bunlar bir anadan deyildilər. O, Jənd vilayətinin hökmdarı idi. El Arslan vəfat etdikdə Sultan şah Xarəzmdə atasının yerinə əyləşdi və özündən böyük qardaşına etina etmədi. Bu səbəbdən onların arasında müharibə başladı. Sultan şah bir neçə dəfə Təkəş xan tərəfindən məğlub edildi. İş sülhlə tamamlandı və Xorasanın bir sıra şəhərləri Sultan şaha tabe oldu. Sultan şah hijri 585-ji /1189/ ildə vəfat edəndən sonra onun məmləkətinə də Təkəş xan yiyələndi. Çox keçmədi ki, Türkan Mələki də Təkəş xanın hökmü ilə qətlə yetirildi.

ÜMMƏTULLAH

[S. 32] İstanbuldan olan bir qadındır ki, ədəbiyyatda məharəti və ilahiyyatdan söhbətləri vardır. Mürəttib bir divanı olmuşdur və Sidqi Ümmətullah adı ilə məşhurdur. Şerlərini "Sidqi" imzası ilə yazırdı. O, IV Sultan Məhəmməd xanın müasiri, Qamətizadənin qızı olmuşdur. O, 1115-ji /1703 / ildə vəfat etmişdir. Aşağıdakı iki beyt onun təbindəndir:

Həftə keçməz kuyinə mehman edən sənsin bəni,

Bəlkə hər şəb sübhədək nalan edən sənsin bəni.
Dəsti-tədbir eylə, çak olsunmu damən fəraq,
Afitabi-hüsnünə heyran edən sənsin bəni.
Əlavə bax: Məşhur xatunlar, s.21/.

ÜMMƏTULLAH

[S. 32] Bursanın mötəbər xanımlarından olub, məşhur Xəraj-çizadə nəslindən şairə qadıdır. Əjdadlarından ona çatmış vəqflərə qəyyumluq hüququ vardır və bu sənədləri başqasına etibar etməyərək özü yazmışdır. Hijri 1220-ji il / 1805 / hadisəsindən bəhs edən tarixlərdə onun tarixindən danışılır.

ÜMMƏTULLAH

[S. 32] Gülnuş və ya, Gülsüm ki, Ümətullah kimi məşhurdur, IV Sultan Məhəmməd xanın zövjəsi, III Sultan Əhməd xanın və II Sultan Mustafa xanın anasıdır. Ona “Jədid validə” deyirdilər. Anası Nurbanu xatun Qəltədə Yengi Jameni tikdirmiş və orada özü üçün düzəltdirdiyi məxsusi məqbərədə dəfn olunmuşdur. Nurbanu xatunun şərhi-halı diqqətə layiqdir. Ümmətullah bint Əbubəkr və Ümmətullah bint. Rəziyyə Məhəmməd tərəfdarlarından və Ümmət ərəbjə jəriyyə /xidmətçi/ deməkdir.

ÜMMİ-SULTAN

[S. 49] Sultan Şəban Misirdə hakimiyyətdə olmuş türk sultanlarından. Bu şəjərə Eyyubi sultanlarının bir qolu olub, hijri 6-ji əsrin /XII əsr/ ortalarından 7-ji əsrin sonlarınaq Misirdə hökmranlıq etmişdir. Sultan Şəbanın anası, Sultan adlı bu qadın Misirdə bir mədrəsə tikdirmişdir ki, ona “Mədrəseyi-Ümmül

Sultan” deyirdilər. Bu bina Misirin görkəmli binalarından hesab olunurdu. Mədrəsə Babi-Zəvilənin xarijində və Jəbəl qalasının və Misir qəbiristanlığının yaxınlığında tikilmişdir. Həmin binanın inşa olunması tarixi hijri 771-ji /1369/70/ ildir. Ümumi Sultanın göstərişi ilə bu mədrəsədə Hənəfi və Şafii məzhəbləri üçün ayrı-ayrı dərslər keçirilirdi. O burada su və hovuz dəstgahı da düzəltdi. Üm Sultan, Bikə Sultan, yəni göl, hovuz, kəhriz mənasını verən bərkə, bərəkət kimi də məşhur olmuşdu. Onun haqqında “Xeyrati-hesan”ın, “be” hərfində /s.73-74/ də məlumat verilmişdir. Orada deyilir ki, Ümumi-Sultan Məlik Əşrəf Şəban ibn Hüseyin Misir sultanının atasıdır. Əvvəllər Ümumi Vələdin jəriyəsi olmuş, oğlu Misir Sultanı olduqdan sonra böyük şöhrətə, nüfuza və izzətə çatmışdı. O, hijri 770-ji /1369/ ildə müqəddəs həjj ziyarətinə getmiş və Ümumi Sultanın səfəri bir çox tarixçilər tərəfindən mübaliğəli sürətdə qələmə alınmışdır. O jümlədən yazırlar ki, Ümumi Sultanın süfrəsinə hər gün lazım olan tərəvəzi əldə etmək üçün böyük sandıq və güldanları torpaqlarla doldurub, onların içərisində növbənöv tərəvəz əkilirdi və bunları yolda özləri ilə aparırdılar. Bu səfər zamanı başqa tədarüklər də bu jür edilirdi. Ümumi Sultan ziyarətə yollanıb, geri qayıdarkən hədsiz səxavət göstərərək, sədəqə və hədiyyələr paylaymış. Ümumi Sultan ziyarətdən paytaxta qayıdarkən oğlu Məlik Əşrəf atasını Misir kəndlərindən biri olan Bayab kəndində böyük bir dəstə saray adamlarının və əsgərlərinin müşayiəti ilə qarşılamışdı. Bu qadın xeyrixah əməlləri və səxavəti ilə məşhur idi.

VƏFA

[S. 133] “Şəqayiq”in mütərcimi Məjdi əfəndi yazır ki, Vəfa Şeyx Müslihəddin Mustafanın anasıdır. O, Sultan Bayazid⁶³ əsrinin məşhur şəxsiyyətlərindən olub, Vəfa adı ilə tanınmışdır.

Ona görə də gerek həmin Şeyx-İbn-ül Vəfa kimi məşhur olsun. Lakin onun türbəsinin qapısında bu beyt yazılmışdır:

Tərcüməsi

İstəyirsən ki, Şeyx Vəfanın vəfat tarixini biləsən,
Onda rəhmət rəbbət maddeyi-tarixində tap

/1250/

O, bəzi qitələrinə öz xətti ilə belə yazmışdır: Kətəbə əl-həqir Mustafa bin Əhməd əs-Sədri əl-Qonyə əl-mədovv⁶⁴ be Vəfa /Katibi Vəfa adlandırılan həqir Mustafa ibn Əhməd əs-Sədra əl-Qonyəvi/.

Buradan məlum olur ki, “Vəfa” Şeyxin öz ləqəbidir.

Zeyfə Xatun

[S. 140] Məşhur Sultan Səlahəddinin qardaşı Məliki-Adil Əbu Bəkirin qızıdır. Hijri 582-ji və ya 581-ji /1186 və ya 1187/ ildə Hələbdə anadan olmuşdur.

640-ji /1242/43/ ildə 59 yaşında Hələbdə də vəfat etmişdir. Müşarileyhanın ağıllı və tədbirli bir insan olduğu barədə məlumat vardır. Zeyfənin əmisi Hələbdə hakimiyyəti zəbt edib onu atası Məlik Adilin əlindən alaraq öz oğlu Məlik Zahirə verdikdə, Zeyfə xatunu öz əmisi oğlu Məlik Zahirə ərə verdilər. Bu nigahdan onun Məhəmməd adlı bir oğlu anadan oldu.

Hakimiyyətə sahib olmaq növbəsi ona çatdıqda Məhəmmədə Məlikül-Əziz ləqəbi verildi. Lakin Məlikül-Əziz h.634-jü /1236-37/ ildə vəfat etdiyindən, hakimiyyət onun oğlu Məlik Nasirə keçdi, bu zaman o hələ kiçik uşaq olduğundan hakimiyyət işlərini idarə edə bilməzdi. Bu səbəbdən dövləti idarə etmək onun nənəsi Zeyfə xatunun əlinə keçdi, və o, tam altı il Hələbdə hökmdar oldu. Məlik Müəyyəd Əbülfəda deyir: Zeyfə xatun vəfat etdikdən sonra onun nəvəsi Məlik Nasir 13 yaşında idi. O, Hələbdə hakimiyyəti idarə etmək üçün təsdiqləndi və dövləti müstəqil idarə etməyə başladı. Başqa bir Zeyfə də Əbu Bəkirin xidmətçisi və məşhur yuxu yozan İbn Seyrinin anası olmuşdur.

ZEYNƏB XATUN

[S. 46] Osmanlı şairlərinin məşhurlarından olan bir xatundur. II Sultan Məhəmməd xan zamanında yaşamış, şirinsüxən şairə idi və Sultanın adına bir divan tərtib etmişdir. Lətifi Qəstimuni Zeynəb haqqında demişdir: “Qəstimun diyarından olub, hünərməndan bir şəxsin qızıdır”.

Aşiq Çələbi öz təzkirəsində onun Amasiya əhlindən, qazilərdən birinin qızı olduğunu göstərmişdir. Hər halda söz ustası, şair təbiətli olması onun bəzilərdən daha irəli olmasına sübutdur.

Bu qəzəl onun təbindəndir:

Kəşf et niqabını, yeri-göyü münəvvər et,
Bu aləmi-ünasiri firdovsi-ənvər et,
Dəbrət ləbünü, juşə gətir hövzi-kövsəri,
Ənbər saçuni, jöz, bu jahani müəttər et.
Xəttin bərat yazdı səbayə, dedi ki, tez,

Var mülkəti-Xəta ilə Çini müsəxxər et.
Abi-həyat olmayajaq qismət, ey könül,
Bin yıl gərəksə Xızr ilə seyri-Skəndər et,
Zeynəb, qov meyli ziynəti- dünyaya zən kibi,
Mərdanə var, sadə olub, tərki-zivər et.

Bu ürəkaçan beyt də “Xərabat” kitabının II jildində dərij olunmuşdur və müşarileyhəyə aid edilmişdir:

Sənin hüsnün, bənim eşqim, sənin jövrün, bənim səbrim,
Əfəndim, dəmbədəm artar, tükənməz, binəhayətdir.

ZƏFƏR XANIM

[S. 205] Fuad Paşanın nəslindən olub, Qəbuli Paşanın qanuni arvadıdır. O, ağılına, zəkasına görə seçilən müasir İstanbul ədibələrindəndir. “Eşqi-vətən” mənzum əsəri vardır ki, İspaniyada vaqə olmuş hadisələrdən bəhs edir. Bu hekayətin İstanbulla da əlaqəli jəhəti vardır.

ZİBEYDƏ AĞAYİ JƏLAİR

[S. 15] Sultan Hüseyn Mirzə Bayqaranın zövjələrindən olub, ondan çoxlu övladları vardır.

ZEYNƏB BİNT ƏL-MƏLİK

[S. 45] Misirdə türk məliklərindən Sultan Bərququn qızıdır. İbn Həjər /Ənba/da hijri 826-ji /1422/23/ ildə vəfat edənlərin jərgə-sində ondan bəhs etmişdir. O, hüsn və jamalda məşhur afaq idi. Atası Sultan Bərquq vəfat etdikdən sonra Məlik Müəyyid onunla

ailə qurmuş, buna görə də ona Sultan qızı və Sultan zövjəsi və iki sultan bəyisi deyirdilər. O, qardaşlarının üzərində böyüklük və ağalığ etmiş, onlardan sonra vəfat etmişdir.

ZİBEYDƏ XANIM

[S. 11-14] Xaqan Fətəli şahın qızlarından olub, onun Mahafərin xanım adlı zövjəsindəndir. Aqıl ariflərdən və kəramətli şairlərdən sayılmışdır. İzzəduddövlə Sulğan Əhməd Mirzə onun tərcümeyi-halı ilə əlaqədar olaraq belə söyləmişdir:

“Zibeydə xanım öz əsrinin Zibeydəsi idi. O, mərhum Hacı Mirzə Əliağası Həmədaninin müridlərindən olub, arif qadınlar jərgəsində seçilirdi. 60 yaşına qədər iyirmi dəfə Ətəbata, on dəfə Məşhədə getmişdir və heç bir zahiri ziynətdən istifadə etməmiş, müqəddəs Ətabatda, İraq və İran ziyarətgahlarında olarkən, xəstə zəvvarlara, kasıblara göstərdiyi yardım səxavətli olan bu xanımı məşhurlaşdırmışdı. Hər il öz əmlakından əldə etdiyi mənfəətin müəyyən qədərini ehtiyacı olanlara bağışlayırdı. Onun xeyirxahlığı barədə çox danışirlar və mən də müşahidə etdiyimi söyləmək istədim. Bir dəfə Məşhədi-Müqəddəs ziyarəti zamanı bu xanımla yol-yoldaşı idim. Hava çox isti di. Yolda xəstə zəvvarlardan iki nəfərinin buza ehtiyacı oldu. Mənim abdarımın yanında bir qədər buz vardı. Şahzadə xanım xəbər göndərərək bir qədər buz istədi. Bir qədər göndərdim. İkinci dəfə adam göndərüb, yenə buzdan istədikdə, dedim ki, hava istidir, buz özümüzlə lazımdır. Javab gəldi ki, buz xəstə yol yoldaşlarımıza vacibdir, müzayiqə etməyin, sabah sizə xeyli buz çatacaq. Mən bunu verdim, lakin heç güman etmirdim ki, bu tezliklə buz əldə olanacaq. Sübh tezdən Nəyirüddövlə Pərviz Mirzə /Səbzəvar

hakimi/ bizim yanımıza gəlib, özü ilə xeyli buz gətirdi. Mən şahzadənin bu işinə heyrət etdim.

Bildim ki, bu qadın xeyirxah əməlli insandır. Bir dəfə də Məşhəddə onun hüzuruna getdim. Orada tənbəkinin pis olduğunu görərək mən bir kisə tənbəki göndərdim. Üç gündən sonra mərhum Asəfüddövlə vasitəsilə mənə üç kisə tənbəki göndərmişdi. Xülasə o, xeyirxah əməlləri ilə tanınmış şahzadə xanım idi. Oğlu Hüseyin xan Hüsəmlük, İran dövlətinin böyük əmirilərindən biridir və Kirmanşahın Hakimi-Əmir-tuman /diviziya komandiri-T.H./ mənəbindədir ki, Zibeydə xanımın həyat yoldaşı olan Rüstəm xan Qaragözlünün oğlu Əlixan Nüsretülmükdəndir. Onun xeyriyyəçilik fəaliyyəti Tajabad kəndində zəvvarlar üçün tikdirdiyi karvansara binası, xəstələrə həkim göndərmək kimi işlərdə, Rəvan /İrəvan- T.H./ yaxınlığında axan çayın üstündə bir körpü tikdirməsi, həmədanda Yəhya imamzadəsini tikdirməsi, məşhur Baba Tahirin dəfn olduğu yerin işıqlandırılması və başqa işlərdə özünü göstərir. Zibeydə xanım hər il öz mülkü olan Laləçin kəndindən 2 danq /1 danq əmlakın 1/6-nə bərabərdir-T.H./ vəqf edir, bundan hasil olan məbləği Kərbəlayi-Müəllada təziyyəyə sərf edirdi. Zibeydə xanım “Jahan” təxəllüsü ilə şer yazırdı. Aşağıdakı şerlər onun təbindəndir:

Tərcüməsi

Deyirlər, xoşdur ürəyə qulaq asıb aşiqsənsə, divanə ol,
Əgər onun vəslini istərsən, özündən biganə ol, biganə ol.
Onun eşqində sadıqsənsə, gərək yanasan,
Ey ürək, onun eşqinin şöləsində pərvanə ol, pərvanə ol.
Hər bir arifin bu meydən qəlbi meyxanələrdir,

Ey ürək, arif olmaq istərsənsə meyxanə ol, meyxanə ol.

VƏ YAXUD:

Tərcüməsi

Hijran gejesi şam kimi yanırım,
Vüsal günü şam kimi şölələnirəm.
Yolunun üstündə şövqlə dayanmışam
Ta ki, gələsən şam kimi əriyib yox olum
Sənin qəmindən hijran odu ilə
Şam kimi yanıb, şam kimi əriyirəm.

VƏ YAXUD:

Tərcüməsi

Aya bənzər saqıdan istərəm ki, insanlara lütf etsin,
Hər zaman mənim qurumuş boğazıma da mey töksün.
Dostun kuyinə axsaya-axsaya ayaq qoya bilməsəm də,
Onun lütfünə görə heç olmasa bir addım getməyə çalışaram

VƏ YAXUD:

Tərcüməsi

Ey saqi, o meydən iki-üç qədəh dürr ver mənə,
Ki, yana-yana iki-üç məstanə şer deyim.
İstərəm ki, bu məstlikdə özümü də unudam,
Nə özümü, nə özgəni, təkjə səni xatırlayam.
Heyran Jahan jananın eşqi üzündən ölmüşdür,

Məstanə söz deyir bu divanə aşiq.

MÜƏLLİF DEYİR:

Zibeydə xanım bu kitabın yazıldığı vaxt, bu axır vaxtlarda /hijri 1305/1887/88/ vəfat etmişdir. Onun yaxşı adı və xeyirxaq əməlləri isə yaşayır. Allah ona rəhmət eləsin!

ZİBEYDƏ İSTANBULİ

[S. 14-15] “Tarixi-Muradi”də yazıldığı kimi bu qadın Əsəd əfəndi ibn İsmayıl əfəndi Şeyxülislamın qızı və İstanbulun məşhur xanımlarındandır. Fiqh elmində, lüğət və ədəbiyyatda bəşəri idi. Farsja və türkjə gözəl şerlər söyləyirdi və hijri XII əsrdə yaşamış sultan və vəzirləri mədh edirdi. Çox vaxt mütaliə ilə məşğul olurdu. Öz şerlər divanını tərtib etmişdir. Atası Əsəd əfəndi və qardaşı Şeyxülislam Şərif əfəndi də şer yazdıqları üçün onların da divanlarını öz “Divan”ı ilə birlikdə tərtib edərək, bir jildə birləşdirmişdi. Ata, oğul və qızın kitabı kalliqrafik xətlə yazılmışdır. Əvvəlji Əsəd Əfəndinin sözləri, sonra Şərif Əfəndinin beytləri, axırda isə Zibeydənin “Divan”ı verilmişdir. Müşarüleyhəni dövrünün qabaqjıl adamlarından olan Dərviş Əfəndiyə ərə vermişdilər. Oğlu “Fitnət” təxəllüslü olub, o da məşhur şairlərdən sayılır. Bu qadın hijri 1194-jü ilin zülqədə ayında vəfat etmişdir və Əyyub qəbristanında /1780, oktyabr/ dəfn olunmuşdur.

Zibeydə İstanbuli haqqında “Tarixə Muradi” əsərinin yazdığı bu qədərdir. Amma ədibi-fazil Məhəmməd Zehni əfəndinin, “Məşahirün-nisa” kitabının müəllifinin əqidəsinə görə “Fitnət”

həmin Zibeydənin özüdür, Zibeydənin oğlu deyil. Tərtib olunmuş "Divan"lar isə mübahisəlidir.

ZİBÜNNİSƏ BƏYİM

[S. 18-19] Hindistan padşahı Teymurilərdən olan Aləmgirin qızıdır. Anası Şahnəvaz xan Səfəvinin qızı olmuşdur. Hijri 1048-ji /1838/39/ ildə anadan olmuşdur. Ərəb və fars elmlərini mükəmməl öyrənmiş, allahın kəlamı olan Qurani-Məjidi gözəl nəstəliq, şikəstə və nəsx xətləri ilə bir neçə nüsxə yazaraq hifz eləmişdir. O, gözəl xəttə sahibdi. Elm və fəzilət əhli ona ehtiram bəsləyirdi, onun adına bir çox risalə və kitablar yazılmışdır. Müşarileyha hijri 1113-jü / 1701/1702 / ildə rəhmətə getmişdir. Deyirlər ömrünün axırınadək tək yaşamışdır , ərə getməmişdir. Bir divan bitirmişdir. Bu bir neçə şer divandandır, onun təbindəndir:

Tərcüməsi

Gəl ki, məstanə qözlərinlə,
Zərif baxışlarını səp
Meypərəst saqiyyə də
Jamin dibində bir qurtum ver.
Sənin birjə baxışın
Bütün jahana dəyər.
Sənin qəmzən qarşısında,
Qəzəb kədəri heçnədir.
Qıvrım tellərə toxunaraq ürəyi injitmə...

VƏ YAXUD:

Tərcüməsi

Nə vaxt eşq atəşindən
Yanğıma əlaj olajaq?
Mənə Nil çayının bir qətrəsinə bərabər olar.
Hardadır o eşq jazibəsi ki,
Ey mahizər, ağıl diyarından
Məni çıxarsın.

ZİVƏR

[S. 49] Zivər şirin ləhjəli şairə olmuşdur. Əsli Şamlu tayfasından olub, Əli Şükür vilayətinə köçərək orada məskən salmışdır. Qəzəl və heja vəznində şerlər, lirik şerlər yazırdı. Çox şerləri olmuşdur. Amma onun vətən əhli təmiz olmadığından bunlar arada itmişdir. Bu iki-üç şer onundur:

Tərcüməsi

O baş bədəndən ayrı olsun ki, onu bəzəmək mümkün deyil,
O göz kor olsun ki, görmək qabiliyyəti yoxdur,
Heyf zahidin əmmaməsinə ki, yüz dəfə dolanır,
Bu isə onun yalançı olmasına dəlalət edir.
Dostluq diyarında, Zivər, ədalətsizliyə bax,
Zibbünnisə qojaldı onu alan olmadı.

ZÖHRƏBƏYİ AĞA

[S. 17] Səmərqənd valisi, Mirzə Sultənəli Gürğaninin anasıdır. Bu qadın Məhəmməd xan Şeybaniyə aşiq olub. Ona görə də, bəhanə etdi ki, güya oğlu Sultənəli ağıldan zəif olduğundan Səmərqəndi döyüşsüz-filansız Məhəmməd xan Şeybaniyə təslim

etmişdir. Amma Şeybani xanın bu qadında gözü olmadığı üçün əlinə bəhanə düşdü və hücum edərək Mirzə Sultanəlini öldürdü. Sonra Səmərqəndin nüfuzlu adamlarını, o çümlədən Xajə Qütbəddin Yəhya və başqalarını əsir edib öldürdü. Səmərqəndə yenidən, arzusuna çatmayan Zöhrəbəyi Ağa sahib oldu.

Şəxsi adlar göstəriji

Abbas Mirzə Naibüssəltənə – 15, 47

Afaqi – 9

Ağabaji – 9, 77

Ağabəyim – 11, 31

Ağa Bikə – 11

Ağa Kuçek – 11
Ağa Məhəmməd şah Qajar – 36
Ağbaş – 12
Ağbəyim – 12
Ağ Quri Bəyim – 9
Ağsoltan Xanbikə – 9
Aişə bint Məhəmməd – 12
Aişə Hübbi –12, 13
Aişə Səmərqəndi – 13
Aləmgir – 68, 87
Ani Fatimə xanım – 14
Aramjan Bəyim – 14
Arpa xan – 16
Arslan xatun – 14, 37
Asəfüddövlə – 31, 84
Asiyə xanım – 15
Asiyə xanım – 9, 12, 83
Aşiq Çələbi – 11
Aybək – 72, 73
Azdeh Xatun – 9-15
Baba Tahir – 85
Babur şah – 33
Bağdad Xatun – 15, 16
Bədrəddin Lulu – 73, 79
Bədrnisə xanım – 16
Bəhruzə xanım – 16
Bəyim Dəhləvi – 17
Bəyimjan xanım –17
Bəzmi-ələm –17

Binti Xundaverdi –18
Jahan – 18
Jahan xanım – 18, 34
Jahan Xatun – 18
Jahan şah – 19, 33
Jahanaya Bəyim – 19
Jahangir şah – 19, 24, 34, 56
Jahani – 19
Janan Bəyim – 19
Janfəda Qadın – 20
Jəlaləddin Miran şah – 9-14
Jəmaləddin Savəji – 21
Jəmilə – 19, 20
Çinqiz xan – 15
Çobanilər – 15
Davud ibn Mikayıl ibn Səljuq – 14, 37
Dilşad – 20
Dilşad Ağa – 21
Dilşad Xatun – 21
Dilşad Xatun – 21
Dövlət Xatun – 22
Dürri-Şahar xanım – 22
Əbdürrəhim xan –19
Ədhəm Jasi – 22
Əfaf – 22
Əhməd Nəzif – 22
Əkbər şah –34, 56
Əkə Bikə (Əmir Teymurun qızı) – 23
Əkə Bikə (Uluq bəyin Gürganın qadını) –23

Ələmşah Bəyim – 23
Əməq Buxari – 43
Əmir Bəstam Jakir – 11
Əmir Çoban –15, 21
Əmir Əli Jəlarii – 21
Əmir Həsən Jəlarii – 21
Əmir Hüseyin – 38
Əmir Xızır Meysurə – 38
Əmir Teymur – 14, 15, 21, 38, 66
Ərjümənd banu Bəyim – 19, 24
Əsəd Əfəndi – 24
Əsma İbrət – 24
Əşrəf ibn Teymurtaş – 21
Əyyubilər – 40, 69
Fatimə binti-İbrahim – 24
Fatimə əl Fəqihə – 25
Fatimə xanım – 26
Fatimə Şəbsəfa Qadın – 26
Fəxri – 26
Fəxrijahan xanım – 26
Fəxriddövlə – 27
Fəxriddövlə – 27
Fəxrülmülk – 28
Fəridə şairə – 28
Fətəli şah Qajar – 9, 10, 11, 15, 16, 17, 20, 22, 26, 27, 31, 36,
37, 38, 45, 50, 52, 59, 61, 65, 67, 74, 74, 76, 77,
78, 84
Fətin – 42, 61, 75
Fitnət – 28, 86

Fitnət xanım – 29
Fuad paşa – 42, 83
Jövhər xan Sultan – 31
Jövhər xanım – 31
Jövhər bəyim Azərbaycani – 30
Hacı Gövhər xanım – 31
Hacı Qadın – 32
Hacı Molla Rza Həmədani – 17
Heydər – 23, 33, 58
Heydərqulu Mirzə ibn Xaqani (Fətəli şah) – 22
Həbibə xanım – 32
Həyat xanım – 34
Həyatümnisə Bəyim – 34
Həlīmə Binti-Məhəmmədsadiq – 33
Həlīməbəyi Ağa – 23, 33
Həmidəbanu Bəyim – 33
Həsən bəy Türkmən Ağqoyunlu – 23, 33
Həsən Çələbi – 12
Hübbi Qadın – 35
Hülaki xan – 79
Hümayun şah – 43
Xajə Sədəddin Həsən xan – 14
Xanbaba xan – 27
Xanzadə – 35
Xatun – 35
Xazənüddövlə və ya Gülbədən bəyi – 36
Xədiyəyi-bintül-məlik – 37
Xədiyəyi-Səljuqiyyə – 37
Xədiyə xanım – 14, 36, 50

Xəlil Həmid paşa – 53
Xərəjjizadə – 80
Xətibzadə Yəhya paşa – 33
Xosrəvi –78
İbn əl-Əsir – 24
İbn Həjər – 37, 66, 76, 83
İbrahim xan Javanşir – 77
İffət – 37
İffət, ya İffət – 38
İffətüssəltənə – 38
İldırım Bayazid – 12
İmadəddin Zəngi – 52
İslam Ağa – 38
İsmayıl Mirzə – 58
İsmayıl paşa – 42
İsmət – 38
İsmət Bəyim – 39
İsmət, ya İsməti – 39
İsməti – 39
İzzəddin Məhəmməd – 22
Keykavus Mirzə –10
Kərim xan zənd – 36
Qadınjıq Ana – 40
Qadir xan Ərəb Bəstami – 17
Qaim Biəmrullah ibn Qadir – 37
Qamətizadə – 62, 80
Qara Yusif Türkman – 11
Qaraxitailər – 57
Qasım əl-Beştəkin – 37

Qazi Biəmruallah – 15
Qazi Sultan Orxan – 54, 55
Qaziyə Xatun – 40
Qütbəddin – 57, 88
Qəmər – 40
Qürrətüleyin – 40
Lalə Xatun – 41
Leyli – 42
Leyli xanım – 42-43
Lətifi Qəstimuni – 82
Lütfi paşa – 67
Məhçiçək Bəyim – 43
Məhimülk Xatun – 43
Məhmud Jəlaləddin xəttat – 24
Məhmud Mirzə Qajar – 26, 41, 50, 65, 76, 78
Məhpeykər Sultan – 44-45, 78
Məhtaban xanım – 45-46
Məhri Xatun – 46-47
Məhrmah sultan – 47
Məal Xatun – 48
Məjdi Əfəndi – 81
Məhəmməd (p.) – 20, 24, 31, 80
Məhəmməd xan Şeybani – 9, 88
Məhəmməd ibn Məlik Adil – 40
Məhəmməd Mirzə (şah) – 27
Məhəmməd Rasim əfəndi – 33
Məhəmməd şah ibn Jahan şah – 22
Məhəmməd Zehni əfəndi – 3, 4, 5, 6, 7, 67, 32, 86
Məhsəti – 48

Mələk – 50
Məlik bəy –10
Məlik Əşrəf Musa – 81
Məlik Saleh – 68, 69, 70, 71, 72, 73, 79
Məliki Ustə – 50-52
Mərd Xatun – 52
Məsih Paşazadə – 76
Məsturə – 52
Mir Yadigar Təbrizi – 35
Mirzə Əbdülkərim ibn Mirzə Əbdülvəhab Mötəmidüddövlə – 9-11,
77
Misirli xanım – 53
Mövləvi – 37
Mustafa xan Qajarqovanlı - 44
Mustafa paşa – 32
Mümtaz Məhəl – 19, 22, 24
Mürəssə xanım – 10
Müstəzim – 72
Müstəqimzadə – 24, 25, 33
Nabi – 64
Nasirüddövlə – 20
Nəfisə sultan – 53
Nərmşirin xan – 15
Nəsreddin şah – 18, 27, 28, 38, 58, 74
Nihali – 54
Nilufər xanım – 54-56
Nurbanu – 56, 60, 80
Nurjahan bəyim – 35, 56-57
Padşah xatun – 41, 57

Padşah xatun – 41, 57
Pərixan xanım – 58
Pərtov Piyalə – 58
Rəvidə xanım – 59
Rüknəddin firuz şah – 66
Sahibə – 59
Seti Xatun – 59-60
Seyfəlmülük Mirzə – 39
Seyfulla Mirzə – 11
Seyid Məhəməmd Helmi – 20
Səd Vəqqas – 11
Sədi – 54
Səfiyyə xatun – 60
Səfiyyə – 60
Səfiyyəyi-Zahidə – 60
Səfvət – 61
Sərvijahan xanım – 60
Sidqi Ümmətullah Qadın – 62
Sirri xanım – 62-65
Soyurqatmış – 57
Sultan – 65
Sultan Bayazid – 81
Sultan Bayazid xan, II – 32, 59, 60
Sultanbəxt – 65-66
Sultan Bərquq – 83, 84
Sultan Jəlaləddin Xarəzmşah – 79
Sultan Jüneyd – 33
Sultan Əbdüləziz xan - 58
Sultan Əbdülhəmid xan, I – 22, 26, 29

Sultan Əbdülhəmid, II – 58
Sultan Əbdülməjid – 17, 53
Sultan Əbu Səid xan – 16, 43, 61
Sultan Əhməd xan, I – 44
Sultan Əhməd xan, III – 50, 80
Sultan Əhməd Mirzə – 59, 77
Sultan Heydər – 23
Sultan Həmid xan I - 53
Sultan üseyin Mirzə Güzgan – 12, 83
Sultan İbrahim xan – 44, 74, 75, 78
Sultan Mahmud xan – 9, 48
Sultan Mahmud xan, II – 17, 47
Sultan Məhəmməd xan, II – 46, 82
Sultan Məhəmməd xan, III – 60
Sultan Məhəmməd xan, IV – 55, 50, 78, 80
Sultan Məhəmməd Mirzə – 14
Sultan Məliki-Adil – 35
Sultan Murad – 53, 54
Sultan Murad xan, III – 13, 20, 56, 60
Sultan Murad xan, IV – 44
Sultan Murad xan, V – 59
Sultan Mustafa xan, II – 80
Sultan Mustafa xan, III – 67
Sultan Osman xan, II – 44
Sultan Osman Qazi, I – 48, 54
Sultan Rəziyyə - 66
Sultan Səlahəddin Əyyubi – 35, 69, 82
Sultan Səlim xan, I – 16, 67
Sultan Səlim xan, II – 12, 13, 31, 35, 56

Sultan Səlim xan, III – 29
Sultan Sənjər – 43, 49
Sultan Suleyman – 47, 67, 79
Sultan Şaban – 81
Sultan şah – 66, 67, 79
Sultan şah bin El Arslan – 66, 79
Süleyman Paşa Qazi – 54
Sünbülzadə – 53
Şah Abbas, I - 58
Şah İsmayıl, I – 16, 18, 23, 33, 34, 76
Şahbaz – 67
Şahbaz xan Dünbülü – 67
Şahjahan – 68
Şahsənəm – 67
Şahnəvaz xan Səfəvi – 87
Şahrux Mirzə – 11
Şeyx Təqiəddin Müqərrizi – 69
Şeyx Həsən Kəbir -16, 21
Şeyx üz-rəis (İbn Sina) – 52
Şəjərəddür – 68-74
Şəhrəbanu xanım – 74
Şəkərpərə – 74-75
Şəkvətüssəltənə – 74
Şəmsəddin İltutmuş Məhəmməd Sultan – 66
Şərahə – 75
Şərəf xanım – 75-76
Şərif əfəndi – 29, 86
Şirkuh – 69
Sihabəddin Məhəmməd Jahan şah – 24

Şərifə xanım (Buşnaq) – 76
Şisəd – 76
Tajlı xanım – 16, 76
Tavus xanım – 76, 76
Teyyubə – 78
Təhmasib, I – 58
Təkəş xan – 79
Təkfur Biləjak – 55
Təkfur Yarhesar – 54
Tərhan Xədiyə sultan – 78
Toğrul bəy – 14, 37
Turan şah – 69, 70, 71
Tuti qadın - 79
Türkan xatun – 79
Türkan Mələki – 79
Uluğ bəy – 9, 12, 23
Uzun Həsən – 23
Übeyd Zakani – 18
Ümmətullah – 80
Ümmətullah – 80
Ümmətullah – 80
Ümmi Sultan – 80-81
Vəfa – 81-82
Zeyfə xatun – 82
Zeynəb bint əl-Məlik – 83
Zeynəb xatun – 46, 82-83
Zəfər xanım – 83
Zübeydə Ağayi Jəlair – 83
Zübeydə xanım – 84-86

Zübeydə İstanbuli – 86-87
Zibunnisə Bəyim – 68, 87
Zilli Sultan – 38, 40
Zivər – 87-88
Zöhrəbəyi Ağa – 88

JOĞRAFİ ADLAR GÖSTƏRİJİSİ

Amasiya – 13, 83
Anadolu – 45, 54
Avropa – 45, 69
Azərbayjan – 69
Bağdad - 21, 64, 66, 72
Beynültaqeyn – 54
Bəhriyyə – 36, 70, 71, 72
Bəlx – 21
Bəstam – 74
Bxopal – 67

Buxara – 43
Bursa – 56, 80
Bürji-Əhmər – 73, 74
Bürujerd – 50
Jəbəl (qala) – 71, 81
Çaldıran – 16, 76
Çin – 60
Davud Paşa (məhəllə) – 67
Darülxürafə – 45
Darüssəltənə - 34
Dehli – 19, 22, 33, 66
Dəməşq – 35, 52, 70, 72
Dəmiyat – 69, 71
Diyarbəkir – 33, 47, 62, 65
Eyyub – 61, 67, 81
Ədirnə qapısı – 47, 62
Əkbərabad – 24
Əmirəlmominin (ə) – 74
Ərdəbil – 33
Ərəb – 64
Əskidar – 44, 47, 56
Əşqər – 52
Ətəbat – 64, 84
Fars – 37, 78
Fındıqlı - 20
Fransa – 69
Hələb – 25, 26, 72, 82
Həmədan – 20, 75, 85
Hindistan – 19, 24, 26, 33, 43, 66, 68, 87

Hüma - 40
Xarəzm –
Xorasan – 15, 37, 43
Xürrəmabad – 22
İbrim – 74
İraq – 64, 72, 84
İraqi-Əjəm – 11
İran – 12, 16, 20, 44, 45, 46, 61, 67, 84
İsfahan – 77
İskəndəriyyə – 18
İslambəkirşah – 67
İsmayilliyə – 26
İspaniya – 83
İstanbul – 12, 14, 17, 20, 24, 28, 29, 32, 35, 42, 44, 46, 50, 53,
58, 59, 60, 61, 62, 67, 75, 76, 78, 80, 83, 86
İstifun (dağ) – 51
Kabul – 43
Kaşan – 26
Kazımeyn – 16
Kəbə – 39, 46
Kərbəlayi-Müəllə – 85
Kərdiçin – 57
Kərək – 70
Kirman – 41, 57, 74, 85
Kutval – 11
Kürdistan - 31
Qahirə – 72
Qarabağ – 9
Qara dəniz – 45

Qəhqəhə qalası – 58
Qəltə – 80
Qəndəhar – 43
Qəstimun – 28, 83
Qəznə – 43
Qəzvin – 58
Qobur üs-Salehin – 25
Qum – 10
Qüdsiyyə – 22
Laləçin - 85
Mədineyi-Münəvvərə – 60
Məkkeyi-Mükərrəmə – 20
Mənsurə – 71, 72
Mərv – 43
Məşhəd – 84
Mosul – 72, 73, 79
Misir – 18, 35, 37, 53, 69, 70, 71, 72, 73, 81, 83
Nəjəfi-Əşrəf – 15, 21
Nuş bürjü – 45
Osmanlı dövləti – 76
Rey - 31
Rəvan – 85
Rövzə (qala) – 71
Rum – 12
Saqqız adası – 74
Salihyyə – 70, 73
Səmərqənd – 13, 38, 39, 54, 88
Sahjahanabadi – 17
Şam – 35, 52, 69, 70, 72, 73, 79

Şamaxı – 78
Şiraz – 36, 58
Tajabad – 85
Taj-Mahal – 24
Tehran – 15, 18, 77
Təbriz – 11, 18
Trabzon – 29
Vəqvaq (ada) – 57
Yengi Baxça – 17
Yengi Jame – 78
Yengi Şəhr – 14
Yəmən – 69

QEYDLƏR

1. Ətabat – Şərqin müqəddəs şəhərlərinə deyilir. Bunlar Məkkə, Mədinə, Kərbəla, Nəjəf, Qüdsdür.
2. Nəxli-ərgə. An, xurma ağacı, qırmızı gül adı.
3. Əkrə / Aqra /- XVI-XVII əsrlərdə moğollar imperiyasının paytaxtı olmuşdur.
4. Qəhqəhə qalası – İran Azərbaycanının Qaradağ mahalında /Ərdəbildən təqribən 150 km. Şimal-Qərbdə/ orta əsr müdafiə istehkamıdır.
5. Bu barədə dürüst məlumat üçün gax: S.M.Onullahi. Tajlı xanım-Azərbaycan SSR EA Xəbərləri, Ədəbiyyat; Dil, İnjəsənət, 1981, №1, s.44-51.
6. Dürri-şahvar –iri mirvari deməkdir.

7. Teymurtaşlar- İranda /əsasən Gürqan əyalətində/ yaşayan türkdilli tayfa, qajarların bir qoludur.
8. Sultan Üveys / ? – 1374 / jəlairi hökmdarı olmuşdur.
9. Hijri qəməri 757-ji il rəjəb, m.1356-ji il iyun ayına bərabərdir.
10. Jəlairilər - jəlairi hökmdarları sülaləsi /1341-1431/ Jəlairi tayfasından idilər. Banisi Şeyx Həsən Jəlairidir.
11. Kətm – sirr saxlama.
12. Darusaz – əjzaçı.
13. Siyər – həyat təzi, hərəkət təzi.
14. Məmlu – dolu
15. Səmm – zəhər
16. Səla – dəvət, çağırış.
17. Şər h.1300-jü / 1882 / ildə İstanbulda çapdan çıxmış “İslam xanımları” kitabında dərij olunmuşdur.
18. Deyləm İranda yaşayan türk tayfasının adıdır. Əhalisi ölkənin şərqində məskundur. İran şahlarından biri islamdan əvvəl mövjud olan bu tayfanı Deyləm dağlarında yerləşdirmişdir. Qədim Yunan və Roma yazıçılarının Deyləm tayfası haqqında məlumatları olmuşdur.
19. Məlik Saleh Nəjməddin Əyyub Misirdə hakimiyyətdə olmuş Əyyubi sultanı əl-Kamilin böyük oğludur.
20. Bəhriyyə Uçok özünün türkjə yazdığı “Jenşini-pravitelğniü v musulğmanskix qosudarstvax” əsərində /rus dilində tərijməsi Ziya Bünyadovdur/ Şəjərəddürün öldürülməsi tarixini hijri 655-ji il 11 rəbiülxır /1254, 28 aprel/ kimi göstərmişdir.
21. Fətin osmanlı şairlərindən olub, 1135-1270-ji /1722-1853/ hijri illərində yaşayıb-yaratmış şairlərin tərijməyi-halını əhatə

- edən “Xatimətül-əşar” adlı təzkirə yazılmışdır. Bu təzkirə «Fətin təzkirəsi» kimi məşhurdur. 1855-ci ildə “İstehkam alayları” litoqrafiyasında çap olunmuşdur.
22. Lubin Bosniyada Hersoqovina sanjağına aid olan Mustarın 48 min göz / 1 göz 94 sm. dir/ jənub-şərqində yerləşən qəsəbənin adıdır.
  23. İbn Həjər Əbülfəzl Şəhabəddin Əhməd ibn Əli Əsqilani /1371-1449 miladi/ şafei təriqətli mühəddis və fəqih alim, Misir tarixçisidir. İbn Həjər 1423-cü ildə Qazilər Qazisi adını almışdır. O, mühəddislik etmiş, 150-dən artıq əsəri vardır.
  24. Şəmsəddin Sami “Qamusül elam” məlumat ensiklopediyasında və Rzaəddin ibn Fəxrəddin “Məşhur xatunlar” əsərində Səfvətin hijri 1253-jü / 1837/38 / ildə vəfat etdiyini yazırlar.
  25. Xəlvətiyyə – Sufilər və dərişlərin bir sülaləsinin adıdır. Osmanlı ölkəsində və onun ətrafında geniş yayılmış sufi firqələrindən biridir. Şeyx Osman əfəndi və İsmayıl Həqqi bu firqənin başçılarındandır.
  26. Zöhd – dinin qadağan etdiyi şeylərdən çəkinmək
  27. Səlah – yaxşılıq, sülh və asayiş.
  28. Xatun /xatın/ türkdilli xalqlarda hökmdar arvadlarına və şahzadə qızlara verilən addır.
  29. Qurab – qarğa
  30. Rzaəddin ibn Fəxrəddin – Məşhur xatunlar, B., 1993. 78 səh.
  31. Təkəllüf – nəzakət.
  32. Təqərrüb – yaxınlaşma.
  33. İldırım Bayazid /1354, yaxud 1360-1403/ Osmanlılar sülaləsinin türk sultanıdır.

34. Əfaf – mənəvi təmizlik, əxlaqi saflıq.
35. Əfsəran – Xorasanda şəhərdir.
36. Ələmşah bəyimi bəzən Aləmşah kimi yazırlar.
37. Əyyubilər Yaxın Şərqdə sülalədir. Əsasını 1171-ji ildə Səlahəddin qoymuşdur.
38. Fitva – fətva, bir məsələ haqqında müfti, ya qazi tərəfindən şəriətə müvafiq verilən hökm, qərar deməkdir.
39. Meykədə – meyxanə
40. Jürə – qurtum
41. Zəmm – eybini söyləmə.
42. Əhibba – dostlar.
43. Xətt – yeni çıxmağa başlayan saqqal
44. Fərr – işıq, nur.
45. Pirəhənvəş – köynək kimi
46. Löbət – oyunjaq.
47. Çənber – doğanaq.
48. Tinət – təbiət.
49. Navəkə.
50. Səqqə – suçu.
51. Danq – ölçü vahidi, daşınmaz əmlakın 1/6-idir.
52. Səfədi – Dəməşqi – Seyid Əhməd Dəməşqidir. Ə. Dehxudanın verdiyi çox qısa məlumat onun dövrünün görkəmli şairi olduğunu göstərir.
53. Xülq – təbiət, xasiyyət.
54. Həmid – bəyənilmiş, seçilmiş.
55. Nəjm – ulduz.
56. Səid – xoşbəxt.
57. Nəzir – tay, bənzər.
58. Zəhr – gül, çiçək

59. Səd – uğurluluq, bəxtiyarlıq.
60. Sultan Sənjər ibn Məlik şah Qərbi Asiyada hakimiyyətdə olmuş / 1037-1300/ türk hökmdarlarından, Səljuq padşahlarından.
61. Ke – kiçik.
62. Mələkülmövt – ölüm mələyi, Əzrail.
63. Bayazid – İldırım Bayazid, 1354, yaxud 1360-1403, Osmanlılar sülaləsindən türk sultanı.
64. Mədovv – adlandırılan.

Fars dilindən tərcümə edən,
Ön sözün, şəxs adları, joğrafi adlar göstərijlərinin və qeydlərin
müəllifi: tarix elimləri namizədi Tahirə Həsənzadə,

Redaktoru: AMEA-nın müxbir üzvü, tarix elimləri doktoru,
professor

Naile Vəlixanlıdır.

Tərcümənin redaktoru: Arif Ramazanovdur.

ANNOTASIYA

XIX əsrin II yarısında yaşamış tarixçi-joğrafiyaşünas alim marağalı Məhəmməd həsən xan Etimadüssəltənənin üçjildlik "Xeyrati-həsən" (gözəllərin xeyirxah əməlləri) əsəri müxtəlif əsrlərdə ijtimai-siyasi həyatda müəyyən mövqə tutmuş,

tanınmış Şerq qadınlarından bəhs edir. Kitabda həmçinin azərbaycanlı-türk qadınları haqqında məlumat verilir. Bu kitaba 159 azərbaycanlı-türk qadını haqqında məlumatın tərcüməsi daxil edilmişdir.

Mündərijat

	səh.
Ön söz	3-8
Xeyrati-hesan əsərindən tərcümələr	9-88
Şəxsi adlar göstəriji	89-94
Joğrafi adlar göstəriji	95-96
Qeydlər	97-98